

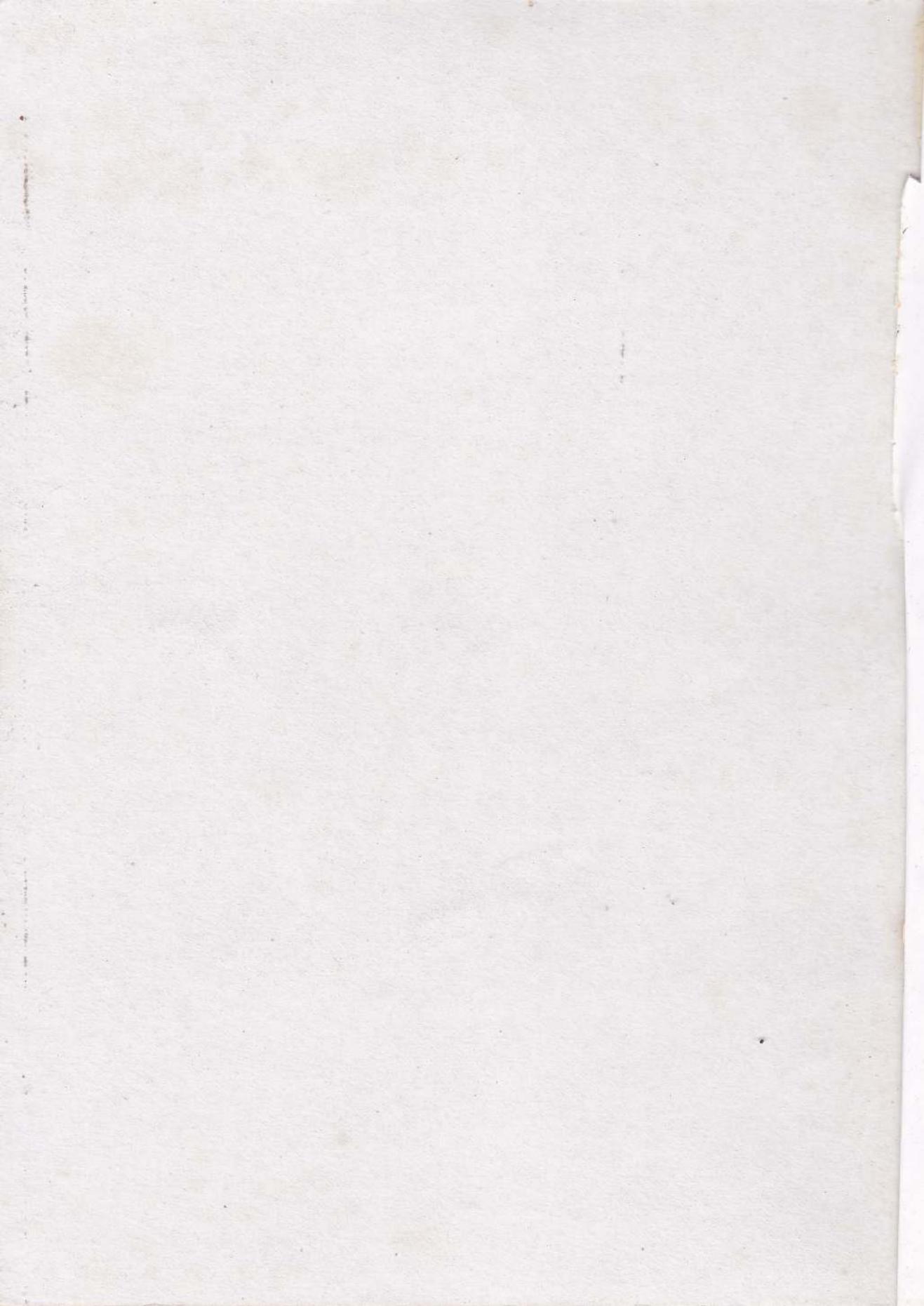
ஓ



பாகம் - 1

# வளரும் சிறவர்க்கு வாழும் இந்து சமயம்

வித்யாபூஜனாட் பிரச்சாரி  
ப. விவான்து சுரீமா (கோப்பாம் விவா)



வளரும் சந்தேகக்கு

# வாழும் இந்து சமயம்

பாகம் I

(தரம் 1 முதல் தரம் 5 வரையான மாணவர்களுக்குரியது)

கதைகள், பாடல்கள், படங்கள் அடங்கியது புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கு உகந்தது.



தொகுப்பாசிரியர் :

வித்யாபூஷணம், பிரம்மஸ்

ப. சிவானந்த சர்மா B.A. (Hons.)

(கோப்பாய் சிவம்)



வெளியீடு

முர்ஸங்கா புத்தகசாலை

234, காங்கேசன்துறை வீதி,

மாழைப்பாளை, இலங்கை

## **நால் வெளியிட்டுத் தகவல்கள்**

நாலின் பெயர்:	வளரும் சிறுவர்க்கு வாழும் இந்து சமயம் - பாகம் I
விடய உள்ளடக்கம்	முதலாம் வகுப்பு முதல் ஐந்தாம் வகுப்பு வரையான குழந்தைகளுக்கான சமயபாடப் புத்தகம் (புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் குழந்தைகளுக்கு உகந்தது) வித்யாபூஷணம், பிரம்மஸீ.ப.சி.வாணந்த சர்மா B.A. (Hons.) (கோப்பாய் சிவம்)
தொகுப்பாசிரியர்	அமைப்பாளர், சர்வானந்தமய பீடம் இனுவில் மேற்கு, சுன்னாகம், இலங்கை.
	தொ.பே. 0094 21 224 1504
முதற்பதிப்பு	ஒக்டோபர் 2006, நேரவே இந்து கலாசார மன்றம், ஓஸ்லோ.
இரண்டாம்பதிப்பு	செப்டெம்பர் 2007 - சர்வானந்தமய பீடம்.
மூன்றாம் பதிப்பு	தை 2013 - ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
விலை	ரூபா. 300.00

### **Publication Details**

Title:	<b>Valarum Siruvarkku vazhum Inthu Samayam</b> A Book on Hinduism for the Children of all Faiths ( Suitable for children living in foreign Countries)
Author	<b>Vidyabhooshanam, Brahmasri P. Sivananda Sarma B.A. (Hons)</b> (Kopay Sivam)
	Sarvananthamaya Peedam
	Inuvil West, Chunnakam, Sri Lanka.
	Tel : 0094 21 224 1504
First Edition	October 2006, Norway Hindu Cultural Centre, Oslo.
Second Edition	September 2007 - Sarvanandamaya Peedam
Third Edition	January 2013 - Sri Lanka Bookdepot, Jaffna, Srilanka.
Price	Rs. 300.00

செய்யம்

## இறை வணக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை  
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை  
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்  
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

மண்ணுல கத்தினில் பிறவி மாசறு  
எண்ணிய பொருளெலாம் எளிதில் முற்றுறக  
கண்ணுத வுடையதோர் களிற்றின் மாமுகப்  
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன்  
அம்பிகை பொன்னம்பலவன்  
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு.

தாவறும் உலகெலாம் தந்த நான்முகத்  
தேவுதன் துணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்  
நாவுதோ றிருந்திடும் நலங்கொள் வாணிதன்  
ழுவடி முடிமிசை புனைந்து போற்றுவாம்.

வாழ்க அந்தனர் வானவர் ஆணினம்  
வீழ்க தண்புல் வேந்தனும் ஒங்குகு  
ஆழ்க தீயதெல் ஸாம்அரன் நாமமே  
குழ்க வையக மும்துயர் தீர்கவே

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்  
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க  
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க  
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

## என்னுரை



இந்தச் சமயபாடப் புத்தகமானது ஜோப்பிய் நாடுகளில் பிறந்து வளரும் குழந்தைகளை உத்தேசித்து மிக இலகுவான முறையில் ஆரம்ப நிலையிலிருந்து எழுதப்பட்டுள்ளது. எனிமையான சொற்களையே பெரிதும் பயன்படுத்தியிருக்கிறேன். படிப்படியாக அரும்பதங்களை அதிகப்படுத்தி ஆசிரியர்கள் அவற்றை விளக்கக்கூடிய வகையில் அரும்பத விளக்கக் குறிப்புக்களையும் சேர்த்திருக்கிறேன். கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு உதவும் வகையில் பாடங்களின் இறுதியில் சில விளக்களையும் சேர்த்திருக்கிறேன்.

அறிவியல், விஞ்ஞான அடிப்படையில் சமயத்தைப் போதிக்க முற்படுவதும் இயற்கையுடன் இணைந்ததே நமது சமயம் என்பதை மனம் கொள்ள வைப்பதும் இந்த நாலின் முக்கிய குறிக்கோள்கள் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த முதல் புத்தகம் தரம் ஒன்று முதல் தரம் ஜந்து வரை கற்கும் மாணவர்களுக்கு உகந்தது. இரண்டாம் புத்தகமொன்று ஆறு முதல் உயர்கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் வரை கற்கத் தக்கதாக வெளிவந்துள்ளது.

இந்நாலின் முதற்பதிப்பு உருவாக்கத்துக்கு உந்து சக்தியாக இருந்து ஆகவேண்டிய உதவிகளைச் செய்த நோர்வே இந்து கலாச்சார மன்றத்தினருக்கு, குறிப்பாக இந்து இளைஞர் அறிவாலயத்தினருக்கு எனது நன்றிகள் உரியன். 2006ஆம் ஆண்டு நான் நோர்வே சிவகப்பிரமணியர் ஆலயத்திற்குச் சமயச் சொற்பொழிவாற்றச் சென்றபொழுது இந்நால் உருவாகியது. அதன்பின் இந்நால் ஏனைய நாடுகளிலும் வாழுகின்ற தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கும் நம் நாட்டுக் குழந்தைகளுக்கும்கூடப் பயன்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்தது. அதன் பிரதிகள் முடிவடைந்துவிட்டதாலும் பலரும் தேடிக் கொண்டிருப்பதாலும் இந்த முன்றாம் பதிப்பு யாழ்ப்பாணம், ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை வெளியீடாக வெளிவருகின்றது. அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்.

ஹவாய் - குவை ஆதீனத்தின் வெளியீடாகிய சைவ இந்து சமயம் என்ற நாலிலிருந்து சில படங்களை நாலில் பயன்படுத்தியிருக்கிறேன். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்தப் பாட நாலைச் சிறந்தமுறையில் பயன்படுத்திப் புலம்பெயர் நாடுகளிலுள்ள சிறார்களின் ஆன்மீக அறிவையும் மனிதப் பண்பாட்டுணர்வையும் வளம்படுத்தி எமது இந்துத் தமிழ்ப் பண்பாடு, கலை, கலச்சார விழுமியங்கள் மேம்படப் பணியாற்ற வேண்டுமெனப் பெற்றோரையும் ஆசிரியர்களையும் அன்போடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

'ஸ்ரீநகரம்' அளவோடை வீதி,  
கிஷூவில் மேற்கு, சுன்னாகம், கிளங்கை.

பிரம்மஸ்ரீ ப. சிவானந்த சர்மா B.A.(Hons)  
(கோப்பாய் சீவம்.)

தொ. பே. 0094 21 224 1804.

# பொருளாடக்கம்

1. நாமும் நமது சூழலும்	
அ. அம்மா, அப்பா, ஆசிரியர், ஆண்டவன்	07
ஆ. நமது உறவினர்களும் நண்பர்களும்	11
இ. நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் உயிரினங்கள்	12
ஈ. இயற்கையின் அழகு	14
2. ஆலய வழிபாடு	
அ. இறைவன்	22
ஆ. ஆலயம்	23
இ. ஆலய வழிபாடு	25
ஈ. திருவுருவங்கள்	26
ஊ. சிவாச்சாரியர்	27
உ. திருமுறைகள்	28
எ. திருவிழாக்கள்	29
3. நாம் வணங்கும் தெய்வங்கள்	
அ. சிவபெருமான்	33
ஆ. அம்பிகை	36
இ. பிள்ளையார்	38
ஈ. முருகன்	44
ஊ. வைரவப் பெருமான்	48
உ. திருமால்	49
4. இந்துசமயப் பழக்கவழக்கங்கள்	
அ. நித்திய கருமங்கள்	55
ஆ. சிவசின்னங்கள்	56
5. நமது குணங்களும் செயற்பாடுகளும்	60
6. நமது சமய நூல்கள்	65
7. வீடுகளில் நிகழும் விழாக்களும் பண்டிகைகளும்	
1. சித்திரைப் புத்தாண்டு	70
2. தீபாவளி	72
3. கைப்பொங்கல்	73
4. கார்த்திகை விளக்கீடு	76
5. நவராத்திரி	77
6. பொதுவான சில சடங்குகள்	78
நவராத்திரிகாலச் சிறுவர் சொற்பொழிவுகள்	82
8. சமயப் பெரியார்கள்	92

## பாடத்திட்டம்

கீழ்ப் பிரிவு

### 1. நாமும் நமது குழலும்

நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள மனிதர்கள், ஏனைய உயிரினங்கள், தாவரங்கள் மற்றும் உயிரற்ற பொருட்கள். அவற்றோடு நமக்குள்ள தொடர்புகள். இயற்கைச் சக்திகள். அவற்றின் தெய்வீக இயல்புகள். நமது சுற்றாடல் மீது நாம் செலுத்தவேண்டிய அன்பும் மதிப்பும்.

### 2. ஆலய வழிபாடு

ஆலயம். அதன் தோற்றும். கடவுட் கொள்கை. இறை வழிபாடு பற்றிய ஆரம்ப விளக்கம். கடவுளின் இலக்கணங்கள். மேலானவர், இயற்கையுடன் இணைந்தவர், என்றும் உள்ளவர், எங்கும் நிறைந்தவர், இறைவன். அனைத்தையும் கடந்து உள் நிற்பவர். காற்று, மின்சாரம் பற்றிய உதாரண விளக்கங்கள்.

### 3. நாம் வணங்கும் தெய்வங்கள்

சிவபெருமான், உமாதேவியார், பிள்ளையார், முருகன், வைரவர், திருமால் முதலிய முக்கிய தெய்வங்களின் தோற்றுப் பொலிவு, இயல்பு, வணங்கும் நோக்கம், அவ்வத் தெய்வங்களுக்கான பிரபல ஆலயங்கள்.

### 4. இந்து சமயப் பழக்க வழக்கங்கள்

நித்திய கர்மானுஷ்டானங்கள். சிவ சின்னங்கள். அவை பற்றிய விளக்கங்கள்.

### 5. நமது குணங்களும் செயற்பாடுகளும்

அன்பு, பாசம், மகிழ்ச்சி, உண்மை, தூய்மை, பணிவு, பிறர்க்குதவுதல், சுயநலமின்மை, ஆசை, கோபம், போய், வெறுப்பு, பகை, பொறுமை முதலிய தீய குணங்களை விலக்குதல். நன்மை, தீமை வேறுபாடுகள்- இன்று நாளை பற்றிய சிந்தனை-இருமை பற்றிய விளக்கம்.

### 6. நமது சமய நூல்கள்

வேதம், உபநிடதம், தர்மசாஸ்திரம், இதிகாச புராணங்கள், ஆகமங்கள், தமிழ்ப் புராணங்கள், திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், திருக்குறள் முதலியன.

### 7. வீடுகளில் நிகழும் விழாக்களும் பண்டிகைகளும்

நவராத்திரி, திருக்கார்த்திகை, முதலிய வழிபாடுகள், தைப்பொங்கல், தீபாவளி, வருடப் பிறப்பு முதலிய பண்டிகைகள். குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து நிகழ்பவை,

### 8. சமயப் பெரியார்கள்

வேதகால முனிவர்கள், வியாசர், வான்மீகி முனிவர், நாயன்மார்கள், சேக்கிழார், கச்சியப்பர், ஆறுமுகநாவலர், திருவள்ளுவர்,

## பாடம் - 1

### நாமும் நமது குழனும்

அ. அம்மா, அப்பா, ஆசிரியர், ஆண்டவன்



நாம் இந்த உலகில் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றோம். நம்மை இந்த உலகில் பெற்று வளர்ப்பவர்கள் நமது பெற்றோர்கள். பெற்றோர் எனும்போது தாய் தந்தை இருவரையும் கருதுவோம்.

நமது தாய் நம்மைத் தன் வயிற்றிலே பத்து மாதம் சமந்து பேணியவள். பின்னர் நம்மைப் பெற்றெடுத்து நமக்குப் பாலுட்டி வளர்த்தவள். வேண்டிய போதெல்லாம் நமக்கு உணவு முதலியவற்றைத் தந்து அன்போடு உரையாடி நம்மை ஆதரவாக வளர்ப்பவள் நம் அன்னை. அதனால் அவள் நமது முதல் தெய்வம்.



நமக்கு வேண்டிய பொருட்களைத் தந்து நம்மை அன்போடு காத்து வருபவர் நமது தந்தை. அறிவை நமக்குத் தந்து ஆதரிப்பவர் அவர். அவரும் நமது அன்புத் தெய்வமே. பாசம் நிறைந்த அன்னையையும் தந்தையையும் நாம் என்றும் மதித்து வணங்கவேண்டும்.

**தாயிற் சிறந்த கோயிலுமில்லை  
தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை.**

நமக்கு ஆறு வயதாகியதும் ஆசிரியர் நமக்குப் பாடங்களைக் கற்பிக்கிறார். கருணையோடும் கண்டிப்போடும் நமக்கு அறிவுட்டி நம்மை உலகில் மிக உயர்ந்த நிலைக்கு வளர்ச்செய்பவர் நமது ஆசிரியரே. நமக்கும் நம்மைச் சூழ்ந்து வாழ்பவர்க்கும் இடையூறில்லாமல் இனிமையான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு வழிகாட்டி, ஒழுக்க நெறிகளைப் போதிப்பவர் ஆசிரியர். அவரைக் குரு எனக் கூறுவோம். அவரையும் நாம் என்றும் மதித்து வணங்க வேண்டும்.



எங்கள் அனைவரையும் இவ்வுலகிலே பிறக்கவைத்துக் காப்பாற்றி வருபவர் கடவுள் எனப்படுகிறார். நமது கண்களுக்குத் தெரியாமல் நமக்கெல்லாம் பெருந்துணையாக நம்மையெல்லாம் கருணையோடு கவனித்துக்கொண்டிருப்பவரான அவரை இறைவன் என்றும் ஈசன் என்றும் தெய்வம் என்றும் ஆண்டவன் என்றும் கடவுள் என்றும் போற்றி வணங்குகின்றோம்.

**மாதா மிதா குரு தெய்வம் - அவர்  
மலராட் தினம் தினம் வணங்குவம் நன்றே.**

அன்னை, தந்தை, ஆசிரியர் ஆகியோரின் சொற்கேட்டு நடப்போம். அவர்களின் மனம் நோகாமல் நடப்போம். அவர்களை என்றும் மகிழ்ச்சியுட்டுவோம்.



அன்னையும் மிதாவும் முன்னரி தெய்வம்.

ஆகையும் தொழுவது சாலைம் நன்று.

## பாடி மகிழுவோம்

அம்மா அப்பா ஆனவரே  
ஆடை அணிகள் அளிப்பவரே  
இனிய உணவும் தருவீரே  
சுசன் பாதம் தொழுவோமே  
உண்போம் உடுப்போம் உவந்திடுவோம்  
ஊஞ்சல் ஆடிப் பாடிடுவோம்  
எண்ணும் எழுத்தும் கற்றிடுவோம்  
ஏவாமல் பணி செய்திடுவோம்  
ஜைம் யாவும் தீர்த்திடுவோம்  
ஒற்றுமையாக வாழ்ந்திடுவோம்  
ஒடி ஆடி மகிழ்ந்திடுவோம்  
ஒளாவை பாடல் படித்திடுவோம்.



## ஆ. நமது உறவினர்களும் நண்பர்களும்



நம்மைச் சூழ்ந்து பலர் வாழ்கின்றனர். அவர்களெல்லாம் நம்மவர்கள். அம்மா, அப்பா மாத்திரமல்லாமல் அண்ணா, அக்கா, தம்பி, தங்கை போன்றோரும் நமது இல்லத்திலே வாழ்கின்றனர்.

நம்முடன் படிப்பவர்கள், நமது வீட்டிற்கு அருகில் வசிக்கும் அயலவர்கள் யாவரும் நமது நண்பர்கள். அவர்கள் யாவரும் நமக்கு வேண்டியவர்கள்.

மாமா, மாமி, அத்தை, தாத்தா, பாட்டி, அம்மம்மா, பெரியம்மா, பெரியப்பா, சித்தி, சித்தப்பா, சின்னம்மா, மச்சான், மச்சாள் முதலியவர்களெல்லாம் நமது உறவினர்கள்.

இவர்கள் யாவரும் நமது அன்புக்குரியவர்கள். எப்போதும் நாம் இவர்களுடன் அன்பாக உரையாட வேண்டும். முகமலர்ச்சியுடன் இனிய வார்த்தைகள் பேசவேண்டும். நமக்குக் கிடைக்கும் பொருட்களை நாம் இவர்களுக்குக் கொடுத்தும் இவர்கள் தரும் பொருட்களை நாம் பெற்றும் அன்புடன் நமது உறவை வளர்க்கவேண்டும்.

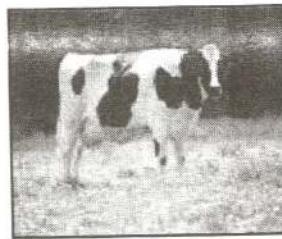
## இ. நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் உயிரினங்கள்



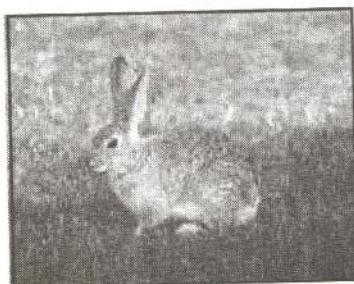
நாய், பூனை, ஆடு, மாடு முதலிய மிருகங்களும் கிளி, புறா, கோழி, வாத்து முதலிய பறவைகளும் நமது இல்லங்களில் வாழ்கின்றன. காகம், குயில், மைனா, குருவி முதலிய பறவைகளும் அணில், ஒணான், பல்லி முதலிய பிராணிகளும் நம்மைச் சூழ்ந்து வசிப்பதைக் காண்கிறோம்.



செடிகள், கொடிகள், மரங்கள் முதலிய தாவரங்கள் பலவும் வளர்வதை நாம் காண்கிறோம். இவையும் உயிர் உள்ளவையே. இவை நமக்கு அழகிய பூக்கள், காய்கள், கனிகள், கிழங்குகள், ஆகியவற்றையும் நமக்குத் தருகின்றன.

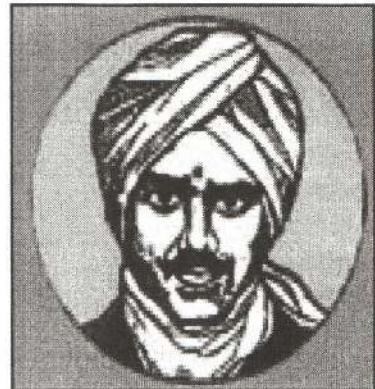


நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் இந்த எல்லா உயிரினங்களுடனும் நாம் அன்பு பாராட்டவேண்டும். நாம் எல்லோரும் ஓரே உலகத்தில் ஒன்றாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவிசெய்து வாழ்வதே நமது கடமை.



## பாடி மகிழுவோம்

ஓடி விளையாடு பாப்பா - நீ  
 ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா  
 கூடி விளையாடு பாப்பா - ஒரு  
 குழந்தையை வையாதே பாப்பா



சின்னங்கு சிறு குருவி போல - நீ  
 திரிந்து பறந்து வா பாப்பா  
 வண்ணப் பறவைகளைக் கண்டு - நீ  
 மனத்தில் மகிழ்ச்சி கொள்ளு பாப்பா

பாலைப் பொழிந்து தரும் பாப்பா - அந்தப்  
 பகு மிக நல்லதுடி பாப்பா  
 வாலைக் குழைத்து வரும் நாய்தான் - அது  
 மனிதர்க்குத் தோழனாடி பாப்பா

காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு - பின்பு  
 கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு  
 மாலை முழுதும் விளையாட்டு - என்று  
 வழக்கப் படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா

பொய் சொல்லக் கூடாது பாப்பா - என்றும்  
 புறம் சொல்லல் ஆகாது பாப்பா  
 தெய்வம் நமக்குத் துணை பாப்பா - ஒரு  
 தீங்கு வர மாட்டாது பாப்பா

உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேணும் - தெய்வம்  
 உண்மை என்று தானறிதல் வேண்டும்  
 வயிரமுடைய நெஞ்சு வேணும் - இது  
 வாழும் முறைமையாடி பாப்பா

## ஈ. இயற்கையின் அழகு

நம்மைச் சுற்றிலும் நாம் காணும் யாவுமே அன்பும் அழகும் நிறைந்தவையே. உறவினர்கள், நண்பர்கள், மிருகங்கள், பறவைகள், தாவரங்கள் முதலியனப்பற்றி முன்னரே பார்த்தோம். இன்னும் சிறிது கண்களை விரித்து நாலாபுறமும் கவனித்துப் பாருங்கள்.



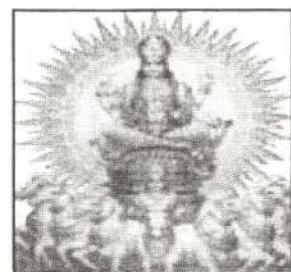
கீழே நிலம். நாம் வாழ்வதற்கு ஆதாரமாக இருப்பது நிலம். எம்மைத் தாங்கி நிற்பதுடன் எமக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருட்களைத் தருகின்ற தாவரங்களை வளரச் செய்து எமக்குத் தருவதும் நிலம் அல்லவா?

பூமி என்பதும் நிலத்திற்கு இன்னொரு பெயர். உலகம் எனவும் கூறுவர். பூமி எம்மைத் தாங்கிநின்று எம்மை வாழ வைப்பதனால் பூமாதேவி என்று கூறுவோம். அதனை நமது அன்னை என்று போற்றி வணங்குகிறோம்.



மேலே நிமிர்ந்து பார்த்தால் வானம் தெரிகிறது. வானம் என்பது வெறுமையான பெரிய வெளியாகும். ஒன்றுமேயில்லாத அந்தப் பெருவெளி ஒளியின் தெறிப்புக் காரணமாக நீலமாகத் தெரிகிறது. ஆகாயம் அழகாக இருக்கிறது. அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

அந்த ஆகாயத்தில் குரியனும் சந்திரனும் சுற்றி வருகின்றன. குரியன் நெருப்புக் கோளமாக ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் ஒளியைப் பெற்றுச் சந்திரனும் ஒளி வீசுகிறது. இவை இரண்டின் காரணமாகவே இரவும் பகலும் உண்டாகின்றன. பகலில் குரியனும் இரவில் சந்திரனும் ஒளி



கொடுக்கின்றன. இரவில் சந்திரனுடன் நடசத்திரங்களும் காணப்படுகின்றன. இரவில் நாம் ஓய்வெடுக்கின்றோம். தூங்குகின்றோம். பகலில் உற்சாகத்துடன் நமது வேலைகளில் ஈடுபடுகின்றோம். பகலும் இரவும் நமது வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்துகின்றன. அதனால் குரியனும் சந்திரனும் நமது வணக்கத்துக்குரியன். குரியன் ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரிலே உலகை வலம் வருகிறான் என்று எமது சமய நூல்கள் வர்ணிக்கின்றன.

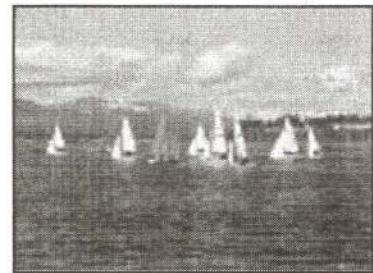
நம்மைச் சுற்றிக் காற்று வீசுகின்றது. காற்று கண்ணுக்குப் புலப்படுவதில்லை. ஆனால் அதனை நாம் உணர்கிறோம். காற்றை நாம் சுவாசிக்கின்றோம். அதுவே நாம் உயிர் வாழ்வதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. காற்று இல்லாவிட்டால் உலகில் உயிரினங்கள் எதுவும் வாழ முடியாது. காற்று நம் மீது படும்போது நாம் இன்பம் அடைகிறோம்.

ஆகாயத்தில் வெண்ணிற முகிற் கூட்டங்களைக் காண்கிறோம். அவற்றை மேகங்கள் என்றும் கூறுவோம். அவை காற்றினால் அசைந்து நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மாரி காலத்தில் அவை கறுத்துத் திரண்டு பின்னர் அவற்றிலிருந்து மழை பெய்கிறது. ஆகாயத்திலிருந்து மழை மூலம் நீர் பூமியை அடைகிறது.



பூமியில் உயர்ந்த மலைகள் பல உள்ளன. அவற்றின் இயல்பு காரணமாகவும் உயர்ந்து நிறைந்து வளர்ந்திருக்கும் மரங்கள் காரணமாகவும் மழை பொழிகின்றது. மழைநீர் குளங்களில் தேங்கிநிற்கிறது. நிலத்தினுள் போகும் நீர் ஊற்று நீராகக் கிணறுகளில் கிடைக்கிறது.

மலையுச்சிகளில் நீருந்றுக் கணம் உள்ளன. மலை போன்ற உயர்ந்த இடங்களிலிருந்து தாழ்ந்த இடங்களை நோக்கி நீர் பாய்கிறது. இவை ஆறு அல்லது நதி எனச் சொல்லப்படுகின்றன. நமது வாழ்விடமாகிய நிலப்பரப்பைச் சூழ்ந்து பெரிய கடல் இருக்கிறது. இவை பார்ப்பதற்கு மிக அழகாக இருக்கின்றன. நீர் வீழ்ச்சிகள், நதிகள், கடல் இவற்றையும் நாம் தெய்வத் தன்மை உடையனவாக மதிக்கின்றோம்.



ஆறு, குளம், கிணறு முதலியவற்றிலிருந்து நாம் நீரைப் பெறுகிறோம். நீர் நமக்கு மிக முக்கியமானது. நமது தாகத்தைத் தீர்க்கவும் உணவுகளைத் தயாரிக்கவும் நீர் அவசியமானது. நம்மையும் நமது பொருட்களையும் நமது ஆடைகளையும் நமது சூழலையும் தூய்மைப்படுத்தித் துப்புரவாக வைத்திருப்பதற்கு நீர் உதவுகின்றது. நீர் இன்றி நமது வாழ்க்கை நடைபெற முடியாது. அதனால் நாம் நீரைப் போற்றி வணங்குகின்றோம்.

நெருப்பும் நம்மை வாழ்விக்கும் ஓர் இயற்கைச் சக்தியாகும். தீன்றும் அக்கினி என்றும் அதனைக் கூறுவர். தீ அசுத்தங்களை ஏரித்து அழிக்கிறது. உணவு தயாரிப்பதற்கு உதவுகின்றது. குளிரைப் போக்கி வெப்பத் தைத் தருகிறது. ஏரிந் துகொண்டிருக்கும் நெருப்பிலே தெய்வத் தன்மையை நாம் காண்கிறோம்.



இயற்கை என்பது அழகானது. இயற்கைச் சக்திகள் உயர்வானவை. அவற்றை நாம் என்றும் போற்றுவோம்.

# வாசத்து மக்குவோம்

## யாரதியாரின் வசன கவிதை

இவ்வுலகம் இனியது, இதிலுள்ள வான் இனிமையுடைத்து, காற்றும் இனிது.  
தீ இனிது, நீர் இனிது, நிலம் இனிது.

ஞாயிறு நன்று, திங்களும் நன்று.

வானத்துச் சுடர்களெல்லாம் மிக இனியன.

மழை இனிது, மின்னல் இனிது, இடி இனிது.

கடல் இனிது, மலை இனிது, காடு நன்று.

ஆறுகள் இனியன.

உலோகமும் மரமும் செடியும் கொடியும்

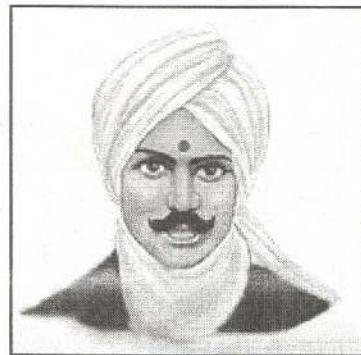
மலரும் காயும் கனியும் இனியன.

பறவைகள் இனிய, ஊர்வனவும் நல்லன.

விலங்குகளெல்லாம் இனியவை.

நீர்வாழ்வனவும் நல்லன.

மனிதர் மிகவும் இனியர்.



**அரும் சொற் பொருளும் ஒரே கருத்துள்ள சொற்களும்.**

அம்மா - அன்னை, மாதா, தாய்.

அப்பா - தந்தை, பிதா, தகப்பன்.

ஆசிரியர் - குரு.

தெய்வம் - கடவுள், இறைவன், ஈசன், ஆண்டவன்.

பேணுதல் - காப்பாற்றுதல்.

பேசுதல் - உரையாடுதல், கதைத்தல்.

கருதுதல் - நினைத்தல், எண்ணுதல், சிந்தித்தல்.

பாசம் - அன்பு, கருணை.

கற்பித்தல் - போதித்தல், படிப்பித்தல்.

## **அரும் சொற் பொருளும் ஒரே கருத்துள்ள சொற்களும்.**

இடையூறு - இடைஞ்சல், கஷ்டம், தொந்தரவு.

ஓழுக்கம் - நல்ல வாழ்க்கை முறை.

மலரடி - மலர் போன்ற பாதங்கள்.

பாதம் - கால்.

ஆனந்தம் - மகிழ்ச்சி, இன்பம், சந்தோஷம்.

கணி - பழம்

சாலவும் - மிகவும்

நாலாபுறமும் - நான்கு பக்கமும்

தூய்மை - துப்புரவு, சுத்தம்

அசுத்தம் - சுத்தமின்மை

பாப்பா - குழந்தை

வைதல் - ஏசுதல்

வையாதே - ஏசாதே

வண்ணம் - நிறம், அழுகு

தோழன் - நண்பன்

கனிவு - இனிமை

தீங்கு - தீமை

புறம் சொல்லுதல் - பிறரைப்பற்றிக் குறை கூறுதல்

வயிரம் - வைரம், உறுதி, பலம்

வான் - வானம், ஆகாயம்

ஞாயிறு - குரியன்

திங்கள் - சந்திரன்

சுடர் - நெருப்பு, நட்சத்திரம்

### **வினாக்கள்**

1. நமது முதல் தெய்வம் யார்?
2. யாரை நாம் பெற்றோர் என்கிறோம்?
3. குரு என்பவர் யார்?
4. அவரை நாம் ஏன் போற்றுகின்றோம்?
5. நம் எல்லோரையும் காப்பவர் யார்?

6. கடவுளின் வேறு பெயர்கள் எவை?
7. மாதா, பிதா, குரு..... மிகுதியைக் கூறுக.
8. அம்மா அப்பா ஆனவரே பாடலைப் பாடுக.
9. உமது உறவினர்கள் சிலரைக் கூறுக.
10. நமது இல்லங்களில் வாழும் மிருகங்கள் சிலவற்றைக் கூறுக.
11. நமது இல்லங்களில் வாழும் பறவைகள் சிலவற்றைக் கூறுக.
12. மரம், செடி, கொடி முதலியன நமக்கு எவற்றைத் தருகின்றன?
13. பூமியின் வேறு பெயர்கள் எவை?
14. இரவில் சந்திரனுடன் தோன்றுபவை எவை?
15. சூரியன் எப்போது காணப்படுகிறான்?
16. நாம் உயிர்வாழுக் காரணமானது எது?
17. மழை பெய்யும் காலத்தை எப்படிக் கூறுவோம்?
18. நீர் கிடைக்கும் வழிகள் எவை?
19. நதியின் வேறு பெயர் ஒன்று கூறுக.
20. நீர் எதற்கு உதவுகிறது?

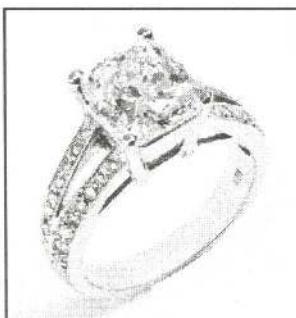
### வாரத்தின் ஏழு நாட்கள்

**ஒரு கிழமையில் அமையும் ஏழு தினங்களின் பெயர்களும் வருமாறு:**

1. ஞாயிற்றுக் கிழமை
2. திங்கட் கிழமை
3. செவ்வாய்க் கிழமை
4. புதன் கிழமை
5. வியாழக் கிழமை
6. வெள்ளிக் கிழமை
7. சனிக் கிழமை

## கதை கேட்போம்

### பொறுமையின் பரிசு



ஒர் ஊரிலே ஒருதடவை நீண்ட நாள் மழை பெய்யாததால் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. வயல்கள், தோட்டங்கள் எல்லாம் விளைச்சல் இல்லாமல் கருகிப்போய்விட்டன. உணவுப் பொருட்கள் இல்லாமல் யாவரும் வறுமையில் தவித்தனர்.

அங்கே வாழ்ந்த ஒரு செல்வந்தர் அருகிலுள்ள ஏழைச் சிறுவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் மோதகம் அவித்துக் கொடுத்து வந்தார். தினமும் சிறுவர்கள் தாமே முதலில் பெறவேண்டும் என்ற ஆசையினால் தள்ளுண்டும் நெருக்குப்பட்டும் வாங்கிக்கொண்டு ஓடுவர்.

ஆனால், கிரிசாம்பாள் என்ற ஒரு சிறுமி மட்டும் ஒவ்வொரு நாளும் பொறுமையாகக் காத்திருந்து கடைசியில் தனக்குரிய மோதகத்தை வாங்கிச் செல்வாள். அது பெரும்பாலும் மிகச் சிறிதாகத்தான் இருக்கும்.

அவள் அமைதியாக அதை வாங்கிச் சென்று தாயாரிடம் கொடுப்பாள். அந்தச் சிறிய மோதகத்தை அவர்கள் யாவரும் பகிர்ந்து சாப்பிடுவர்.

ஒருநாள், வழைமோல அவள் தனக்குக் கிடைத்த மோதகத்தை வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்து தாயிடம் கொடுத்தாள். தாய் அதனைப் பிரித்தபோது அதனுள்ளிருந்து ஒரு தங்க மோதிரம் கீழே விழுந்தது.

திகைத்துப்போன தாய் அதனைக் கொண்டுபோய்ச் செல்வந்தரிடம் கொடுக்குமாறு கிரிசாம்பாளிடம் கொடுத்து அனுப்பினாள். கிரிசாம்பாள் அதனைச் செல்வந்தரிடம் கொடுத்து நடந்ததைக் கூறினாள்.

கிரிசாம்பாளின் பொறுமையையும் அமைதியையும் கவனித்து அவளது நல்ல குணத்திற்காக அதைப் பரிசாகத் தர விரும்பியே அவ்வாறு செய்ததாகக் கூறிய செல்வந்தர் அதனை அவளிடமே திருப்பிக் கொடுத்தார்.

அவள் மகிழ்ச்சியுடன் அவருக்கு நன்றி கூறிச் சென்றாள்.

பாடம் - 2

நூலை வழியாக



## அ. இறைவன்

இந்தப் பூமியும் இங்கு காணப்படும் உயிருள்ள, உயிரற்ற பொருட்களும் பூமியைச் சுழிந்துள்ள குரியன், சந்திரன், கோள்கள், நட்சத்திரங்கள் முதலியனவும் ஓர் ஒழுங்கான முறையில் இயங்குகின்றன. இவற்றை இயக்குபவர் யார்? மழை, வெயில் போன்ற மாற்றங்களும் அதற்கேற்ப விளைகின்ற பயிர்களும் மரம், செடி, கொடிகளின் வளர்ச்சியும் நமது வாழ்க்கைக்கு உகந்த வகையில் சீராக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணமானவர் யார்?

யாரோ ஒருவர் எம்மையெல்லாம் இயக்குபவராக நமக்கு மேல் இருக்கிறார். அவரே கடவுள். அவர் கண்ணுக்குப் புலப்படாவிட்டும் அவரை நாம் உணர்கிறோம்.

அவரை நாம் வெளியில் எங்கும் தேடத் தேவையில்லை. அவர் நாம் அறியா வகையில் நம்முடனே என்றும் இருக்கிறார். எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்துள்ளார். எல்லா உயிர்களிலும் உயிருக்கு உயிராக உள்ளே உறைகின்றார். அதேநேரத்தில் அனைத்தையும் கடந்து எங்கும் வியாபித்திருக்கின்றார். அதனால்தான் அனைத்தையும் கடந்தும் அனைத்தின் உள்ளேயும் இருப்பவர் என்ற பொருளில் கடவுள் எனக் கூறப்படுகிறார். காற்றினை நாம் எவ்வாறு உணர்கிறோமோ மின்சக்தியை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்கிறோமோ அவ்வாறு கடவுளை உணர வேண்டும்.

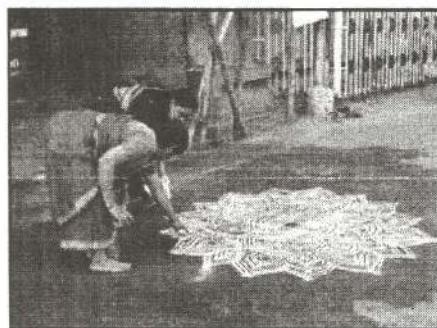
அனைத்தையும் ஆஸ்பவர் என்பதனால் ஆண்டவன் என்றும் எல்லாவற்றையும் தமது உடைமையாகக் கொண்டவர் என்பதனால் உடையவர் என்றும் யாவருக்கும் தலைவன் என்பதனால் இறைவன் அல்லது சசன் என்றும் ஓளிபொருந்தியவர் என்பதனால் தேவன் என்றும் போற்றப்படுகிறார்.

அவர் எல்லா உயிரினங்களையும் அன்போடு காக்கிறார். பூமி சூழல்வதும் சூரிய, சந்திரர்களின் இயக்கமும் மழை - வெயில், இரவு - பகல் போன்றவை தோன்றுவதும் அவராலேயே நிகழ்கின்றன. அவரவர்கள் செய்யும்

நற்செயலுக்கான நற்பயன்களையும் தீய செயல்களுக்கான துண்பங்களையும் அவரவருக்கு ஊட்டுபவர் கடவுளே ஆவர். அன்போடு வேண்டுதல் செய்பவர்களுக்கு இரங்கி அவர்கள் வேண்டும் வரங்களை அவர் நல்குவார். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளால் ஆகிய ஜந்தொழில்களை அவர் செய்கிறார்.

யாரும் காண முடியாத இறைவனை ஓவியங்களில் வரைந்தும் திருவுருவச் சிலைகளாக உருவாக்கியும் நமது முன்னோர்கள் நமக்குத் தந்திருக்கின்றனர். அவற்றை நாம் கோவில்களிலும் வீட்டிலுள்ள சுவாமி அறைகளிலும் வைத்து வழிபடுகிறோம்.

## ஆ. ஆலயம்



கடவுளை நாம் நன் றி யோடு துதிக்கவேண்டும். என்றும் போற்றி வணங்க வேண்டும். எங்குமுள்ள இறைவனை நாம் மனமொன் றி இலகுவாக வழிபடுவதற்கு வாய்ப்பாக ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயம் என்பதன் பொருள் ஆன்மா லயப்படும் இடம் என்பதே. உயிர்கள் ஆகிய நாமே ஆன்மா எனச் சொல்லப்படுகிறோம். லயப்படுதல் என்றால் வேறு நினைவு இல்லாமல் இறைவனையே நினைத்து மனத்தை ஒருங்கு குவித்து வழிபடுதல் ஆகும்.

ஆலயம் என்பதற்கு கோவில் என்றும் பெயர். கோ என்றால் கடவுள். இல் என்றால் இருப்பிடம். எனவே கடவுளின் இருப்பிடம் கோவிலாகும். எங்கும் நிறைந்திருக்கும் கடவுளைச் சிறப்பாக வழிபடக் கோவில் அமைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆலயத்தில் பெரிய மண்டபங்கள் பல அமைந்திருக்கும். எல்லோரும் கூடி வழிபாடு செய்வதற்கு அவை உதவுகின்றன. உயர்ந்த கோபுரங்கள், ஒவியங்கள், சிற்பங்கள் முதலியன நமது மனத்தைக் கவரும். மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும்.

ஆலயத்தில் ஒலிக்கின்ற மந்திர ஒலிகளும் திருமுறைப் பாடல்களும் மிகுந்த சக்தி வாய்ந்தவை. அவற்றோடு அங்கே ஒலிக்கின்ற மணி ஒலி, மேளம், நாதஸ்வரம் முதலிய மங்கல வாத்தியங்களின் ஒலி, சாம்பிராணி வாசனை முதலியன நமது உள்ளத்தில் பக்தி உணர்வினை எழுப்புகின்றன.

அங்கு சென்று நாம் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் திரிகரணங்களாலும் வழிபாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மனத்தால் இறைவனை நினைத்தலும் வார்த்தைகளால் இறைவன் புகழ் பாடுதலும் உடலால் ஆலயத் தொண்டுகள் செய்வதுமே திரிகரண வழிபாடு ஆகும்.

ஆலயத்தில் நாம் நம்மை உயர்ந்தவர்களாகக் கருதாமல் இயன்ற அளவு தொண்டுகள் செய்ய வேண்டும். கூட்டுதல், கழுவுதல், மாலை கட்டுதல், பூந்தோட்டம் அமைத்தல் முதலிய இவற்றைச் சரியைத் தொண்டுகள் என்பர். இவை மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவதுடன் நல்ல உடற் பயிற்சியாகவும் அமைகின்றன. வீதி வலம் வருதல் வீழ்ந்து வணங்குதல் முதலியனவும் சிறந்த உடற் பயிற்சிகளாக இருக்கின்றன.

## இ. ஆலய வழிபாடு



தினமும் நாம் கோவிலுக்குச் சென்று கடவுளை வழிபட வேண்டும். மிகப்பெரிய கண்டாமணியின் ஓலி மிகத் தொலைவிலேயே நமக்குக் கேட்பதனால் இறைவனை நாம் நினைக்க உதவுகிறது. ஆலயம் செல்லும்போது கோவிலின் கோபுரம் தூரத்திலேயே தெரிகிறது. அதனைக் கண்டவுடன் கைளைத் தலைமேல் குவித்து இறைவனை வழிபடவேண்டும்

கோவிலின் அருகில் குளம் அல்லது கிணறு இருக்கும். அங்கு கை, கால்களைச் சுத்தம் செய்து அர்ச்சனைப் பொருட்களையும் கழுவிக்கொண்டு ஒழ் நமச்சிவாய என ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை ஒதிக்கொண்டு கோவிலினுள்ளே செல்லவேண்டும்.

பலிபீத்திற்கு இப்பால் வீழ்ந்து வணங்கவேண்டும். ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும் பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்யவேண்டும். அட்டாங்க நமஸ்காரம் என்பது எட்டு அங்கங்கள் நிலத்தில் பட வணங்குவது. தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, வாய், புயங்களிரண்டு என்பனவே அட்டாங்கம் என்னும் எட்டு உறுப்புக்களாகும். பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் என்பது ஐந்து உறுப்புக்கள் நிலத்தில் பட வணங்குவது. தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்பனவே பஞ்சாங்கம் என்னும் ஐந்து உறுப்புக்களாகும்.

முலாதார விநாயகர் என அழைக்கப்படும் கொடித்தம்பப் பிள்ளையாரை வணங்கவேண்டும். கொடித் தம்பத்தின் அருகில் நந்திதேவர் அல்லது அதற்குப் பதிலாக மூஷிகம் என்னும் எலி, மயூரம் எனப்படும் மயில், சிம்மம் என்னும் சிங்கம், சுவானம் எனப்படும் நாய் இவற்றில் ஏதாவதொன்று இருக்கும். அவர்களிடம் நாம் உள்ளே போவதற்கு அனுமதி கேட்டுக்கொண்டு வீதி வலம் வந்து நமஸ்காரம் பண்ணியபின் உள்ளே சென்று வழிபடவேண்டும்.

வீழ்ந்து வணங்குவதும் வலம் வந்து வணங்குவதும் மூன்று அல்லது ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது ஒன்பது தரம் செய்யப்பட வேண்டும். தீபாராதனை நடைபெறும்போது கைகளை உச்சிமேல் குவித்து வழிபட்டு பஞ்சாலாத்தி முதலியன் வெளியே கொண்டுவரப்படும்போது தொட்டு வணங்குதல் வேண்டும்.

வழிபாடுகள் முடிந்ததும் சண்டேஸ்வரர் சந்திதி சென்று கும்பிட்டு மும்முறை மெதுவாகக் கைகொட்டி வழிபாட்டின் பலனைத் தரும்படி பிரார்த்திக்கவேண்டும். அதன்பின் ஆலயத்தின் ஒருபுறத்தே அமைதியாக அமர்ந்திருந்து சிவநாமங்களை மனத்திலே செபிக்கவேண்டும். அதன்பின் விழுதி, பிரசாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வீடு திரும்ப வேண்டும்.

## ச. திருவருவங்கள்

உருவம் ஒன்றுமில்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் பரந்து கலந்திருக்கின்ற இறைவனுக்கு அங்கே சில உருவங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். கடவுளை நாம் நினைத்து வழிபடுவதற்கு அவை உதவுகின்றன. பிள்ளையார், சிவபெருமான், உமாதேவியார், முருகன், வைரவர் முதலிய பல வடிவங்களில் நாம் கடவுளை வழிபடுகிறோம்.

நமது ஒரே தந்தையாரை அவர் வெவ்வேறு வயதுகளில் வெவ்வேறு தோற்றங்களில் எடுத்துவைத்திருக்கும் புகைப்படங்களில் கண்டு மகிழ்வதுபோல ஒரே கடவுளை நாம் பல தோற்றங்களில் கண்டு மகிழ்கிறோம்.

அந்த உருவங்களுக்கு அபிஷேகம் செய்து தூய்மையாக்கி ஆடை அணிகள் அணிவித்து அலங்கரிக்கின்றோம். விசேட நாட்களில் இறைவனின் திருவுருவங்களுக்கு பால், தயிர், பஞ்சாமிரதம், இளநீர் முதலியவற்றால் அபிஷேகம் செய்கின்றோம். இப்படி அபிஷேகங்கள் செய்வதால் இறைவன் மகிழ்ச்சி அடைந்து நமக்குப் பல்வேறு பலன்களை அருளுகிறார். இன்னொரு வகையில் பார்க்கின்றபோது, இப் பொருட்கள் அங்கு அபிஷேகமாகும்போது குழல் குளிர்ச்சியடைந்து அங்கு ஒருவித சக்தி உண்டாகிறது. தீபங்கள் ஏற்றி வைத்து வாசனைத் தூபங்கள் இட்டு பலகாரங்கள், பழங்கள், வெற்றிலை, பாக்கு முதலியவற்றை அவருக்கு நிவேதனம் செய்து வணங்குகிறோம்.

தாமரை, மல்லிகை, மூல்லை, சண்பகம், நித்திய கல்யாணி, நந்தியாவர்த்தை, செம்பரத்தை, செவ்வரளி, பொன்னொச்சி போன்ற பூக்களும் செம்பரத்தை, பொன்னொச்சி, வில்வம், நெல்லி, கடம்பு, வன்னி போன்ற மரங்களின் இலைகளும் இறைவனுக்கு அர்ச்சனை செய்ய உகந்தவை. இவ் இலைகளைப் பத்திரம் எனச் சொல்வர். அனுகு விநாயகருக்கும் துளசி விட்ணுவுக்கும் விசேடமாக உரியன்.

## 2. சிவாச்சாரியர்

ஆலயத்தில் ஆண்டவனுக்கு இறைபணிகளைச் செய்து பூசை செய்பவர் சிவாச்சாரியர் ஆவார். அவரையும் நாம் குரு என்கிறோம். பூசகர் என்றும் அவர் அழைக்கப்படுகிறார். ஆசிரியர் போலவே அவரும் வணக்கத்துக்குரியவரே. ஜயா என அவரை நாம் அழைக்கின்றோம். அவர் பிறந்த நாளிலிருந்தே தம்மை இக் கடமைக்குத் தயாராக்கிக் கொள்கிறார். தமது தந்தையிடமிருந்து பூசை செய்யும் முறைகளையும் அதற்குரிய மந்திரங்களையும் கற்றுக் கொள்கிறார்.

வெள்ளை அல்லது மஞ்சள் நிற வேட்டியும் சால்வையும் அணிந்து உருத்திராக்க மாலை, ஸ்பாடிக மாலை, ஓம் என்னும் பிரணவத்துடன் கூடிய

தங்கச் சங்கிலி முதலியவற்றுடன் பிற்ரிடமிருந்து தம்மை வேறுபடுத்தி அறியக்கூடிய தோற்றத்தில் அவர் காணப்படுவார்.

கடவுளை வணங்கியபின் அவரையும் வணங்கி அவரிடமிருந்து இரு கைகளினாலும் திருநீறு வாங்கி நாம் அதனை வலது கையினால் நெற்றியில் அணிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அதன்பின் தீர்த்தம் என்னும் மந்திர நீர் தரப்படும்போது அதனை இரு கைகளாலும் வாங்கி பக்தியோடு அருந்தவேண்டும். சந்தனம் குங்குமம் என்பன நெற்றியில் தீலகமாக அணிவதற்குத் தரப்படுகிறது.

## ஊ. திருமுறைகள்

இறைவனது பெருமைகளைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடல்கள் பல இயற்றப்பட்டுள்ளன. அவற்றை பக்தியுடனும் இசையுடனும் பாடி மகிழ்கிறோம். இறைவனின் நாமங்களைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறி வழிபடுதல் நாம ஜபம் என்பர். பலர் ஒன்று சேர்ந்து இவ்வாறு நாமங்களைக் கூறுதலும் பாடல்களைப் பாடுவதும் உண்டு. இதனை பஜனை என்பர். இவற்றின் மூலம் நமது நன்றியை ஆண்டவனுக்கு நாம் எடுத்துக் காட்டுவதுடன் நமது மனத்திலும் அன்பு, அமைதி, ஆனந்தம் முதலிய உணர்வுகளுடன் உற்சாகமாக நமது வாழ்க்கையைத் தொடர முடிகிறது.

இறைவன்முன் திருப் பாடல்களைப் பாடும்போது கைகளைக் குவித்து வணங்கியவாறு கண்களை மூடி இறைவனைத் தியானித்தபடி திருச்சிற்றம்பலம் என்று சொல்லி ஆரம்பித்துப் பாடி முடித்தபின்னரும் திருச்சிற்றம்பலம் என்ற கூறி நிறைவு செய்ய வேண்டும்.

இந்த அருட்பாடல்கள் திருமுறைகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. திருமுறைகள் பன்னிரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. பன்னிரு திருமுறைகளிலிருந்தும் பாடல்கள் பாட முடியாதென்பதால் ஜந்து

திருமுறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பஞ்சபுராணம் எனப் பாடுவது வழக்கம். தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம் என்பனவே அவை. நேரம் போதாமலிருப்பின் தேவாரம், புராணம் இரண்டையும் பாடுவதுமுண்டு.

## எ. திருவிழாக்கள்

ஆலயத்திலே விசேட நாட்களிலே திருவிழாக்கள் நடைபெறும். சதுர்த்தி, கார்த்திகை முதலிய விசேட தினங்களிலும் வருடம் ஒருமுறை நடக்கும் கொடியேற்று விழாவிலும் திருவிழாக்கள் நடைபெறுவதுண்டு.

கும்ப பூசை, அபிஷேகம், அலங்காரம், நிவேதனம் (உணவு கொடுத்தல்), தீபாராதனை (பல்வேறு தீபங்களை வரிசையாகக் காட்டுதல்), அர்ச்சனை (இறைவனின் பல்வேறு பெயர்களைச் சொல்லிப் புகழ்ந்து மலர்களை அவர் பாதங்களில் இடுதல்), பிரார்த்தனை முதலியன விசேட திருவிழாக்களின் வழமையான அங்கங்கள். இதன்பின் இதற்கென அமைந்த இறைவனின் திருவுருவங்களை எலி, இடபம், சிங்கம், குதிரை, யானை முதலிய வாகனங்களில் வைத்து வீதியைச் சுற்றி எடுத்து வருவர். இவ் வேளையில் மேளம் நாதஸ்வரம் முதலிய வாத்தியங்களை வாசிப்பர். அடியார்கள் பஜனை பாடுவர்.

தேர்த் திருவிழா தீர்த்தத்

திருவிழா இரண்டும் மிகச் சிறப்பானவை. ஊர் மக்கள் யாவரும் திரண்டு வந்து இவ் விழாக்களில் கலந்து கொள்வர். அடியார்கள் பலர் காவடி எடுப்பர். பெண்கள் கற்பூரச் சட்டி எடுப்பர்.



தினமும் நாம் ஆலயம் சென்று இறைவழிபாடு செய்வோம்.

## அனும் சொற்பொருளும் ஒரே கருத்துள்ள சொற்களும்.

இயங்குகிறது - அசைகிறது.

சீராக - ஒழுங்காக

புலப்படுதல் - தோன்றுதல், தெரிதல், காணப்படுதல்.

உறைகிறான் - இருக்கிறான்.

வியாபித்திருக்கிறார் - நிறைந்திருக்கிறார்.

ஒவியம் - சித்திரம், படம்.

துதித்தல் - போற்றுதல், புகழ்தல்

நமஸ்கரித்தல் - வணங்குதல்

அணி - ஆபரணம், நடை

அபிஷேகம் - குளிக்கவார்த்தல்

தீபம் - விளக்கு

சிற்பம் - விக்கிரகம், திருவுருவம்

நிலேதனம் - படையல், இறைவனுக்கு உணவு படைத்தல்

திரிகரணம் - மூன்று கருவிகள் - மனம், வாக்கு, காயம்

மனம் - உள்ளம், இதயம், எண்ணம்

வாக்கு - வார்த்தை, வசனம்

காயம் - உடல், உடம்பு

புயம் - தோள் (மேற்கை)

திலகம் - பொட்டு

### வினாக்கள்

1. நம்மையெல்லாம் இயக்குபவர் யார்?
2. கடவுள் எங்கே எவ்வாறு இருக்கிறார்?
3. அவரை ஆண்டவன் என ஏன் சொல்கிறோம்?
4. கடவுள் என்பதன் பொருள் என்ன?
5. கடவுளின் வேறு பெயர்கள் சில கணுக.
6. இறைவனின் படங்களை நாம் வீட்டில் எங்கே வைத்து வழிபடுகிறோம்?

7. கோவிலில் நாம் காணும் கடவுள் உருவங்கள் சில கூறுக.
8. கோவிலில் குருவிடம் நாம் எதனை முதலில் வாங்கவேண்டும்?
9. கோவில் என்பதன் இன்னொரு பெயர் தருக.
10. ஆலயத்தில் பூசை செய்பவரை எவ்வாறு அழைப்போம்?
11. திரிகரணங்கள் எவை?
12. ஐந்தெழுத்து மந்திரம் எது?
13. கோவிலின் அருகில் சென்றதும் யாது செய்யவேண்டும்?
14. அட்டாங்க நமஸ்காரம் யாருக்குரியது?
15. பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் யாருக்குரியது?
16. திருமுறை பாடும் முன்னரும் பின்னரும் என்ன சொல்ல வேண்டும்?
17. திருமுறைகள் எத்தனை?
18. பஞ்ச புராணங்கள் எவை?
19. கோவிலில் முதலில் வழிபடுவது யாரை?
20. இறுதியில் வழிபடுவது யாரை?

## கஜமுகாசரன் கதை



முன்னொரு காலத்தில் கஜமுகாசரன் என்ற அசரன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் கடவுளை நோக்கிக் கடும் தவம் செய்து அவரிடமிருந்து பல வரங்களைப் பெற்றான். இறையருளாலே அவன் பல சக்திகளைப் பெற்றிருந்தான்.

அவன் தானே பெரியவன் எனச் செருக்குக் கொண்டு கடவுளையும் மதிக்காமல் மனிதர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள் யாவரையும் துன்புறுத்தி வந்தான். தேவர்களாலும் மனிதர்களாலும் மிருகங்கள் முதலிய உயிரினங்களாலும் தனக்கு மரணம் உண்டாகக் கூடாது என அவன் வரம் பெற்றிருந்தமையால் அவனை யாராலும் வெல்ல முடியவில்லை. ஆயுதங்கள் எதனாலும் தன்னைக் கொல்ல முடியாது எனவும் அவன் வரம் பெற்றிருந்தான்.

மனிதர்களும் தேவர்களும் அவனது கட்டளைப்படி தினமும் அவனுக்கு முன்னே வந்துநின்று முட்டியாகப் பிடித்த கைகளினால் நெந்தியில் குட்டியபின் காதுகளைக் கைகளால் மாறிப்பிடித்து இடது கையால் வலது காதையும் வலது

கையால் இடது காதையும் பிடித்துக்கொண்டு இருந்து எழும்பவேண்டும் எனத் தண்டனை கொடுத்தான்.

இந்தத் துன்பங்களைப் பொறுக்க மாட்டாத தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் சென்று முறையிட்டனர். அவர் கருணை புரிந்தார். மிருகமாகிய யானையின் தலையும் மனித உடம்பும் தெய்வத் தன்மையும் கொண்டவராக விநாயகரைப் படைத்தார். தாமே அவ்வாறு உரு மாறினார். எனினும் அவரால் உருவாக்கப்பட்டதால் சிவபிரானது குமார் என யாவரும் கூறுவர்.

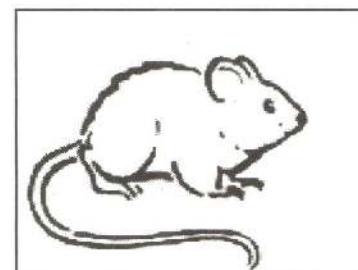
விநாயகர் கஜமுகாசரன் முன் சென்று கர்ஜுனை செய்தார். அவனோடு சண்டையிட்டார். தமது தந்தங்களில் ஒன்றை முறித்து அதனையே ஆயுதமாகக் கொண்டு அவன்மீது ஏறிந்து அவனைக் கொன்றார். அவன் சாகாவரம் பெற்றிருந்தமையால் இநக்காமல் எலியாக உருமாறிப் பலம் குன்றி மனம் நொந்து பிள்ளையார்முன் நின்றான்.

விநாயகர் தாம் மனிதராகவோ, தேவராகவோ, மிருகமாகவோ இல்லாமல் யாவும் கலந்த ஒரு வடிவாக இருந்தமையாலும் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தாமல் தமது தந்தத்தையே ஆயுதமாகப் பயன் படுத்தியமையாலும் யுக்தியால் கஜமுகாசரனை வென்றார்.

அவனின் நிலை கண்டு இரங்கி எலியாக மாறிநின்ற அந்த அரக்கனைத் தன் வாகனமாக ஏற்று அருள்புரிந்தார்.

தமக்கு விடுதலை கிடைத்தமையால் மகிழ்ந்த தேவரும் மனிதரும் முன்பு அரக்கனின் முன் வெறுப்புடன் செய்த அதே காரியத்தை விநாயகர் முன் விருப்போடு செய்ய விண்ணப்பித்தனர். அவரும் அனுமதி கொடுக்கவே யாவரும் முட்டியாகப் பிடித்த கைகளினால் தமது நெந்றியில் மும்முறை குட்டியின் காதுகளைக் கைகளால் மாறிப்பிடித்தபடி மும்முறை இருந்து எழும்பி வழிபாடு செய்தனர்.

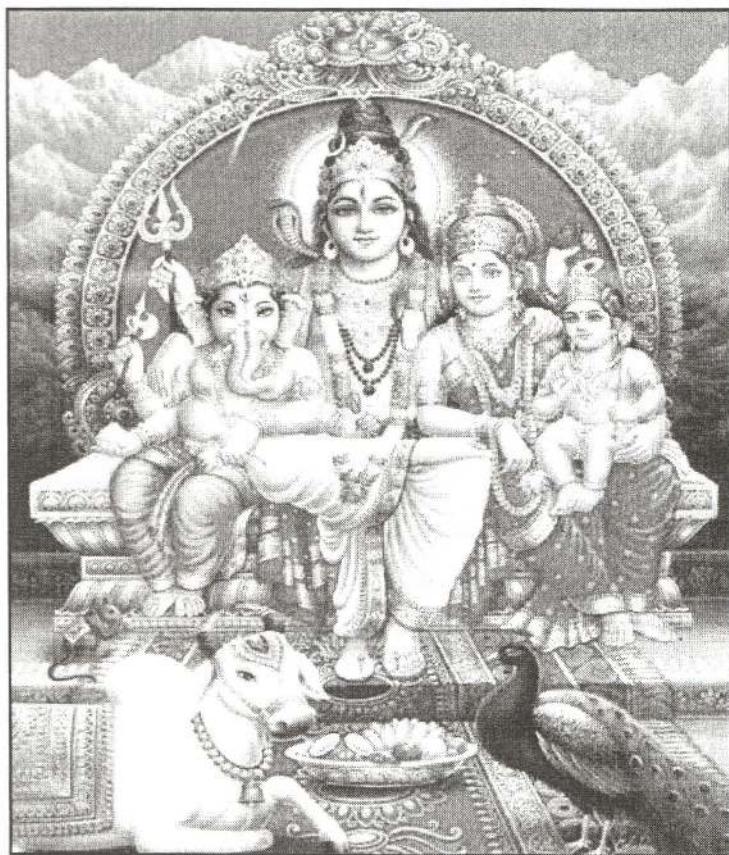
இந்த முறையையே நாமும் இன்று விநாயகரை வழிபடும்போது செய்து வருகிறோம். இந்த வழிபாட்டிலே விஞ்ஞான அடிப்படையிலான சிறப்புக்களாகும் உள்ளன. கைமுட்டிகளினால் நெந்றியில் குட்டும்போது அங்கே உள்ள சுரப்பி ஒன்று சுரந்து நமக்கு உற்சாகத்தைத் தருகிறது. கைகளை மாறிக் காதுகளைப் பிடித்துக் கொண்டு இருந்து எழும்புவது நல்ல ஒரு உடற்பயிற்சியாக அமைகிறது.



## பாடம் - 3

### நாம் வணங்கும் தெய்வங்கள்

அ. சிவபெருமான்



திருச்சிற்றம்பலம்  
உலகெ ஸாம் உணர்ந்து ஓதற்கரியவன்  
நிலவு ஸாவிய நீர்மலி வேணியன்  
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்  
மஸர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நமது முழுமுதற் கடவுள் சிவபெருமான். அவரே நம்மையும் நம்மைச் சூழ்ந்த இந்த உலகையும் படைத்துக் காக்கிறார். சிவம் என்றால் மங்களமானவர் எனப்பொருள். அன்புவடிவானவர் எனவும் கொள்ளலாம். பெருமான் என்றால் பெரியவர். உலகெங்கும் காணப்படும் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் மேலானவராகவும் எல்லாவற்றிலும் அன்புடையவராகவும் இருப்பதனால் சிவபெருமான் எனப்படுகிறார்.

சிவபிரான் கருணையடையவர். பேராற்றல் பொருந்தியவர். என்றும் மகிழ்ச்சியுடன் விளங்குபவர். பெரியவற்றிற்கெல்லாம் பெரியவராகவும் சிறியவற்றிற்கெல்லாம் சிறியவராகவும் எவருக்கும் தோன்றாதவராகவும் எங்கும் நிறைந்து விளங்குபவர்.

சிவபெருமானை முக்கண்ணன் எனவும் சொல்லவர். அவரது நெற்றியில் அவருக்கு மூன்றாவது கண் உண்டு என்பர். இது ஞானக் கண் எனப்படும்.

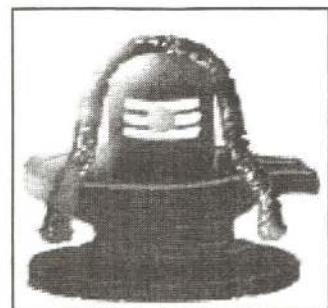


அவர் அறிவில் மேலானவர் என்பதைக் காட்டவே இப்படி மூன்றாவது கண் இருப்பதாக வரைந்து காட்டுகின்றனர். நாக பாம்பு சிவனது ஆயரணமாக அமைந்துள்ளது. அவர் அளவற்ற ஆற்றல் உடையவர் என்பதையே இது காட்டுகிறது.

சிவனது தலையில் கங்கை நதியும் பிறைச் சந்திரனும் காணப்படும். அவர் கருணை மிகுந்தவர் என்பதை இவை காட்டுகின்றன. அவர் ஏன் இவற்றை அணிந்திருக்கிறார் என்பதை நல்ல ஒரு கதை மூலம் பின்னர் அறியலாம்.

சிவபிரான் ஆனந்த நடனமிடும் தோற்றம் நடராசர் அல்லது நடேசர் எனப்படும். அவர் நடனமாடிக் கொண்டிருப்பதால் தான் இவ் உலகம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

சிவபெருமானை வழிபட இலகுவாக சிவலிங்க வடிவத்தை ஆலயத்தில் வைத்திருக்கக் காணலாம். லிங்கம் என்பது அடையாளச் சின்னம். கடவுளை நாம் நினைத்து வழிபாடுவதற்கு வடிவம் ஒன்று தேவை என் பதனால் இதனை



உருவாக்கினர். விங்கம் எனும் மேற்பகுதி சிவனையும் ஆவடையார் எனும் கீழ்ப்பகுதி சக்தியையும் குறிக்கும்.

ஆழத்தின் மிகப்புராதனமான சிவாலயங்கள் என ஜெந்து சிவன் ஆலயங்களைக் கூறுவர். மேற்கே திருக்கேதீஸ்வரம், கிழக்கே திருக்கோணேஸ்வரம், வடக்கே நகுலேஸ்வரம், மத்தியில் முன்னேஸ்வரம், தெற்கேயிருந்த சிவாலயம் பின்னர் அழிந்துவிட்டது. ஆனால் பின்னாளில் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை சிவன்கோவில், கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரம், ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றீஸ்வரம், உருத்திரபுரம் சிவாலயம், பருத்தித்துறை பசுபதீஸ்வரர் ஆலயம் முதலிய இன்னும் பல சிவாலயங்கள் கட்டப்பட்டன.

இந்தியாவிலே தென்பகுதியில் சிவனை வணங்குபவர்கள் மிக அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். அதனால் அங்கே ஆயிரக் கணக்கான சிவாலயங்கள் உள்ளன. சிதம்பரம் அவற்றுள் முதன்மையானது. சிவபெருமானை நாம் பக்தியுடன் வணங்குவோம்.

திருச் சிற்றம்பலம்

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி  
ஒதுவார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது  
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது  
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே  
திருச் சிற்றம்பலம்

திருச் சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு  
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு  
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு  
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திரு ஆலவாயான் திரு நீறே.

திருச் சிற்றம்பலம்

## ஆ. அம்பிகை



சிவபிரான் நமக்கெல்லாம் தந்தையாக விளங்குகின்றார். அவரது சக்தியாகிய உமையம்மை நமக்கெல்லாம் தாயாக விளங்குகிறாள். அதாவது உலகின் பெற்றோர் சிவ சக்தியே ஆவர்.

சிவனது சக்தியாக அதாவது அவரது ஆற்றலாக விளங்கும் உழையைப் பார்வதி, உமாதேவி, சக்தி, பராசக்தி, அம்பிகை, அம்பாள் என்று பல பெயரிட்டு அன்போடு வணங்குகின்றோம்.

சிவன் சிவப்பு நிறத்தவன். அம்பிகை பச்சை நிறத்தவள். இருவரும் என்றும் ஒன்றாகவே இணைந்திருப்பர். அறிவும் ஆற்றலும் என்றும் சேர்ந்திருப்பதே பயன்தரக் கூடிய ஒன்றல்லவா? இவர்கள் இருக்குமிடம் கைலாயம் எனப்படும்.

சிவனுக்குரிய வாகனம் காளை. இது வென்மை நிறமானது. சக்தியின் வாகனம் சிங்கம். அவ்விரு விலங்குகளும் அவர்களாருகில் பகையின்றி அன்போடு அமர்ந்திருப்பதைப் படங்களில் நாம் காணலாம். காளையை இடபம் அல்லது நந்தி எனவும் கறுவர்.

சிவனது கையில் அவருக்குரிய ஆயுதமாகிய சூலம் காணப்படும். அம்பிகைக்கும் ஆயுதம் சூலமே. நமக்கு வரும் கஷ்டங்களை அவர்கள் இந்த ஆயுதம் மூலம் அகற்றிவிடுகிறார்கள். கடவுள் உருவங்களில் வலது உள்ளங்கை மேலுயர்ந்து நம்மைப் பயப்பட வேண்டாம் எனக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும். அபயம் என இதனைச் சொல்வர். இடதுகை கீழ் நோக்கியவாறு நமக்கு வேண்டியவற்றைத் தருவதாகக் காட்டும் பாவனையில் அமைந்திருக்கும். இது வரதம் எனச் சொல்லப்படும்.

திருச் சிற்றம்பலம்

தோடுடைய செவியன் விடை ஏறியோர்

தூவெண் மதி குடி

காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசி என்

உள்ளாம் கவர் கள்வன்

ஏடுடைய மலரான் முனை நாட் பணிந்து

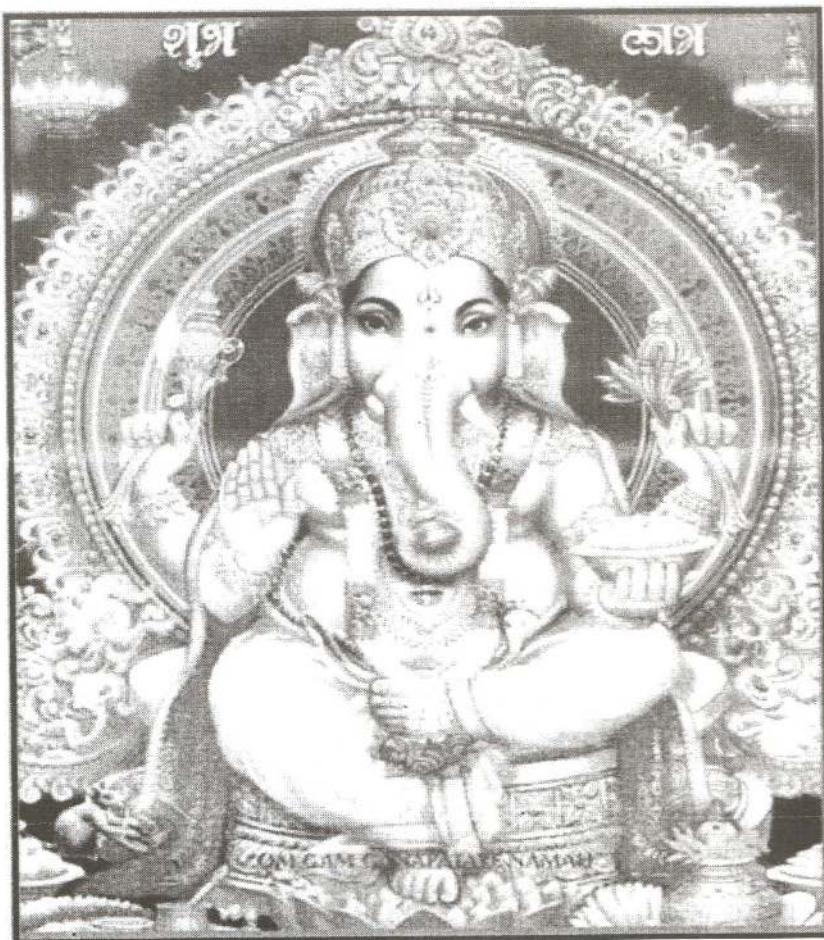
ஏத்த அருள் செய்த

பீடுடைய பிரமாபுரம் மேவிய

பெம்மான் இவன் அன்றே.

திருச் சிற்றம்பலம்

## இ. பிள்ளையார்



திருச்சிற்றம்பலம்

ஜந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை  
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை  
நந்தி மகன் தனை ஞானக் கொழுந்தினை  
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபெருமானது முதற்பிள்ளை பிள்ளையார். இவர் யானை முகம் கொண்டவர். நான்கு திருக்கரங்கள் உடையவர். கைகளில் பாசம் என்னும் கயிறும் யானையை அடக்கும் அங்குசம் என்னும் ஆயுதமும் வைத்திருப்பவர். கபில நிறமானவர். பருத்த வயிறும் சிறிய கால்களும் கொண்டவர். ஒரு தந்தம் உடைந்த நிலையிலும் மறு தந்தம் முழுமையாகவும் காணப்படும். இவரது வாகனம் எலி.

இவரது யானை முகமும் நான்கு கைகளும் இவரது பேராற்றலைக் காட்டுகின்றன. பாசமும் அங்குசமும் கட்டுப்பாட்டை விளக்க அமைந்தன. அங்குசத்தால் யானையை அடக்கிக் கயிற்றினால் அதனைக் கட்டி வைத்தால் அது நமக்குப் பல கடினமான வேலைகளைச் செய்து உதவும். தாமே யானை வடிவில் இருக்கும் பிள்ளையார் அவற்றை ஏன் வைத்திருக்கிறார்? நமது மனத்தை நாம் கட்டுப்படுத்தி நல்ல வழிகளில் நடந்தால் பெரிய சக்தியடையவராக நாம் வரலாம் என்பதை நமக்கு உணர்த்தவே அவர் அவ்வாறு தோற்றும் தருகிறார்.

அவரது ஓற்றைத் தந்தம் அவர் நம்மை என்றும் காப்பவர் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஒடித்த மற்றத் தந்தத்தை அவர் ஆயுதமாக ஒரு கையில் வைத்திருக்கிறார். கஜமுகாசுரன் என்ற ஒரு கொடிய அரக்கனை அவர் அதனால் அடக்கினார். அதுபற்றிய சுவையான ஒரு கதையைப் முன்னர் பார்த்தோம்.

மிகப் பெரிய தோற்றமுடைய அவருக்கு மிகச் சிறிய பிராணியாகிய எலி வாகனமாக உள்ளது. அவர் சிறியவற்றைக் கூட மதித்து உதவி செய்வார் என்பதையும் அவரை நாம் விரும்பி வணங்கினால் அவர் நமது மனத்தில் உடனே வந்திருப்பார் என்பதையும் அது காட்டுகிறது. இலகுவாக அவரது அருளை நாம் பெறலாம் என்பதையும் இது உணர்த்துகிறது.

தமக்குமேல் ஒரு தலைவன் இல்லாமல் தாமே பெரிய தலைவன் என்பதனால் விநாயகர் என்று இவருக்குப் பெயர். சிவபிரானுக்கு இவர் முத்த மகன் அல்லவா? தெய்வக் கூட்டங்கள் யாவற்றுக்கும் தலைவன் என்பதால் கணபதி அல்லது கணேசர் என இவருக்குப் பெயர். நான்கு கரங்களுடன் தும்பிக்கையையும் ஒரு கரமாகக் கொண்டு ஜந்து கரம் உடையவர் என்ற கருத்தில் ஜங்கரன் என்ற பெயரும் வழங்குகிறது.

இந்து சமயத்தவராகிய நாம் எந்த வழிபாட்டை ஆரம்பித்தாலும் அல்லது புதிதாக எந்தக் காரியத்தைத் தொடங்கினாலும் முதலில் பிள்ளையாரை வழிபட்டே தொடங்குவோம். விக்னேஸ்வரர் என்று ஒரு பெயர் பிள்ளையாருக்கு உண்டு. விக்கினம் என்றால் தடங்கல் என்று பொருள். ஈசவர் என்றால் தலைவர். தடங்கல்களின் தலைவர் விக்னேஸ்வரர். நாம் தொடங்கும் காரியம் எதுவாக இருந்தாலும் அந்தச் செயல் விக்கினமில்லாமல் வெற்றியாக நிறைவேற வேண்டுமென விநாயகரையே முதலில் வழிபடுகிறோம்.

விநாயகரை வழிபடுவதற்குச் சில சிறப்பான முறைகள் உள்ளன. முட்டியாகப் பிடித்த கைகளினால் நெற்றியில் மும்முறை குட்டி வணங்கியின் வலது கையால் இடது காதையும் இடது கையால் வலது காதையும் மாறிப் பிடித்தபடி மும்முறை இருந்து எழும்புதல் வேண்டும்.

விநாயகருக்கு அறுகம்புல், தும்பைப்பூ என்பன மிகவும் பிடிக்கும். அவற்றால் அவரைப் பூசை செய்தால் அவர் மகிழ்வார். மோதகம், கொழுக்கட்டை, அவல், அப்பம் முதலிய இனிப்புப் பலகாரங்களும் மாம்பழம், விளாம்பழம், கரும்பு, என்னருண்டை, இளநீர் முதலியனவும் அவருக்கு விருப்பமானவை. அவற்றை அவருக்குப் படைத்து வழிபடுதல் சிறப்பு.

சிதறு தேங்காய் உடைத்தலும் அவருக்கு மகிழ்ச்சி தருவதாகும். தேங்காய் உடைந்து சிதறுவதுபோல நமது துன்பங்களையும் பிள்ளையார்

இல்லாமல் செய்வார் என்பது நம்பிக்கை. பிள்ளையாரை வழிபட்டுப் பூசை செய்யும்போது தேங்காயை இரு பாதிகளாக உடைத்து அவருக்கு நிவேதனம் செய்வது வழக்கம்.

நாம் எதனை எழுதத் தொடங்கும்போதும் உ என்று ஓர் அடையாளத்தைப் போடுகிறோம். இதனைப் பிள்ளையார் சுழி என்பர். பிள்ளையாரை நினைத்து வணங்கி ஆரம்பித்தல் என்பதே இதன் பொருள்.

அழுத்திலே மானிப்பாய் மருதடிப் பிள்ளையார் கோவில், முறிகண்டிப் பிள்ளையார் கோவில், மட்டக்களப்பு மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோவில், கண்டி கட்டுக்கலைப் பிள்ளையார் கோவில் முதலிய கோவில்களும் இந்தியாவிலே திருச்சி மலைக்கோட்டை உச்சிப் பிள்ளையார் கோவில், பிள்ளையார்பட்டி கற்பக விநாயகர் கோவில் முதலியனவும் புகழ்பெற்ற விநாயகர் ஆலயங்களாகும்.

#### திருச்சிற்றும்பலம்

பிடியதன் உருவுமை கொள மிகு கரியது  
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்  
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகு கொடை  
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே

#### திருச்சிற்றும்பலம்

வேழ முகத்து விநாயகனைத் தொழு  
வாழ்வு மிகுத்து வரும்

## கதை கேட்டோம்

### முருகன் தோன்றினார்

முன்னொரு காலத்திலே சூரபதுமன், சிங்க முகாசுரன், தாரகன் முதலிய அசுரர்கள் கடும் தவம் செய்து பல வரங்களைப் பெற்றனர். அதனால் சக்தி மிகுந்தவர்களாகத் தேவர்களையும் மனிதர்களையும் மிகவும் வருத்தினர்.

யாகங்கள் நடைபெறாமல் தடுத்தனர். அதனால் தேவ லோகத்திலும் பூவுலகத்திலும் துன்பங்கள் நிறைந்தன. தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் சென்று அசுரர்களின் கொடுமைபற்றிச் சொல்லித் தம்மைக் காத்தருஞமாறு வேண்டினர்.

இரக்கம் கொண்ட சிவபிரான் தமது நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தார். அங்கிருந்து புறப்பட்ட ஆறு தீச்சுடர்களும் வானில் வீசப்பட்டுக் காற்றினுடோகத் தேவகங்கை நடியில் வீழ்ந்தன. கங்கை அவற்றை எடுத்துச் சென்று சரவணப் பொய்கை என்ற தடாகத்திலிருந்த ஆறு தாமரைப் பூக் களிலும் அந்த ஆறு பொறிகளையும் சேர்த்தது.

அந்த ஆறு பொறிகளும் ஆறு குழந்தைகளாக மாறித் தாமரை மலர்களில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. அப்போது ஆறு கார்த்திகைப் பெண்கள் அங்கு வந்து குழந்தைகளை எடுத்துப் பாலுட்டி வளர்த்தனர்.



ஓருநாள் உமாதேவியார் அங்கு வந்து அந்த ஆறு குழந்தைகளையும் அன்புடன் சேர்த்து அணைத்தார். உடனே அந்த ஆறு குழந்தைகளும் ஒரே குழந்தையாக முருகப் பெருமானாக மாறிக் காட்சி தந்தார்.

கங்கையால் எடுத்துவரப்பட்டதால் கங்கையின் மைந்தன் என்ற கருத்துடைய காங்கேயன் என்ற பெயரால் அவர் அழைக்கப்படுகிறார். கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டதால் கார்த்திகேயன் எனவும் உமாதேவியாரால் ஒன்றாக்கப்பட்டவர் என்பதால் உமாகதன் என்றும்

சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியமையால் சரவணபவன் எனவும் அவருக்குப் பெயர்கள் உள்ளன. ஆறு முகங்கள் கொண்டமையால் ஆறுமுகன் எனவும் சன்முகன் எனவும் அவர் அழைக்கப்படுகிறார்.

முருகன் சிவபிரானை வணங்கி ஆசி பெற்றுக்கொண்டு உமாதேவியாரிடம் வேலாயுதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இன்னும் பல ஆயுதங்களுடனும் தேவர்கள் குழந்து வரச் சென்று குரன் முதலிய அசர்ரகளை வென்றார்.

குரன் சேவலும் மயிலுமாக மாறி மனம் திருந்தி முருகன் பாதங்களை அடைந்தான். முருகன் மயிலை வாகனமாகவும் சேவலைக் கொடியாகவும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

திருச் சிற்றம்பலம்

அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்  
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகிக்  
கருணைகூர் முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே  
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகம் உய்ய

திருச் சிற்றம்பலம்

முவிரு முகங்கள் போற்றி  
முகம்பொழி கருணை போற்றி  
ஏவரும் துதிக்க நின்ற  
சராறு தோள்கள் போற்றி காஞ்சி  
மாவடி வைகும் செவ்வேள்  
மலரடி போற்றி அன்னான்  
சேவலும் மயிலும் போற்றி  
திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி  
திருச் சிற்றம்பலம்

## ஈ. முருகன்



திருச்சிற்றம்பலம்  
உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்  
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஓளியாய்  
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்  
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே  
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபெருமானுடைய இளைய புத்திரன் முருகன். முருகு என்றால் அழகும் இளமையும் என்பது பொருள். சப்பிரமணியன், கந்தன், கார்த்திகேயன், காங்கேயன், குகன், குமரன், சண்முகன், ஆழுமுகன், வேலன் என்றெல்லாம் முருகனை அன்போடு அழைப்பர். அவர் சிவனைப் போலவே சிவப்பு நிறத்தவர் என்பதனால் செவ்வேள் என்றும் கூறுவர்.

இளமையாகவும் அழகாகவும் காட்சிதரும் முருகப் பெருமானுக்கு உரிய வாகனம் மயில். அவரது கையில் வேல் காணப்படும். அதுவே அவரது ஆயுதம். அவரை நினைத்து அவரது உருவத்திற்குப் பதிலாக வேலாயுதத்தை வைத்து வணங்குவதும் உண்டு. அதனால்தான் வேலன் என்று அவரை அழைப்பர். முருகனது வெற்றிக் கொடியில் சேவல் காட்சி தரும். அதனால் சேவற் கொடியோன் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார்.

பகைவர்களை வெல்வதற்காகப் பேர் செய்யும்போது அவர் வச்சிராயுதம், சக்தி ஆயுதம் முதலிய இன்னும் பல ஆயுதங்களை வைத்திருப்பார். தாரகாசுரன், சிங்கமுகாசுரன், குரபதுமன் முதலிய கொடிய அரக்கர்களை அவர் வதம்செய்த கதையை நாம் படித்தோம்.

முருகப் பெருமானுடன் அவரது சக்திகளாகிய வள்ளி, தெய்வயானை ஆகியோர் அவரது இருபுறமும் காணப்படுவர். வல்லி, தேவசேனா எனவும் மஹாவல்லி, கஜவல்லி எனவும் இவர்களைக் கூறுவர்.

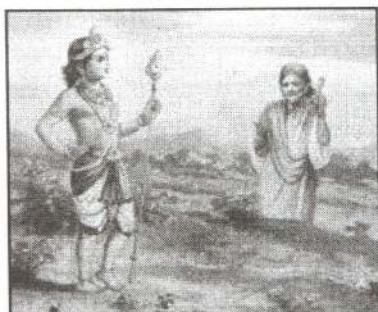
பாலகப்பிரமணியர், பழனியாண்டவர், முத்துக்குமாரசவாமி, சண்முகர் (ஆழுமுகர்) என்று பலவிதமான வடிவங்களில் முருகப் பெருமானை நாம் வணங்குகின்றோம்.

ஸழத்திலே தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி, மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி கோவில், நல்லூர் கந்தசவாமி கோவில், கதிர்காமம், பொலிகண்டி கந்தவனக் கடவு, திருகோணமலை வில்லூன்றிக் கந்தசவாமி கோவில், மட்டக்களப்பு சித்தாண்டி முருகன் கோவில், கண்டி - பேராதனை குறிஞ்சிக் குமரன் கோவில் முதலிய பல சிறந்த முருகன் ஆலயங்கள் உள்ளன.

இந்தியாவிலே மிகப்பல முருகன் ஆலயங்கள் பரந்து காணப்படுகின்றன. ஆறுபடைவீடுகள் எனப் போற்றப்படும் ஆறு முருகத் தலங்கள் அவற்றுள் பிரபலமானவை. அவையாவன:

திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை.

## ஒளவையாரும் முருகனும்



ஒளவைப் பாட்டி ஒருநாள் காட்டு வழியிலே போய்க்கொண்டிருந்தார். நீண்ட தூரம் நடந்து சென்றதால் அவர் நன்கு களைத்துவிட்டார். அதனால் அவர் ஒரு மர நிழலில் சீறிது நேரம் தங்கினார்.

தாம் அறிவில் மிகச் சிறந்தவர் என்ற கர்வம் ஒளவையாருக்கு உண்டு. அறிவுள்ளவர்களுக்கு அடக்கம் அவசியம். அதனை அவருக்கு உணர்த்த விரும்பிய முருகப் பெருமான் ஒரு திருவிளையாடலை நடத்த விரும்பினார்.

முருகன் ஒரு சிறுவனாக மாறி ஒளவையார் இளைப்பாறியிருந்த அந்த மரத்தின் கிளை ஒன்றில் அமர்ந்துகொண்டார். அது ஒரு நாவல் மரம். அம்மரத்தில் நிறைய நாவற் பழங்கள் இருந்தன. மரத்திலிருந்த முருகன் கீழேயிருந்த ஒளவையாரை அழைத்து, ‘பாட்டி, நன்றாகக் களைத்துவிட்டீர்கள் போலிருக்கிறதே, மரத்திலிருந்து சில நாவற்பழங்கள் பறித்துப் போட்டுமா?’ என்று கேட்டார்.

ஒளவையாரும் மிகக் மகிழ்ச்சியுடன் ‘நல்ல பையன் நீ. சில பழங்களைப் போடு’ என்றார். உடனே அவர், ‘பாட்டி, சுட்ட பழம் போடவா? சுடாத பழம் போடவா?’ என்று கேட்டார். ஒளவையாருக்கு ஒரே வியப்பு. நாவற் பழத்திலும் சுட்ட பழம் இருக்கிறதா? என எண்ணினார். ஆனால் அந்தச் சிறுவனிடம் தாம் ஏமாறக் கூடாது என எண்ணியபடி ‘சுட்ட பழமே போடு’ எனக் கூறினார். உடனே முருகன் நன்கு பழுத்த நாவற்பழங்கள் சிலவற்றைப் பறித்துக் கீழே போட்டான்.

கீழே விழுந்த பழங்களில் மணல் ஓட்டியிருந்தது. அதனைப் போக்க ஒளவைப் பாட்டி அவற்றை வாயினால் ஊதினார். உடனே முருகன், ‘பாட்டி, நாவற் பழம் சுடுகிறதா? ஊதி ஊதிச் சாப்பிடுகிறீர்களே!’ என்று கேட்டார்.

அப்போதுதான் ஒளவைப் பாட்டிக்குச் சுட்ட பழம் என்பது என்ன எனப் புரிந்தது. உடனே தமது அறியாமையை நினைவுத்து வெட்கப்பட்டபடி ‘தம்பி, நீ யாரப்பா?’ எனக் கேட்டார்.

உடனே முருகன் தமது உண்மைத் தோற்றுத்தைக் காட்டினார். கையில் வேலுடன் மயில் மீது காட்சி தந்த முருகப் பெருமானை ஒளவையார் மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கினார்.

## யாழி மகிழுவோம்

### முருகா முருகா

முருகா! முருகா! முருகா!

வருவாய் மயில்மீ தினிலே  
 வடிவே லுடனே வருவாய்  
 தருவாய் நலமும் தகவும் புகழும்  
 தவழும் திறழும் தனமும் கனமும்

முருகா

அடியார் பலரிங் குளரே  
 அவரை விடுவித் தருள்வாய்  
 முடியா மறையின் முடிவே அசரர்  
 முடிவே கருதும் வடிவே லவனே

முருகா

சுருதிப் பொருளே வருக  
 துணிவே கனலே வருக  
 கருதிக் கருதிக் கவலைப் படுவார்  
 கவலைக் கடலைக் கடியும் வடிவேல்

முருகா

அமரா வதிவாழ் வறவே  
 அருள்வாய் சரணம் சரணம்  
 குமரா பிணியா வையுமே சிதறக்  
 குழந்தை சுடர்வே லவனே சரணம்

முருகா

அறிவா கியகோ யிலிலே  
 அருளா கியதாய் மடிமேல்  
 பொறிவே லுடனே வருவாய்! அடியார்  
 புதுவாழ் வறவே புவிமீ தருள்வாய்

முருகா

குருவே பரமன் மகனே  
 குகையில் வளரும் கனலே  
 தருவாய் தொழிலும் பயனும் அமரர்  
 சமரா திபனே சரணம்! சரணம்!

முருகா

## 2. வைரவப் பெருமான்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரமனை மதித்திபாப் பங்கயாசனன்  
ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவன்  
குருதியும் அகந்தையும் கொண்டு தண்டமுன்  
புரிதரு வடுகணைப் போற்றி செய்குவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

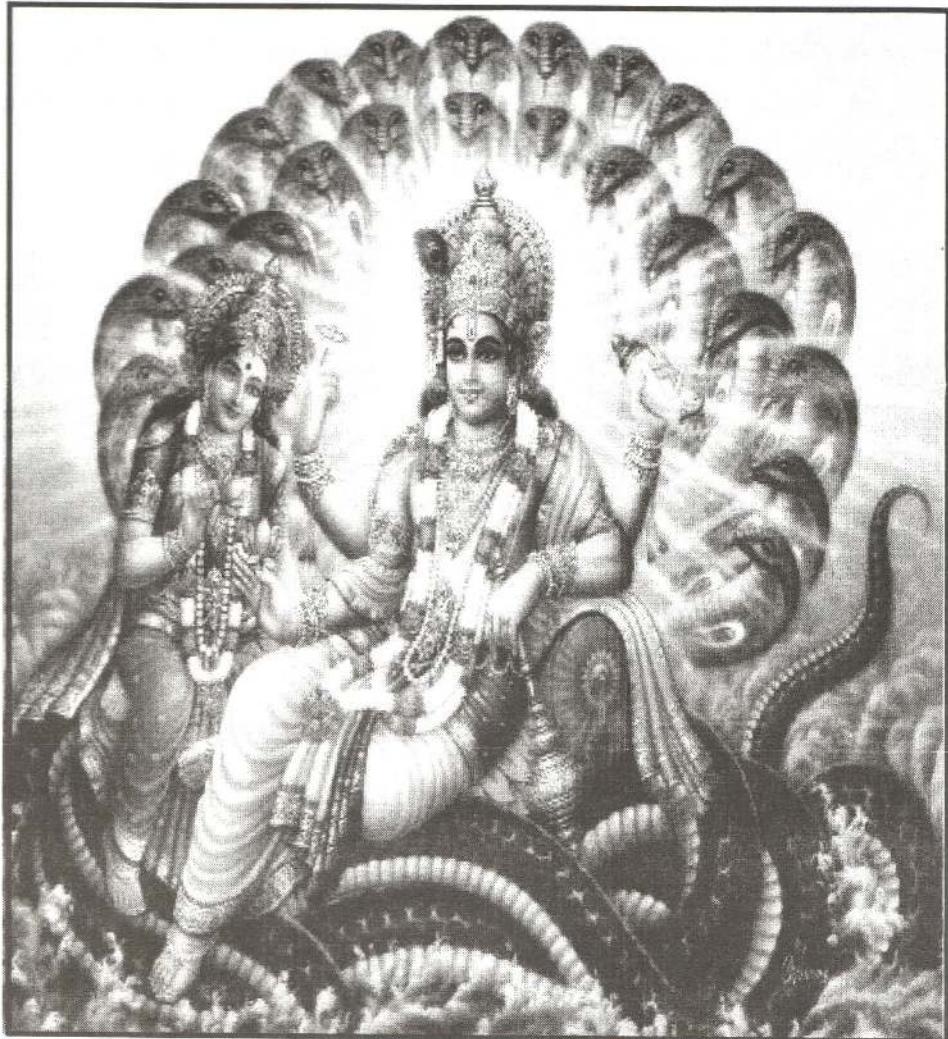


நமது கிராமங்கள் தோறும் வைரவர் கோவில்கள் உள்ளன. மரங்களின் கீழும் சிறு கொட்டகைகளின் கீழும் சூல வடிவத்தில் வைரவரை வழிபடுகின்றனர். இவர் காவற் தெய் வம் எனப் படுவார். கிராமங்களிலுள்ள மக்களையும் வயல்கள் தோட்டங்களையும் இவர் காத்து வருகின்றார். பொங்கல் பொங்கியும் வடை சுட்டும் படையலிட்டு இவரை வணங்குவார்.

பெரிய பெரிய ஆலயங்களிலும் இவர்தான் காவற் தெய்வமாக விளங்குகிறார். ஆலயத்தின் வடகீழ் பகுதியிலே இவருக்கென்று தனியான ஒரு சிறிய சந்திதானம் இருக்கும். அங்கு சூல வடிவம் மட்டுமல்லாமல் வைரவர் திருவுருவமும் காணப்படும். சிவபெருமானே வைரவராக வடிவம் தாங்கினார் எனக் கூறப்படுவதுண்டு. எனினும் வைரவர் சிவபிரானின் மகன் எனவும் சொல்லப்படுவதுண்டு.

மண்டை ஒடுக்களை மாலையாக அணிந்து சிவப்பு நிறமான சடைமுடியுடன் மூன்று கண்களுடையவராக வைரவப் பெருமான் காட்சிதருகிறார். சூலமும் பாசக்கயிறும் அவரது ஆயுதங்கள். நாய் அவரது வாகனம். எம்மையும் எமது சுற்றாடலையும் காப்பாற்றுமாறு வைரவரை நாம் வணங்குவோம்.

## ஊ. திருமால்



உமாதேவியாரின் சகோதரர் ஆகிய திருமால் நமது காத்தற் கடவுளாவார். வைகுண்டம் என்ற இடத்திலே உள்ள பாற்கடல் மீது ஆதிசேடன் என்ற ஆயிரம் தலை நாகபாம்பு ஆகிய படுக்கையில் அவர் படுத்திருந்தவானே இந்த உலகனைத்தையும் காத்துவருகிறார். சங்கு, சக்கரம், கதாயுதம்

முதலியவற்றை அவர் ஆயுதமாகத் தரித்திருக்கிறார். அவர் நீல நிறமானவர். பூமாதேவியும் மஹாலட்சுமியும் அவரது சக்திகளாக இருப்பதும் வீற்றிருப்பர். கருடன் அவரது வாகனமாகும்.

மஹாவிஷ்ணு, ஹரி, நாராயணன் என்ற பெயர்களாலும் திருமால் அழைக்கப்படுகிறார். கண்ணனாக வந்து பாரதப் போரை நடத்திப் பஞ்ச பாண்டவர் என்ற நல்லவர்களைக் காத்தவர் திருமாலே ஆவார். பகவத் கீதை என்னும் அரிய நூலை அவர் நமக்கு வழங்கியிருக்கிறார்.

இராமராக அவதரித்து இராவணன் முதலிய அரக்கரை அழித்து நல்லவர்களைக் காத்தவரும் திருமாலே. இராமாயணக் கதையில் நாம் இதனை வாசித்தறியலாம்.

அழத்திலே வண்ணார்பண்ணை வரதராஜப் பெருமாள் கோவில், பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் கோவில், பருத்தித்துறை வல்லிபுர ஆழ்வார் கோவில் என்பன குறிப்பிடத்தக்க திருமால் ஆலயங்களாகும். இந்தியாவிலே திருப்பதி வெங்கடாசலபதி கோவில், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீரங்க நாதர் கோவில் முதலிய அநேக விஷ்ணு ஆலயங்கள் உள்ளன.

ஓம் நமோ நாராயணாய'

### அரும் சொற் பொருளும் ஒரே கருத்துள்ள சொற்களும்

பேராற்றல் - பெரும் சக்தி

வேணி - சூந்தல், தலைமயிர்.

தந்தம் - யானையின் நீண்ட பல்

இலகு - சுலபம்

விக்கினம் - தடங்கல், துன்பம், இடையூறு.

சந்நிதானம் - வழிபாட்டிடம், வழிபடும் இடம்.

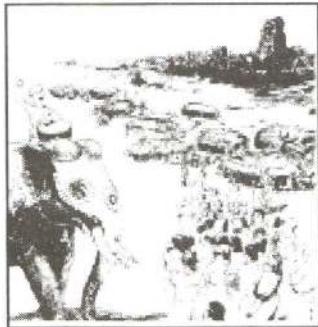
## வினாக்கள்

1. நமது முழுமுதல் கடவுள் யார்?
2. சிவம் என்பதன் பொருள் யாது?
3. சிவபெருமானின் மூன்றாவது கண் எது?
4. சிவனது தலையில் எவை உள்ளன?
5. ஈழத்தின் சிறந்த சிவாலயங்கள் எவை?
6. உலகின் பெற்றோர் யார்?
7. சிவன், சக்தி இருவரின் நிறம் என்ன?
8. அவர்களின் வாகனம் எவை?
9. சிவலிங்கத்திலுள்ள ஆவடையார் எதைக் குறிக்கும்?
10. ஜந்து கரத்தனை என்ற பாடலைக் கூறுக.
11. பிள்ளையாரின் கைகளில் உள்ளவை எவை?
12. தென்னிந்தியாவிலுள்ள பிரபல சிவாலயம் ஒன்று கூறுக.
13. பிள்ளையாரை ஏன் முதலில் வழிபடுகிறோம்?
14. விநாயகர் எனப் பிள்ளையாரை அழைப்பது ஏன்?
15. நந்தி என்பது எதனைக் குறிக்கும்?
16. விநாயகரால் அடக்கப்பட்ட அசுரன் யார்?
17. விநாயகரின் வாகனம் எது?
18. முருகு என்பதன் பொருள் யாது?
19. முருகனின் வேறு பெயர்கள் எவை?
20. முருகனின் பிரதான ஆயுதம் எது?
21. அவரது சக்திகள் யார்?
22. வைவரவரை எந்த வடிவத்தில் வழிபடுகிறோம்?
23. வைவரவரின் வாகனம் எது?
24. உமாதேவியின் சகோதரர் யார்?
25. அவரது வேறு பெயர்கள் எவை?
26. அவர் எங்கே வீற்றிருக்கிறார்?
27. இராவணனை அழித்தவர் யார்?
28. பாண்டவரைக் காத்தவர் யார்?

**கதை கேட்டோம்**

## **செம்மனச் செல்வி கதை**

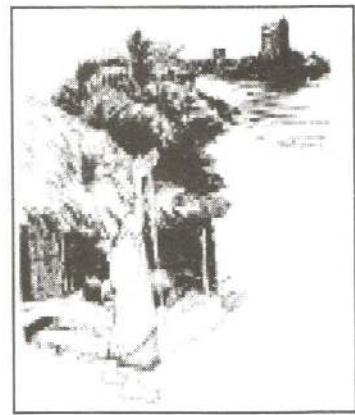
பாண்டிநாட்டிலே ஒருசமயம் பெருமழை காரணமாக வைகை நதி பெருக்கெடுத்தது. ஊரை அழித்துவிடாமல் பாதுகாப்பதற்காக அதன் அணைக்கட்டை உடனடியாகக் கட்டவேண்டும். எனவே ஊரிலுள்ள மக்கள் யாவரும் இணைந்து அதனைச் செய்ய வேண்டுமென அரசன் எண்ணினான்.



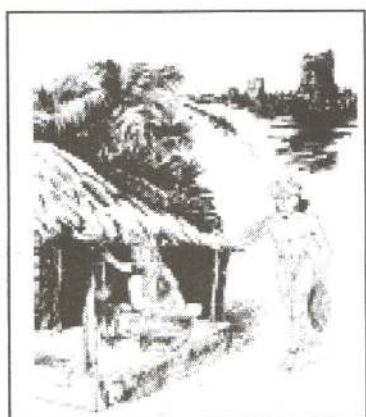
உடனே சேவகர்கள் அணைக்கட்டை அளந்து ஒவ்வொருவரும் அடைக்க வேண்டிய பகுதியைக் குறித்தபின் னர் அதைப்பற்றி முரசறைந்து யாவருக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது.

அந்த ஊரில் செம்மனச் செல்வி என்னும் ஏழைக் கிழவி ஒருத்தி வாழ்ந்து வந்தாள். பிட்டு அவித்து விற்று அதன் மூலம் வாழும் அவனுக்கு உறவினர் யாரும் இல்லை. அவள் சிவபக்தி மிக்கவள். தனது பங்கை அடைக்க யாரும்

இல்லையே  
என வருந்திய

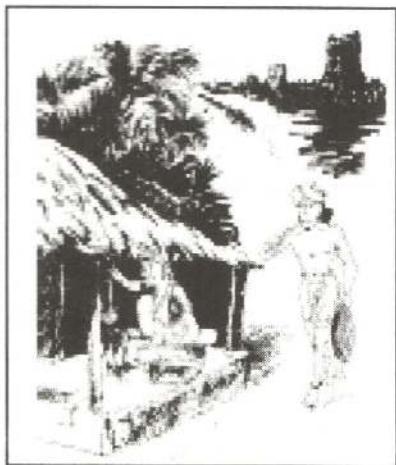


அவள் சிவபெருமானிடமே முறையிட்டாள்.



சிறிது நேரத்தில் சிவபெருமான் ஒரு கூலியாள் வேடத்தில் அங்கு வந்து தானே அவனுக்கு உதவுவதாகக் கூறினார். கூலி தருவதற்குத் தன்னிடம் பணம் இல்லையே என்று அவள் வருந்தினாள்.

விற்பதற்கு அவிக்கும் பிட்டில் உதிர்ந்த பிட்டைக் கூலியாகத் தரும்படி அந்தக் கூலியாள் கேட்டான்.

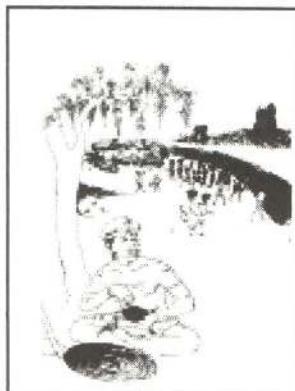


அதற்குச் சம்மதித்த கிழவி தனது பங்கு அணைக்கட்டை அடைப்பதற்கு அவனை அனுப்பினாள்.

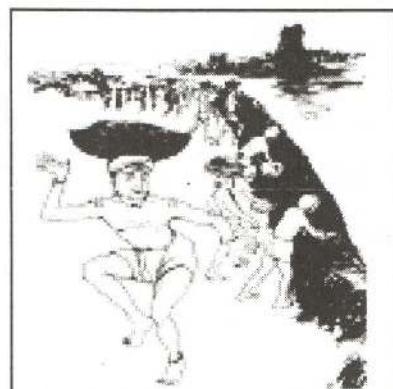
உதிர்ந்த பிட்டைக் கூலியாக வாங்கிக் கொண்டு ஆற்றங்கரைக்குச் சென்ற கூலியாள் அங்கு ஒழுங்காக வேலை செய்யாமல் ஆடிப்பாடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். ஏனையோர் தமது பங்கை ஒழுங்காகக் கட்டி முடித்த பின்னரும் கிழவியின் பங்கு கட்டி முடிக்கப்படவில்லை. அடிக்கடி பிட்டைச் சாப்பிடுவதும் விளையாடுவதுமாக அவன் பொழுது போக்கினான்.

அணைக் கட்டு	வேலையைப் பார் வையிடுவதற்கு
உத்தியோகத்தர்கள்	அரசனின் அங்கு வந்தனர்.
செம்மனச் செல்வியின் பங்கு மட்டும்	
அடைக்கப்படாமல் இருப்பதைக் கண்டு	
கோபமுற்ற அவர்கள் அந்தப் பங்கு அடைக்க	

ஏற்பட்ட கூலியாளைத் தேடினர்.

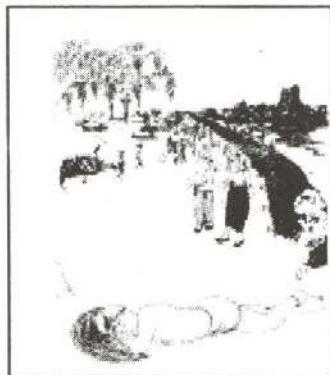


ஆற்றங்கரையில் ஒருபற்றத்தில் அந்தக் கூலியாள் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் கண்டனர். உடனே அரசனுக்கு அறிவித்தனர். அரசன் கோபத்துடன் அங்கு வந்தான்.



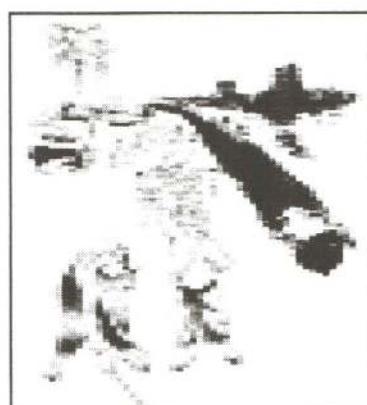
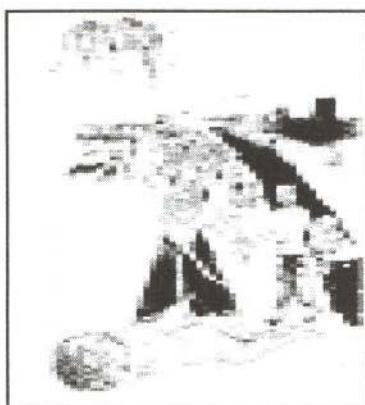
கடமையைச் செய்யாமல் தூங்குகின்ற அந்தக் கூலியானுக்குத் தண்டனை கொடுப்பதற்காக அரசன் ஒரு பிரம்பினால் ஓங்கி அவன் முதுகில் அடித்தான். அப்போது திடீரென அந்தக் கூலியாள் மறைந்துவிட்டான்.

ஆனால் கூலியானுக்கு அரசன் அடித்த அந்தப் பிரம்பாடி யாவரது முதுகிலும் விழுந்தது. அரசன், சேவகர்கள், செம்மனச் செல்வி, அவ்வூர் மக்கள் மற்றும் எல்லா விலங்குகள் பறவைகளின் மீதும் அந்தப் பிரம்பாடி விழுந்தது. எல்லோரும் திடுக்கிட்டனர்.



கூலியாளாக வந்தவர் சிவபெருமானே என உணர்ந்து அவரது திருவிளையாடலினால் அனைவரும் மகிழ்ந்தனர்.

இறைவன் எல்லா உயிர்களிலும் கலந்து உறைகின்றான் என்பதை உணர்த்தவே அவன்மீது பட்ட அடி எல்லார் மீதும் விழுந்தது. அடியவர்களுக்காக இறைவன் இரங்கி அருள் செய்வான் என்பதைக் காட்டவே செம்மனச் செல்விக்காக அவன் கூலியாளாக வந்தான். எல்லாரையும் மகிழ்விக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே இப்பாடி ஒரு திருவிளையாடலை நடத்தினான்.



## பாடம் - 4

### இந்துசமயம் பழக்க வழக்கங்கள்

#### அ. நித்திய கருமங்கள்

இந்துக்களாகிய நாம் நமக்கென்று சில நல்ல பழக்கங்களைக் கொண்டிருக்கிறோம். எப்பொழுதும் எக்காரியத்தைச் செய்யும்போதும் நாம் இறைவனையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். காலையில் படுக்கையை விட்டு எழும்போது ‘சிவசிவ’ என்று சொல்லிச் சிவபெருமானை நினைத்துக்கொண்டு எழவேண்டும். இரவு தூங்கப் போகும்போதும் ‘சிவசிவ’ என்று திருநீரு அணிந்து சிவனை நினைத்தவாறு தூங்க வேண்டும்.

காலையில் நித்திரை விட்டு எழுந்தவுடன் பல்துலக்கி முகம் கழுவியபின் மூன்று விரல்களினால் ‘சிவசிவ’ என்று நெற்றியிலே திருநீரு அணிந்துகொண்டு நமது பாடங்களைப் படிக்கத் தொடங்கவேண்டும். மலசலம் கழித்தபின் குளித்துத் தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை அணிந்து நெற்றியில் திருநீரு அணிந்து கடவுளை வணங்கித் தேவாரம் முதலிய திருப்பாடல்களைப் பாட வேண்டும்.

காலை உணவு அருந்தியபின் பாடசாலைக்குச் சென்று பாடங்களைப் படிக்க வேண்டும். பள்ளிக்குச் செல்லும்போது வீண் வார்த்தைகள் பேசுதல், வீணான காரியங்களில் ஈடுபடுதல் முதலியவற்றைத் தவிர்த்து அமைதியாகச் செல்ல வேண்டும். ஆசிரியர்கள் கறுவதைக் கவனமாகக் கேட்டுப் பாடங்களை மனத்தில் நன்கு பதிய வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நம்முடன் படிப்பவர்களுடன் அன்பாகப் பழக வேண்டும். அவர்களுடன் கோபித்தல், சண்டையிடல் என்பன தீய பழக்கங்களாகும்.

பிற்பகல் பாடசாலையிலிருந்து வீடு திரும்பியதும் கை, கால்களைக் கழுவித் துப்புரவு செய்துகொண்டு மதிய உணவை உண்ணவேண்டும். உணவை உண்ணும்போதும் அந்த உணவு எங்களுக்குக் கிடைத்தமைக்காக இறைவனுக்கு நன்றி சொல்லி அவரை வணங்கியே உண்ண வேண்டும்.

உணவை ஒருநாளும் வெறுக்கலாகாது. சுவையற்றது என அதனைக் குறை கூறக் கூடாது. உணவுதான் நம்மை வளரச் செய்வது. நம்மை வாழ வைப்பது நாம் உண்ணும் உணவே ஆகும். அதனால் அதனைத் தெய்வமாகப் போற்ற வேண்டும்.

தாவர உணவே சிறந்த உணவாகும். நாம் உயிரினங்கள் மீது அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்று படித்திருக்கிறோமல்லவா? எல்லா உயிர்களிடத்திலும் இறைவன் இருக்கிறான். அதனால் நாம் பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்ய மாட்டோம். அதனால் மாமிச உணவு சாப்பிடுதல் கூடாது. சுகாதார அறிஞர்களும் மாமிச உணவு வகைகளை விடத் தாவர உணவுகளே நமது உடலுக்கு உகந்தது எனக் கூறுகின்றனர். உணவின்பின் பழங்கள் சாப்பிடுதல் நன்று.

மாலையில் நண்பர்களுடன் கூடி நன்றாக ஓடி விளையாட வேண்டும். அந்தி நேரமானதும் மீண்டும் கை, கால்களை அலம்பிச் சுத்தம் செய்து திருநீரு அணிந்து சுவாமிப் படத்தின் அருகே இருந்து விளக்கேற்றி வைத்து அமைதியாக வழிபட வேண்டும். தேவாரப் பாடல்களை இசையுடன் பாடி வணங்க வேண்டும்.

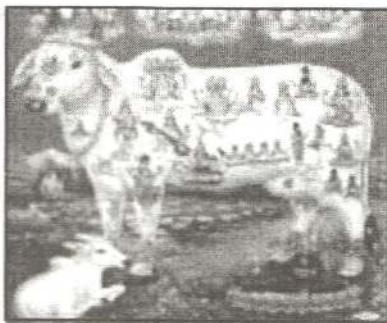
பாடசாலையில் கொடுத்த வீட்டு வேலைகளைச் செய்து அறிவுக்குரிய புத்தகங்கள், நல்ல கதைப்புத்தகங்கள் பாடல்கள் என்பவற்றைப் படித்தபின் இரவு உணவை உண்ண வேண்டும். குடும்பத்தவர்களுடன் சிறிது நேரம் அன்பாக உரையாடியபின் இறைவனை வணங்கித் திருநீரு அணிந்து தூங்கச் செல்லவேண்டும்.

### **ஆ. சிவ சின்னங்கள்**

நாம் இந்துக்கள். அதே நேரத்தில் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக நாம் கொண்டிருப்பதால் நம்மைச் சைவர்கள் எனவும் கூறுவர். சிவனை வணங்குவது சைவ சமயம். விட்டினுவை வணங்குவது வைத்தினவ சமயம். சக்தியை வணங்குவது சாக்த சமயம். இவையனைத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கூறுவதே இந்து சமயமாகும். நாம் இத்தெய்வங்கள் யாவரையும் வணங்குகிறோம். எனினும் நமது பிரதான கடவுள் சிவபெருமானே ஆவார்.

நாம் சைவ சமயத்தவர் என்பதற்கான அடையாளச் சின்னங்கள் சில இருக்கின்றன. அவை சிவ சின்னங்கள் எனப்படும். சிவ சின்னங்களுள் முதன்மையானது திருநீரு ஆகும்.

பசுவின் சாணத்தைக் காயவைத்து அதற்குரிய முறைப்பாடி தீயில் ஏரித்துப் பெறப்படும் வெண்ணிறச் சாம்பலே திருநீரு எனப்படும். பசு சாதுவான ஒரு பிராணியாகும். நமக் கெல்லாம் பால் தந்து போஷிப்பது. தெய்வத்

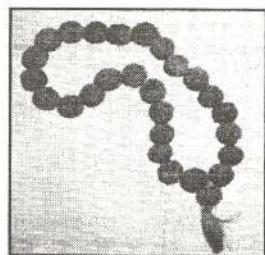


திருவருவங் கருக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்குரிய பால், தயிர் ஆகியவற்றைத் தருவது. அக்கினி வளர்த்துச் செய்யப்படும் யாக வழிபாடுகளில் பகவின் நெய் பயன்படுகிறது. பகவின் பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்பன சேர்ந்த கலவை பஞ் ச கவ் வியம் எனப் படும். இது தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்தது என்பதுடன் சிறந்த கிருமி நாசினியமாகும்.

இத்தகைய காரணங்களால் நாம் பசவைத் தெய்வமாகப் போற்றுகிறோம். அதனால் பகவின் சாணத்திலிருந்து பெறப்படும் திருநீறு சைவர்களின் புனிதச் சின்னமாகக் கருதப்படுகிறது. திருநீறு அணிவதன்மூலம் நாம் சைவர்கள் என்று நம்மை அடையாளம் காட்டுகிறோம். அதனைப் பூசும் வேளையிலெல்லாம் இறைவனை நினைக்கின்றோம்.

திருநீற்றுக்கு விபூதி, பசிதம், பஸ்மம் என்ற பெயர்களும் உண்டு.

உருத்திராக்கம் இன்னொரு சிவ சின்னமாகும். சிவனுடைய கண் எனப் பொருள்படும் இம்மணியைத் தனியாகவும் மாலையாகக் கோத்தும் அணிகின்றோம். தலை, கழுத்து, மார்பு, புயங்கள், மணிக்கட்டு, காது ஆகிய இடங்களில் உருத்திராக்க மணிகளை அணிவர். இந்தியாவின் காசி முதலிய சில இடங்களில் வளரும் ஒருவகை மரத்திலிருந்து இந்த மணி பெறப்படுகிறது.



உருத்திராக்க மாலைக்கு அக்கு மணி மாலை, திரு அடையாள மாலை, கண்மணி மாலை ஆகிய பெயர்கள் உள்ளன.

இவ்விரண்டு சின்னங்களும் வெளிப்படையாக அணியப்படுவன. மூன்றாவது சிவ சின்னம் மனத்தினால் நினைக்கப்படுவதாகவும் வாயினால் சொல்லப்படுவதாகவும் அமையும் மந்திரமாகும். ‘நமசிவாய’ எனப்படும் இந்த மந்திரம் ஐந்தெழுத்து மந்திரம் எனப்படும். பஞ்சாட்சர மந்திரம் எனவும் இதனைச் சொல்வர். இதனைச் ‘சிவாயநம்’ எனவும் உச்சரிப்பதுண்டு. நாம் இந்த மந்திரத்தை எந்த நேரமும் மனத்திலே நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதனையும் சிவசின்னம் என்றே கூறுவர்.

இம் என்பது முதன்மையான மந்திரமாகும். பிரணவ மந்திரம் என இதனைக் கூறுவர். பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஒதும்போது பிரணவ மந்திரத்தையும் சேர்த்து ஒம் நமச்சிவாய என்றே ஒதுகின்றோம்.

### **அரும் சொற் பொருளும் ஒரே கருத்துள்ள சொற்களும்**

சவை – ருசி

துப்புரவு – சுத்தம், தூய்மை

தாவர உணவு – மரக்கறி உணவு ஒதுதல் – பக்தியுடன் சொல்லுதல்

### **வினாக்கள்**

1. காலையில் எழும்போது என்ன செய்யவேண்டும்?
2. திருநீறு அணியும்போது என்ன சொல்ல வேண்டும்?
3. பாடசாலையிலிருந்து வந்தவுடன் உணவு உண்ணுமுன் என்ன செய்யவேண்டும்.
4. நாம் ஏன் உணவைத் தெய்வமாகப் போற்ற வேண்டும்?
5. மாலையில் என்ன செய்ய வேண்டும்?
6. சிவ சின்னங்கள் எவை?
7. திருநீற்றின் வேறு பெயர்கள் எவை?
8. பஞ்ச கல்வியம் என்பது எவற்றை?
9. பஞ்சாட்சரம் என்பது என்ன?
10. பிரணவ மந்திரம் என்பது என்ன?

### **வருடத்தின் பன்னிரு மாதங்கள்**

- |              |               |
|--------------|---------------|
| 1. சித்திரை  | 7. ஜூப்பசி    |
| 2. வைகாசி    | 8. கார்த்திகை |
| 3. ஆணி       | 9. மார்கழி    |
| 4. ஆடி       | 10. தை        |
| 5. ஆவணி      | 11. மாசி      |
| 6. புரட்டாதி | 12. பங்குனி   |

## திருக்குறள் - கடவுள் வாழ்த்து

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி  
பகவன் முதற்றே உலகு

கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலநிவன்  
நந்றாள் தொழாஅர் எனின்

மலர்மிசை ஏகினான் மாண்டி சேர்ந்தார்  
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்

வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்டி சேர்ந்தாங்கு  
யாண்டும் இடும்பை இல

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்  
பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு

பொறிவாயில் ஜந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க  
நெறிநின்றார் நீடு வாழ்வார்

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்  
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது

அறவாழி அந்தனன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்  
பிறவாழி நீத்தல் அரிது

கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான்  
தாளை வணங்காத் தலை

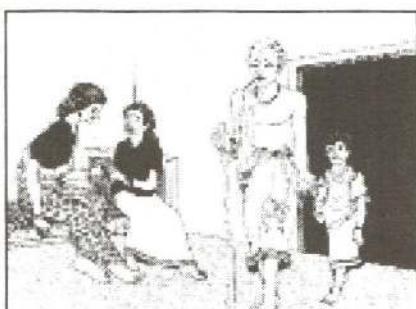
பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்  
இறைவன் அடி சேராதார்



## பாடம் - 5

### நமது குணங்களும் செயற்யாருகளும்

நற்குணங்களும் நற்செயல்களும் நமது அணிகலன்கள். நம்மைப் பிறர் மதிப்பதற்கு வழிசெய்வன நமது குணநலன்களே. அன்பு, அஹிம்சை சத்தியம், இரக்கம், தூய்மை, நேர்மை, பணிவு, எளிமை, சிக்கனம், ஈகை, முதலியன் நற்குணங்கள் எனப்படும். இவையே மனிதப் பண்புகள் எனப் போற்றப்படுகின்றன.



“தன்னுயிரைப் போல மன்னுயிரையும் நேசி” என்று கூறுவர் பெரியோர். எல்லா உயிர்களிடத்திலும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். நமக்குத் தெரிந்தவர்கள் வேண்டியவர்கள் என்ற பேதமின்றி எல்லா உயிர்களையுமே நேசிக்கப் பழகுவோம்.

யாவருக் கும் உதவிகள் செய்ய முன்னிற்போம். நாம் செய்கின்ற உதவியால் நம்மிடம் உதவி பெற்றவர் மகிழ்ச்சியடைவது போல நமக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறதல்லவா? அவர்கள் எங்களிடத்தில் நன்றி பாராட்டும்போது நமக்குப் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் உண்டாகிறதல்லவா?

அஹிம்சை என்பது நற்குணங்களுள் ஒன்று. பிற உயிர்களுக்குத் தீமை செய்யாமை என்பதே அஹிம்சை ஆகும். எமக்கு யாராவது தீமை செய்தால் நாம் எவ்வளவு வருத்தப்படுகிறோம். அதுபோலவே நாம் பிறருக்குத் துன்பம் செய்தால் அவர்களும் வருந்துவார்களல்லவா? அதனால் நாம் யாருக்கும் எந்தக் கெடுதலும் செய்யாமல் இருப்போம்.

சத்தியம் என்பது உண்மை. நாம் ஒருபோதும் எதையும் மறைக்காமல் எப்போதும் உண்மையே பேச வேண்டும். விளையாட்டுக்கும் பொய் சொல்லாதே என்பது பெரியோர் வார்த்தை. உண்மை பேசி உத்தமனாக வாழுவோம்.

இரக்கம் என்பதும் நம்மிடம் இருக்கவேண்டிய நற்குணமாகும். பிற எப்போதும் நாம் இரக்கமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

இருப்பதுடன் நமது சுற்றாடலையும் எப்போதும் சுத்தமாகவும் அழகாகவும் வைத்திருப்போம். அழகான பொருட்களும் சுத்தமான இடங்களும் எப்போதும் ஆனந்தமான வாழ்க்கையைத் தருகின்றன.

பொய் சொல்லாமலும் பிறரை ஏமாற்றாமலும் வாழ்வதே நேர்மையான பண்பு எனப்படும். நேர்மையாக நடப்பதே நம்மை இந்த உலகில் உயர்வான இடத்தில் வைக்கும்.

பெரியவர்களை மதித்து நடத்தல் பணிவு அல்லது அடக்கம் எனப்படும். நாமே பெரியவர்கள், நமக்கு எல்லாம் தெரியும் என நினைப்பது தவறு. தெரிந்தவர்களிடம் நமக்குத் தெரியாதவற்றைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதே நமக்கு நன்மை பயக்கும். பெற்றோர், ஆசிரியர், மற்றும் பெரியோர்களுக்குப் பணிந்து நடக்கவேண்டும். பெரியோர்கள் கூடியிருக்கும் இடத்தில் நாம் அடக்கமாக இருப்பதை யாவரும் விரும்புவர். பணிவாகவும் அடக்கமாகவும் நாம் நடந்து கொள்வதன் மூலம் நம்மை நாம் உயர்த்துகின்றோமே அல்லாமல் தாழ்த்திக்கொள்ளவில்லை.

எனிமை என்பதும் நாம் பழகிக்கொள்ள வேண்டிய இன்னொரு நற்பழக்கமாகும். அதிக பணச்செலவும் ஆடம்பரமும் நம்மை அழித்துவிடும். மிகக் குறைந்த வசதிகளுடன் வாழ முயல வேண்டும். எனிமையான உடுப்புகள், எனிமையான அலங்காரம், எனிமையான உணவுகள், எனிமையாக எல்லோருடனும் பழகுதல் இவையே நம்மை எல்லோருக்கும் பிடித்தவர்களாக ஆக்கும். அதிகம் செலவு செய்யாமல் மிகக் குறைந்த செலவுகளுடன் நமது வாழ்க்கையை நடத்துதலே சிக்கனமான வாழ்க்கை என்பர். சிக்கனம்

சேமிப்பை அதிகரிக்கும். சேமிப்பு நமக்கு அதிக செல்வத்தைத் தரும். செல்வம் நற்செயல்களையும் தர்மங்களையும் செய்ய உதவும். ஆனந்தமான வாழ்வை நல்கும்.

ஈகை என்பது தானம். தம்மிடம் உள்ள எதனையும் பிறருக்கு வழங்கத் தயாராக இருப்பதே மனிதனின் உயர்குணமாகும். யாருக்கு எப்போது எது தேவைப்படுகிறதோ, அப்போது அப்பொருள் நம்மிடம் இருக்குமாயின் அதனை உடனே அவருக்கு வழங்கி உதவ வேண்டும்.

ஆசை என்பது எப்போதும் துன்பத்தையே தரும். பேராசை பெருநஷ்டம் என்று கூறுவர். நல்ல ஆசைகள் கடவுள் பிரார்த்தனைக்குச் சமம். தேவையற்ற பொருட்களில் நாம் ஆசைப்படலாகாது. தேவைக்கு மேல் ஆசை எதற்கு? போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து.

ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடைக்காதபோது கோபம் வருகிறது. ஆசை நமது செல்வத்தை அழித்துவிடும். கோபம் நம்மையே அழித்துவிடும். அதனால் ஆசையை அகற்றுவோம். கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவோம். நாம் கோபப்படும்போது இரத்தக் கொதிப்பு ஏற்படுகிறது. முகத்தில் பல தசைநார்கள் சுருங்குகின்றன. இதனால் நமது அழகு கெட்டுவிடுகிறது.

கோபத்தில் நாம் தீய வார்த்தைகளைக் கூறிவிடுவோம். அந்தக் கடும் சொற்கள் நமது மதிப்பைக் குறைத்துவிடுகின்றன. ஆசை காரணமாக நாம் பிறரைப் பார்த்துப் பொறாமைப்பட நேர்கிறது. பிறரின் உயர்ச்சியைக் கண்டு நாம் மனம் பொறுக்க முடியாமல் வருந்துவதே பொறாமையாகும். பொறுமை பொறுமைக்கு எதிரி. நமக்கும் இறைவன் நல்வாழ்வைத் தரப் போகிறான். அதற்கென்று ஒரு காலம் இருக்கிறது. அதுவரை நாம் பொறுமையாக இருப்பதே நன்மை. கோபம் காரணமாக நாம் பிறரை வெறுக்க நேர்கிறது.

வெறுப்பு என்பது தீய குணங்களில் ஒன்று. யாரையும் நாம் வெறுக்கலாகாது. எல்லோரையும் சமமாக மதித்து அன்போடு நடத்துவோம்.

அறியாமை காரணமாகத் தவறு செய்பவர்களையும் நாம் மன்னித்து அவர்களிடம் அன்பு பாராட்டினால் அவர்கள் திருந்தி நடப்பர். அதுமட்டுமல்லாமல் பிறரை நாம் மன்னித்ததால் நமது தவறுகளை ஆண்டவன் மன்னிப்பாரல்லவா?

நன்மை, தீமை என இரண்டின் வகைகளை நாம் அறிந்து கொண்டோமல்லவா? நற்குணங்களும் நலம் தரும் செயல்களும் எப்போதும் எல்லாருக்கும் இன்பம் தரும். தீய குணங்களும் தீமை தரும் செயல்களும் எப்போதும் எல்லாருக்கும் துன்பம் தரும். நன்மை செய்தவர்கள் மேலும் மேலும் உயர்வடைந்து இன்பம் அடைவர். தீமை செய்பவர்கள் தாழ்வடைந்து துன்பம் அடைவர்.

நாம் வளர்ந்து முதிர்ந்து வயது வந்து இறந்தபின் மறுபடி இன்னொரு பிறப்பு நமக்கு உண்டு. நல்ல செயல்கள் செய்தவர்கள் நல்ல மனிதர்களாகவோ தேவர்களாகவோ பிறந்து கடவுளின் விருப்பத்துக்கு உரியவர்களாக வாழ்ந்து அவருடன் சேர்ந்துவிடுவர். தீய செயல்கள் செய்தவர்கள் தீய மனிதர்களாகவோ மிருகங்கள் பறவைகளாகவோ பிறந்து துன்பம் அனுபவிப்பர். அதன் பிறகு அவர்கள் கடவுளின் கருணை காரணமாக மனிதர்களாக மீண்டும் பிறப்பர்.

தர்மம் என்பது நல்லறம். எப்போதும் எவருக்கும் நலம் புரிந்து எல்லோரையும் மகிழ்வித்து நாமும் ஆனந்தமாக வாழ்வதே தர்ம வாழ்வு ஆகும். இதுவே சமய வாழ்க்கை எனப்படும். சமய வாழ்க்கை வாழ்வதே ஒவ்வொரு இந்துவுக்கும் மேன்மை பயக்கும் பெரும்பணியாகும்.

இந்து தர்மம் காப்போம்.

இந்துவாக வாழ்வோம்.

உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும் - தெய்வம்

உண்மை என்று தானநிதல் வேண்டும். - பாரதியார்.

## அரும் சொற் பொருளும் ஒரே கருத்துள்ள சொற்களும்.

நேசித்தல் - அன்பு செய்தல்  
பேதம் - வேறுபாடு  
ஈகை - கொடை, தானம், கொடுத்தல்.

### வினாக்கள்

1. நல்ல குணங்கள் சில கூறுக.
2. நற்குணங்கள் நமக்கு எவ்வ போன்றன?
3. அஹிம்சை என்றால் என்ன?
4. உண்மை என்பதன் மறுபெயர் என்ன?
5. நாம் வாழ்வில் உயர்வதற்கு எந்த நற்பண்பு முக்கியமாக உதவும்?
6. சிக்கனமான வாழ்க்கை என்றால் என்ன?
7. பேராசை ..... இடைவெளி நிரப்புக.
8. பொறுமைக்கு எதிரான குணம் யாது?

### நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்

எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்  
நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்  
திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்  
தெளிந்தநல் அறிவு வேண்டும்  
பண்ணிய பாவம் எல்லாம்  
பரிதிமுன் பனியேபோல  
நண்ணிய நின்முன் இங்கு  
நசித்திடல் வேண்டும் அன்னாய்.

## பாடம் - 6

### நமது சமய நூல்கள்



நமது சமயப் பாரம்பரிய மரபு முறைகளை நாம் தெரிந்து கடைப்பிடித்து உயர்வடைவதற்காக நமக்கு வழிகாட்டிகளாகச் சமய நூல்கள் பல விளங்குகின்றன. இந்து சமயத்தின் தேவ பாதையாக மதிக்கப்படும் வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதத்தில் பழைய நூல்கள் பல காணப்படுகின்றன. நமது தமிழ் மொழியிலும் பல அருமையான சமய நூல்கள் உள்ளன.

இந்துசமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் சமய விளக்கங்களையும் தரும் நூல்கள் சாத்திர நூல்கள் எனப்படும். இறைவனின் புகழ்பாடி எமது வேண்டுதல்களைத் தெரிவிக்கின்ற நூல்கள் தோத்திர நூல்கள் எனப்படும்.

வேதங்கள், ஆகமங்கள் என்பன நமது சமயத்தின் அடிப்படை நூல்களாக விளங்குகின்றன. இவற்றில் வேதங்கள் மக்கள் வாழ்க்கைக்குக்கந்த நற்போதனைகள் பலவற்றை ஆதியிலேயே எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றன. குரியன் அக்கினி காற்று முதலிய இயற்கைச் சக்திகளை வியந்து போற்றி அவற்றைப் புகழ்ந்து பாடும் அழகிய பாடல்கள் பல வேதங்களில் காணப்படுகின்றன.

வேதம், மங்களகரமான என்ற பொருளுடன் சிவ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது. உருத்திரன் என்ற பெயரில் தீமைகளை அழித்து நீதியை

நிலை நாட்டுபவனாகச் சிவபெருமானைப் போற்றுகிறது. ஸ்ரீருத்ரம் என்ற பகுதி வேதங்களின் மத்தியில் காணப்படும் மிகச் சிறந்த பகுதியாகும்.

வேதங்கள் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. சங்கிதை, பிராமணம், ஆரணியகம், உபநிடதம் என்பனவே அவை.

ஆகமங்கள் தெய்வங்களின் திருவருவங்கள் பற்றியும் அவற்றுக்குச் செய்யவேண்டிய பூசைகள் பற்றியும் கோயில் அமைப்பது பற்றியும் விளக்குகின்றன. இறைவன், உயிர், உலகம் ஆகியன பற்றிய தத்துவ விளக்கங்களையும் ஆகமங்கள் விளக்குகின்றன.

ஆகமங்களும் நான்கு முக்கிய பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளன. சரியாபாதம், கிரியாபாதம், யோகபாதம், ஞானபாதம் என்பனவே அவை.

தர்ம சாஸ்திரங்கள் நமது வாழ்க்கைக்குரிய கடமைகளையும் ஒழுக்கங்களையும் கூறுகின்றன. இவை ஸ்மிருதிகள் எனவும் கூறப்படுகின்றன.

பூராணங்களும் இதிகாசங்களும் நீதி நெறிமுறைகளைக் கூறும் கதைகளாக அமைந்துள்ளன. இராமாயணம், மஹாபாரதம் என்பன இதிகாசங்களாகும். இராமர், சீதை, அனுமான், இராவணன் முதலியவர்களின் கதையைக் கூறுவது இராமாயணம். பஞ்சபாண்டவர் மற்றும் துரியோதனன் முதலியோரது கதைகளைக் கூறுவது மஹாபாரதம். மஹாபாரதத்தில் இடம்பெறும் பகவத் கீதை இந்து சமயத்தின் மிக முக்கிய நூலாக விளங்குகிறது.

பதினெட்டு வடமொழிப் பூராணங்களும் பல தமிழ்ப் பூராணங்களும் இருக்கின்றன. இவற்றைவிடப் பாகவதம், தேவீ பாகவதம் முதலிய கதைகளும் உள்ளன. இவை சிவன், அம்பிகை, விஷ்ணு, விநாயகர், முருகன் முதலிய தெய்வங்களின் கதைகளைக் கூறுகின்றன.

கந்தபூராணம், பெரியபூராணம், திருவாதவூரடிகள் பூராணம், திருவிளையாடற் பூராணம் முதலியன மிகச் சிறந்த தமிழ்ப் பூராணங்களாகும்..

இறைவன் அருள் பெற்ற நாயன்மார்களால் பாடப்பெற்ற திருப்பாடல்கள் பலவற்றைத் தொகுத்துத் திருமுறைகள் எனப் போற்றுகிறோம். அப் பாடல்கள் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடி நமது வேண்டுதல்களைத் தெரிவிப்பனவாக அமைகின்றன. அவற்றுட் சிலவற்றை நாம் தினமும் ஒதி வருகிறோம்.

பல்லாயிரக்கணக்கான அப் பாடல்களைப் பன்னிரண்டு திருமுறைகளாக வகுத்து வைத்திருக்கின்றனர். அவற்றுள் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம் ஆகிய ஐந்து வகையைச் சேர்ந்த பாடல்களைப் பஞ்ச புராணங்கள் என்பர்.

சைவசமய தத்துவ விளக்கங்களைக் கொண்ட சாஸ்திர நூல்களாகப் பதினான்கு முக்கிய நூல்கள் உள்ளன. இவை சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் அல்லது மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், திருக்குறள், நல்வழி, நன்னெறி, வாக்குண்டாம் முதலிய பல நீதி நூல்களும் நமக்கு வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளன.

### **அரும் சொற் பொருளும் ஒரே கருத்துள்ள சொற்களும்.**

பாஷை - மொழி

ஒதுதல் - பக்தியுடன் பாடுதல்

தேவபாஷை - சம்ஸ்கிருதம், வடமொழி.

ஆதி - தொடக்கம்

### **வினாக்கள்**

1. நமது சமயத்தின் அடிப்படை நூல்கள் எவை?
2. சமய நூல்களின் இரு பெரும் பிரிவுகள் எவை?
3. பஞ்ச புராணங்களை வரிசையாகக் கூறுக.
4. உருத்திரன் யார்?

5. வேதங்களின் நான்கு பிரிவுகள் எவை?
6. ஆகமங்களின் நான்கு பிரிவுகள் எவை?
7. தர்மசாஸ்திரங்களின் இன்னொரு பெயர் என்ன?
8. இதிகாசங்கள் எவை?
9. பகவத் கீதை எந்த நூலில் இடம்பெறுகிறது?
10. நீதி நூல்கள் சிலவற்றின் பெயர்களைத் தருக.
11. தமிழ்ப் புராணங்கள் சிலவற்றின் பெயர்களைத் தருக.
12. மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் எத்தனை?

## ஆத்தி சூடி

ஆத்தி சூடி அமர்ந்த தேவனை  
ஏத்தி ஏத்தித் தொழுவோம் நாமே

அறம் செய விரும்பு  
ஆறுவது சினம்  
இயல்வது கரவேல்  
ஈவது விலக்கேல்  
உடையது விளம்பேல்  
ஊக்கமது கைவிடேல்  
எண்ணெழுத்து இகழேல்  
ஏற்பது இகழ்ச்சி  
ஜயம் இட்டுண்  
ஓப்புரவு ஒழுகு  
ஒதுவது ஒழியேல்  
ஒளவியம் பேசேல்  
அ.கம் சுருக்கேல்

## பாடம் - 7

### வீருகளில் நிகழும்

### விழாக்களும் பண்மதைகளும்

நமது இந்து சமயமானது வாழ்க்கையுடன் இணைந்த ஒன்றாகும். நாளாந்த வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சியான கொண்டாட்டங்களுடன் கூடியதாக அது அமைகின்றது. நமது வீடுகளில் எப்போதும் சமய சம்பந்தமான ஏதாவது கொண்டாட்டங்கள் நடந்துகொண்டே இருக்கும்.

வாரம் தோறும் வெள்ளிக்கிழமை நாட்கள் விரத வழிபாட்டு நாளாக அமைகின்றன. அதனால் அன்று வீடு முழுவதும் கூட்டிக் கழுவித் தூய்மை செய்து சாம்பிராணிப் புகை போட்டு மாக்கோலமிட்டு வைப்பார்கள். அதனால் அழகும் புனிதமும் அங்கு நிலவும். கவாமி அறையில் விளக்கேற்றிவைத்துத் தேவாரத் திருமுறைப் பாடல்களைப் பாடி வழிபடுவதும் வழக்கம்.

இதேபோன்ற நிகழ்வுகள் அமாவாசை, பெளரண்மி நாட்களிலும் பல வீடுகளில் நடைபெறும். அவ்விரு நாட்களும் இறந்த நமது முன்னோர்களின் நாட்களாயிருப்பதால் இறந்தவர்களின் ஆள்மா நலம் பெறுவதற்காக பிதிர் தேவர்களை வழிபடுகின்றோம்.

மாதம் தோறும் வருகின்ற கார்த்திகை, சதுர்த்தி, சங்கடஹர சதுர்த்தி, பிரதோஷம் முதலிய விரதநாட்களும் இவ்வாறே அமைகின்றன.

சித்திரை வருடப் பிறப்பு, தீபாவளி, தைப்பொங்கல் என்பன ஆனந்தமாகக் கொண்டாடப்படும் பண்டிகை நாட்களாகும். நவராத்திரி, கிருஷ்ணஜயந்தி, கார்த்திகை விளக்கீடு முதலியன விரதமும் கொண்டாட்டமும் இணைந்த நாட்களாகும்.

## 1. வருடப்பிறப்பு - சித்திரைப் புத்தாண்டு.

நாம் இப்போது சர்வதேச மட்டத்தில் நமது நாளாந்தக் கடமைகளைச் செய்வதற்கு வசதியாக ஆங்கில வருடம் மாதம் திகதிகளைக் கைக்கொள்கிறோம். ஐனவரி மாதம் முதல் டிசம்பர் மாதம் வரை அது அமைகிறது.

ஆனால் நமது இந்துத் தமிழ் வருடமானது, சித்திரை மாதத்தில் ஆரம்பமாகிப் பங்குனி மாதத்தில் முடிகிறது. ஓர் ஆங்கில மாதத்தின் நடுப்பகுதியில் நமது தமிழ் மாதம் ஆரம்பமாகும்.

நமது புதுவருடப் பிறப்பான சித்திரைப் புத்தாண்டு, ஆங்கில மாதமான ஏப்ரல் மாதம் 13ஆம் அல்லது 14ஆம் திகதிகளில் வரும். அன்றைய தினம் ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான பண்டிகை நாளாகும்.

புதுவருட நாள் வருவதற்கு ஒருவாரம் முன்னதாகவே இந்துக்கள் அனைவரும் தமது வீடுகளைத் துப்புவு செய்து அலங்கரிப்பார்கள். வீட்டிலுள்ள அனைவருக்கும் புத்தாடைகள் வாங்கி வைத்திருப்பார்கள்.

வீட்டின் முற்பகுதியில் நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், விபூதி, சந்தனம், குங்குமம், சிறிய முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி, பூக்கள் முதலியவற்றை வைப்பார்கள். வாசற் கதவு நிலையில் மாவிலைகள் தொங்கவிடுவார்கள். இவை யாவும் மங்கலமும் புனிதமும் கொண்ட தெய்வீகப் பொருட்கள். இவை இருக்கும் இடத்தில் இறைவனின் அருள் பொலியும்.

புத்தாண்டு தினத்தில் அதிகாலை எழுந்ததும் காலைக்கடன்கள் முடிந்தவுடன் மருத்துநீர் தலையில் வைத்து அனைவரும் ஸ்நானம் செய்வார்கள். மருத்துநீர் என்பது பலவிதமான தெய்வீக மூலிகைகள், இலைகள், பூக்கள் மற்றும் வாசனைத் திரவியங்கள் பல சேர்த்துக் காய்ச்சிய நீராகும்.

புதிய வருடத்தின் முதல் நாளில் நாம் புத்துணர்ச்சியும் புனிதமும் பெற்று ஆரோக்கியமாக அந்த ஆண்டை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பதற்காக இப்படி ஓர் ஏற்பாட்டினை நம் முன்னோர்கள் செய்திருக்கின்றனர்.



காலையில் குளித்துப் புத்தாடைகளை அணிந்து விழுதி முதலிய சமய சின்னங்கள் அணிந்து மங்கலப் பொருட்களைத் தரிசித்து மகிழ்வர். சுவாமி அறையிலே விளக்கேற்றி வணங்கித் திருமுறைப்பாடல்கள் பாடித் துதிப்பர். முதல் தெய்வங்களாகிய அன்னை தந்தையரை வீழ்ந்து வணங்கி அவர்களின் ஆசி பெறுவது சித்திரைப் புத்தாண்டின் முக்கிய நிகழ்வாகும்.

அதேபோல நமது குடும்பத்தின் முத்தவர்களாகிய பெரியோர்கள், ஆசிரியர்கள் யாவரையும் வணங்கி ஆசி பெறுவதும் அவசியமானதாகும். அதன்பின் ஆலயம் சென்று வழிபாடுகள் செய்வர்.

வீட்டிலே புத்தாண்டை முன் னிட்டு இனிப்புப் பலகாரங்கள் தயாரித்திருப்பார்கள். வீட்டிலோ அல்லது ஆலயத்திலோ பொங்கல் பொங்கி ஆண்டவனுக்குப் படையலிட்டு வழிபடுவர் சிலர்.

அந்த வருடம் முழுவதும் எல்லா விதமான அனுபவங்களையும் பெறவேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதற்காக அறுக்கை உண்டு தயார்செய்வதுண்டு. உணவு வகைகளிலே அடிப்படையாக இருக்கும் முக்கியமான ஆறு விதருசிகளையே அறுக்கை என்பர். இனிப்பு, உறைப்பு, புளிப்பு, கைப்பு (கசப்பு), உவர்ப்பு, துவர்ப்பு ஆகியனவே அந்த அறுக்கைகளாகும். முதல் நான்கு சுவைகளும் நீங்கள் அறிந்தவையே. உவர்ப்பு என்பது உப்புச் சுவை. துவர்ப்பு என்பது வாழைப்பூ, பாக்கு என்பவற்றில் காணப்படும் சுவை. இந்த எல்லா விதமான சுவைகளும் புதுவருட நாளில் உண்ணும் உணவில் இடம்பெறச் செய்வது மரபு. அதாவது இன்பம் துன்பம் இரண்டையும் சமமாக ஏற்று வாழவேண்டும் என்பதே இதன் பொருள்.

அன்றைய நாளிலே நல்ல நேரத்திலே பெரியவர்களிடமிருந்து பணம் பெற்றால் அந்த வருடம் முழுவதும் பணம் நிறையக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. அவ்வாறு பெறுவதைக் ‘கைவிசேஷம்’ எனக் கூறுவர்.

அதுபோலவே புதுவருடம் பிறந்ததும் நல்ல நேரம் பார்த்து வியாபாரம் செய்தல், புதுக் கணக்குப் பதிதல், வித்தியாரம்பம் செய்தல் (பாடம் படிக்கத் தொடங்குதல்) முதலியவற்றை ஆரம்பிப்பதும் உண்டு.

உறவினர்கள், நன்பர்கள் ஆகியோரின் இல்லங்களுக்குச் சென்று அவர்களுடன் விருந்து உண்டு அன்புடன் உரையாடி மகிழ்தலும் நடைபெறுகிறது. மாலை நேரம் விளையாட்டிற்குரியது. சிறுவர்களும் இளைஞர்களும் ஒன்றுகூடி கிளித்தட்டு, போர்த்தேங்காம் அடித்தல் முதலிய பழைமையான விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவர்.

## 2. தீயாவளி



ஜப்பசி மாத அமாவாசை நாளில் தீபாவளித் திருநாள் கொண்டாடப்படும். தீபங்களின் வரிசை என்ற பொருளை உடையது இச் சொல். இறைவனை நினைத்துப் பல தீபங்களை ஏற்றி வரிசையாகக் கொண்டாடுவது தீபாவளியின் மரபு. எனினும் இக்காலத்தில் தீபங்களை வரிசையாக ஏற்றிவைப்பது குறைவு.

(கார்த்திகை விளக்கீட்டின்போதுதான் அவ்வாறு செய்கின்றனர்.)

நரகாசரன் என்ற அசுரன் மக்களையெல்லாம் துன்புறுத்தி வந்தான். அவனை மஹாவிஷ்ணு அழித்து மக்களைக் காத்தார். இறக்கும் தறுவாயில் அந்த அசுரன் நல்ல புத்தியை அடைந்தான். அதனால், தான் இறந்த அந்தத் தினத்தை மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாட வேண்டும் என இறைவனை வேண்டிக்கொண்டான். அந்த நாள்தான் தீபாவளியாகும்.

தீபாவளி நாளில் அதிகாலையில் தலைக்கு எண்ணேய தேய்த்துக் குளிக்கவேண்டும். அன்றைய நாளில் எண்ணேயில் மஹாலட்சுமியும் தண்ணீரில் கங்கையும் இருப்பதாக சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

புத்தாண்டு போலவே தீபாவளியன்றும் புத்தாடை உடுத்து பட்சணங்கள் உண்டு மகிழ்வர். தமிழ்நாட்டில் பட்டாச கொஞுத்தி விளையாடுவர். ஆலயங்களில் விசேட வழிபாடுகள் நடைபெறும்.

### 3. தைப்பொங்கல்



தை மாதம் முதலாம் திகதி சூரியனை நினைத்துப் பொங்கல் பொங்கி வழிபடுவதே தைப்பொங்கல் ஆகும். நமக்கு ஒளி கொடுக்கும் சூரியன் உலக இயக்கத்துக்கே காரணமாகிறான். சூரியனைச் சுற்றியே பூமியும் ஏனைய கோள்களும் வலம் வருகின்றன.

கமத்தொழில் சூரியனால் வளம் பெறுகிறது. பயிர்கள் வளர்ந்து பயன் கொடுப்பதற்குச் சூரியன் அவசியம். அதனால் சூரியன் கமக்காரரின் தெய்வம். எனவே உழவர்கள் தைப் பொங்கலை மகிழ்வுடன் கொண்டாடுகிறார்கள்.

தை மாதம் பெரும்போக நெற் செய்கை பயனளித்து அறுவடையாகும் காலம். அதனால்தான் அக்காலத்தில் புது நெல்லைக் குற்றி அரிசியாக்கி முற்காலத்தில் பொங்கல் பொங்கி வந்தனர். இக் காலத்தில் தை மாத ஆரம்பத்தில் அறுவடை முடியாமல் இருப்பதுமுண்டு. எனினும் குரியனுக்கு நன்றி செலுத்தும் முகமாக தை மாதப் பிறப்பிலன்று இப் பொங்கல் விழாவை நடத்துகின்றனர்.

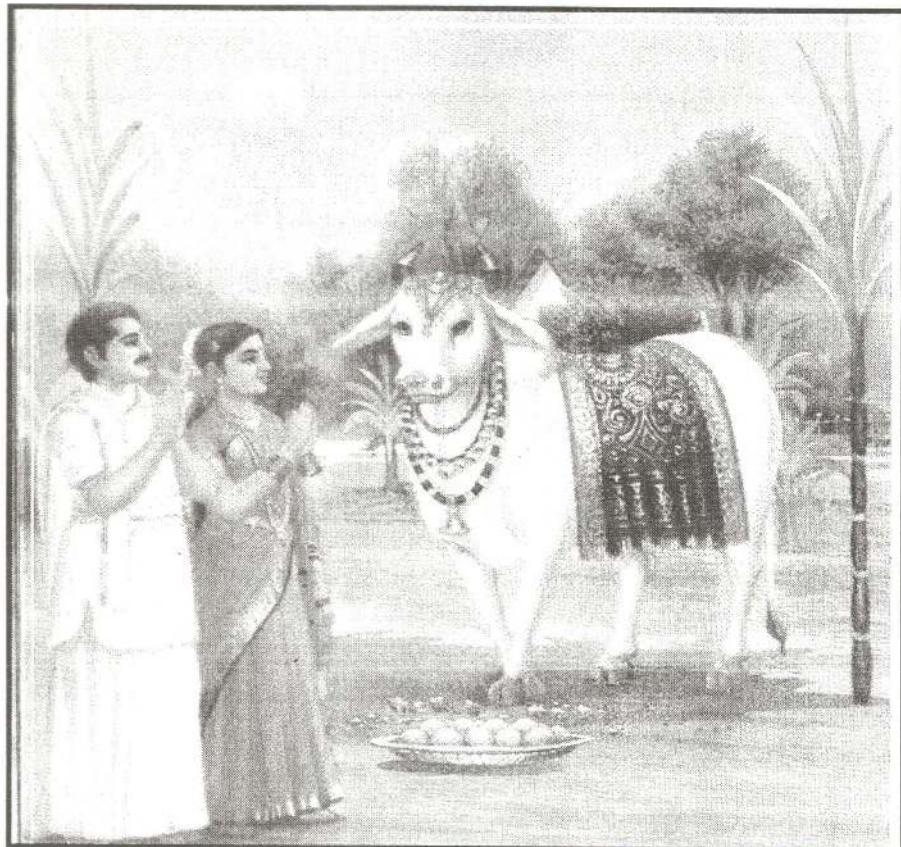
வீட்டு முற்றத்திலே பசுவின் சாணத்தினால் மெழுகிக் கோலங்கள் இட்டுப் பந்தல் அமைத்து மாவிலை தோரணங்கள் தொங்கவிட்டு இஞ்சி, மஞ்சள், கரும்புச் செடிகளினால் அழுகுபடுத்தி வைத்திருப்பர். மூன்று கற்களினால் அடுப்புத் தயார் செய்து அதன் மேல் புதுப் பாண்யை வைத்துப் பகுப்பால் கலந்த நீரை நிரப்பி அடுப்பை மூட்டிப் பொங்கல் பொங்குவர்.

கும்பம், குத்துவிளக்கு, வெற்றிலை, பாக்கு, பழவகைகள், தேங்காய், பூக்கள், மஞ்சள் அல்லது சாணியிலே பிடித்த பிள்ளையார் என்பன அந்த இடத்தை அழுகுபடுத்தி நிற்கும். பொங்கிய அழுதையும் இவற்றுடன் படையலிட்டுப் பிள்ளையாருக்கும் குரியனுக்கும் நிவேதனம் செய்து கர்ப்பூரம் ஏற்றி வழிபாடு செய்வர்.

பொங்கல் நாளுக்கு முதல் நாள் வீட்டையும் வளவையும் சுற்றுச் சூழலையும் துப்புரவு செய்து குப்பை கூளங்களைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தி ஆயத்தம் செய்வதையும் ஒரு விழாவாகவே செய்வர். அதனைப் போகிப் பண்டிகை எனக் கூறுவர். தைப் பொங்கலின் மறுநாள் பட்டிப் பொங்கல ஆகும். அதாவது மாடுகளைக் குளிக்க வார்த்து சந்தனம், குங்குமம், பட்டு என்பவற்றால் அலங்கரித்து மாட்டுத் தொழுவத்திலே பொங்கலிட்டு அவற்றுக்கு உண்ணக் கொடுத்துப் பூசை செய்து வணங்குகிறார்கள்.

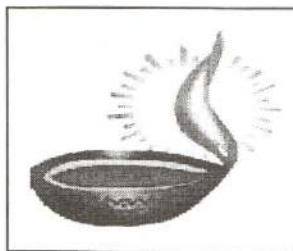
உழவுத் தொழிலுக்கு மாடுகள் மிகவும் உதவுகின்றன. ஏரிலே பூட்டி வயலை உழவும் வண்டிலில் பூட்டிப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லவும்

எருதுகள் பயன்படுகின்றன. பசுக்கள் பால் தருகின்றன. மாடுகளின் சாணம் உக்கியதும் (எரு) மிகச் சிறந்த உரமாகிறது. இக் காரணங்களால் மாடுகள் உழவனின் போற்றுதலுக்கு உரியன.



அதுமட்டுமல்லாமல் இந்துக்கள் எருதினைச் சிவனின் வாகனமாக (நந்தி அல்லது இடபம்) வணங்குகிறார்கள். பசுவைக் கோமாதா என்று போற்றுகிறார்கள். அதனால் அவற்றுக்கு இவ்வாறு நன்றி பாராட்டுவது பொருத்தமானது அல்லவா?

## 4. கார்த்திகை விளக்கீரு



கார்த்திகை மாதம் கார்த்திகை நடசத்திரம் முருகனுக்கு விசேஷமான நாளாகும். திருக் கார்த்திகை என அதனைக் குறிப்பிடுவோ. அத் தினத்திலே முருகன் ஆலயங்களில் சிறப்பான வழிபாடுகள் நடக்கும். தேனும் தினை மாவும் பழமும் சேர்த்துப் பிசைந்து அகல் விளக்காகச் செய்து அதில் நெய் நிரப்பித் திரியிட்டு ஏற்றி அந்த அக்கினியில் வெந்த மாவினை முருகனுக்கு நிவேதனம் செய்வோ. அதனை மாவிளக்கு எனக் கூறுவோ. இரவில் முருகன் ஆலய வாசல்களில் காய்ந்த தென்னோலை, கழுகம் ஓலை, வாழையிலை முதலியவற்றால் உயர்மாகக் கட்டப்பட்ட ஒரு கோபுரம் போன்ற அமைப்பை ஏரித்து ஒளிப்பிழம்பாகச் சுடர்விடச் செய்து மகிழ்வோ. இதனைச் சொக்கப்பனை என்பர்.

இத்தினத்துடன் வருகின்ற பெளரணமி நாளில் (சிலவேளைகளில் ஒரே தினத்தில் வரும். அல்லது முதல் நாளும் மறு நாளுமாக வரும்.) முருகன் ஆலயம் தவிர்ந்த ஏனைய ஆலயங்களில் இவ்வாறு சொக்கப்பனை ஏரிப்பார்கள். இந்நாள் சர்வாலய தீபம் எனப்படும். இத்தினத்தில் எல்லோரும் தமது இல்லங்களில் தீபங்கள் மற்றும் தீபபந்தங்களால் ஒளியேற்றி மகிழ்வோ.

சிவபிரான் திருவண்ணாமலையில் ஒளிப்பிளம்பாகத் தோன்றிய பூராணக் கதையினை நினைவு கூர இந்த விழா நடைபெறுகிறது. இறைவனை ஒளி வடிவாக வணங்குதல் எல்லாச் சமயங்களிலும் உள்ள ஒன்று. அறியாமையைப் போக்கி அறிவை வளர்த்தல் என்பதன் அடையாளமாகவும் இவ் விழாவைக் கொள்ளலாம்.

## 5. நவராத்திரி



புரட்டாதி மாதத்தில் ஒன்பது நாட்கள் அம்பிகையை நினைத்து வழிபடும் விழா நவராத்திரி ஆகும். இந்த ஒன்பது நாளும் கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் ஒரே கொண்டாட்டமாகவே இருக்கும்.

நமது வாழ்க்கைக்கு மிக முக்கியமான தேவைகள் மூன்று. கல்வி, செல்வம், வீரம் ஆகியனவே அவை. அந்த மூன்றுக்கும் அதிபதிகளான சரஸ்வதி, இலக்குமி, தூர்க்கை ஆகிய மூன்று சக்திகளையும் மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு சக்தியாக ஒன்பது நாட்களும் வழிபடுவதே நவராத்திரியாகும். நவம் என்றால் ஒன்பது. ராத்திரி என்றால் இரவு. இவ் விழா இரவுக் காலத்திலேயே சிறப்பாக நடைபெறும்.

அம்பிகையைக் கும்பத்திலே எழுந்தருளச் செய்து வழிபடுவது நவராத்திரியின் சிறப்பம்சமாகும். முதல் நாள் வைக்கப்படும் கும்பம் ஒன்பது நாளும் அப்படியே இருக்கும். அதற்கே சிறப்பான பூசைகள் நடைபெறும். அதனால் நவராத்திரியைக் கும்ப பூசை என்று சொல்வதும் உண்டு.

இவ்வாறு வீடுகளிலும் கோவில்களிலும் நடைபெறும். நவராத்திரிக் கொலு என்பது இன்னொரு விசேட அம்சமாகும். ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது ஒன்பது படிகள் அமைத்து அவற்றில் பல்வேறு பொம்மைகளை அழகாக அடுக்கி வைத்து அதற்கும் பூசை செய்வார்கள்.

முதல் மூன்று நாளும் வீரத்தை நல்கும் தூர்க்கா பரமேஸ்வரி. அடுத்த மூன்று நாளும் செல்வத்தை மூங்கும் மஹாலட்சுமி. இறுதி மூன்று நாளும் கல்வி, கலைகளின் அதிபதியாகிய சரஸ்வதி. நமது தொழிலுக்குரிய ஆயுதங்கள் கருவிகளையும் படிக்கும் புத்தகங்கள், எழுதும் கருவிகள் முதலியவற்றையெல்லாம்

ஒன்பதாம் நாள் இரவு கும்பத்தின் முன் சரஸ்வதி படத்துடன் வைத்துப் பூசை செய்வர். இதனை ஆயுத பூசை என்பர்.

மகிளாகரன் என்ற அசுரனை அம்பிகை அழித்தமையை விளக்குவதற்காக மகிளாகரன் போர் சில இடங்களில் ஒன்பதாம் நாள் நடைபெறும்.

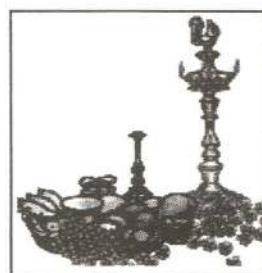
பத்தாவது நாள் விஜயதசமியன்று நந்காரியங்களை ஆரம்பிப்பர். மாணவர்கள் பாடங்களைப் படிக்கத் தொடங்குவர். மாலை மானம்பூ உற்சவம் நடைபெறும். வாழைவெட்டு என இதனைக் கூறுவர். வன்னி மர வடிவாக நின்ற அசுரனை அம்பிகை அழிக்கின்ற பாவனையில் வாழைமரம் ஒன்றில் வன்னிக் கொப்பு ஒன்றை வைத்து அதனை வெட்டுவார்கள்.

## 6. யோதுவான சில சடங்குகள்

மனிதன் பிறந்து வளர்ந்து இறக்கும் வரையிலும், ஏன் அவன் இறந்த பின்னரும் கூட சமயத்துடன் தொடர்பான கிரியைகளும் சடங்குகளும் இடம்பெறுகின்றன.

குழந்தை பிறந்து முப்பத்தொரு நாட்களின் பின் அக்குழந்தைக்குப் பெயரிடும் சடங்கு நிகழும். அதே நாளில் புண்ணியாக வாசனம் என்ற கிரியையும் நடைபெறும். குழந்தை பிறந்தது தொடர்பாக சில அசுத்தங்கள் இருக்கும். இதனைத் தூட்கு என்பர். இது உடலுடன் மட்டுமல்லாமல் மனத்துடனும் சம்பந்தப்பட்டது. இத் தூட்கு கழிக்கப்படுவதற்காகவே தூட்குக் கழிவு நடைபெறுகிறது.

திருமணம் அல்லது கல்யாண வீடு என்பதும் இவ்வாறு நமது இல்லங்களில் நிகழும் மங்கலமான ஒரு சடங்கு ஆகும். இவ் வைபவத்திலும் சில வழிபாட்டுக் கிரியைகள் நடைபெறும்.



ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அவரது உடலைச் சுடலைக்குக் கொண்டுபோய் ஏரிப்பதுடன் நிகழும் நிகழ்ச்சி செத்த வீடு அல்லது மரணச் சடங்கு எனப்படும். இதேபோல் இறந்தவர்கள் நினைவாக வருடம் தோறும் செய்யப்படுவது திவசம் எனப்படும்.

முதலில் கூறப்பட்ட மகிழ்ச்சியான கிரியைகள் மங்கலமானவை. அவை பூர்வக் கிரியைகள் எனப்படும். பின்னர் கூறப்பட்ட துயரமான கிரியைகள் அமங்கலமானவை. அவை அபரக் கிரியைகள் எனப்படும்.

## அருந்சொற் பொருளும் ஒத்த கருத்துள்ள சொற்களும்

மாக்கோலம் - அரிசி மாவினால் நிலத்தில் வரையப்படுவது  
பெளர்ணமி - பறுவம், முழு நிலா நாள்  
அமாவாசை - நிலவு இல்லாத நாள்  
பிதிரர் - இறந்த நமது முன்னோர்  
புத்தாடை - புதிய ஆடை, புது உடுப்பு  
ஆசி - ஆசீர்வாதம், பெரியோர்களின் வாழ்த்து  
ஸ்நானம் - குளிப்பு  
உண்டி - உணவு  
கோள் - கிரகம்  
கமக்காரர் - உழவர், விவசாயி, தோட்டக்காரர்

### வினாக்கள்

1. அனுசவை எவை?
2. இறந்த நமது முன்னோர்களை எப்போது வணங்குவோம்?
3. புத்தாண்டில் தலைக்கு எதனை வைத்துக் குளிப்பர்?
4. புத்தாண்டில் பெரியோரிடம் பெறும் பணத்தை எவ்வாறு கூறுவர்?
5. புத்தாண்டில் விளையாடப்படும் விளையாட்டுக்கள் எவை?
6. தீபாவளி என்பதன் பொருள் என்ன?
7. நரகாசுரனை யார் அழித்தார்கள்?
8. தைப்பொங்கல்ல் யாரை வழிபடும் நாள்?
9. தைப்பொங்கலின் முதல்நாள் நடக்கும் விழா எது?
10. கோமாதா என யாரைக் கூறுவர்?
11. நவராத்திரி என்பதன் பொருள் என்ன?
12. மகிஞாசுரன் போர் எப்போது நடைபெறும்?
13. பத்தாம் நாள் விழாவை எவ்வாறு கூறுவர்?
14. வாழைவெட்டு வேறு எவ்வாறு அழைக்கப்படும்?
15. அபரக்கிரியைகள் இரண்டு கூறுக.

## பாட மகிழுவோம்

ஆறு குடும்பங்கள்

ஓம் சக்தி ஓம்,      ஓம் சக்தி ஓம்,  
 ஓம் சக்தி ஓம்,      ஓம் சக்தி ஓம்.  
 ஓம் சக்தி ஓம்,      ஓம் சக்தி ஓம்,  
 ஓம் சக்தி ஓம்,      ஓம் சக்தி ஓம்.

கணபதி ராயன் - அவனிரு  
காலைப் பிடித்திடுவோம்  
குணமுயர்ந்திடவே - விடுதலை  
கூடி மகிழ்ந்திடவே (லம் சக்தி)

சொல்லுக் கடங்காவே - பராசக்தி  
 குரத் தனங்களெல்லாம்  
 வல்லமை தந்திடுவாள் - பராசக்தி  
 வாழி என்றே துதிப்போம் (இம் சக்தி)

வெற்றி வடிவேலன் - அவனுடை  
 வீரத்தினைப் புகழ்வோம்  
 சுற்றி நில்லாதே - போ பகையே  
 துள்ளி வருகுது வேல் (இம் சக்தி)

தாமரைப் பூவினிலே – சுருதியைத்  
 தனியிருந் துரைப்பாள்  
 பூமணித் தாளினையே – கண்ணிலொற்றிப்  
 புண்ணிய மெய்திடுவோம் (இம் சக்தி)

பாம்புத் தலைமேலே – நடஞ்செய்யும்  
 பாதத்தினைப் புகழ்வோம்  
 மாம்பழ வாயினிலே – குழலிசை  
 வண்மை புகழ்ந்திடுவோம் (இம் சக்தி)

செல்வத் திருமகளைத் - திடங்கொண்டு  
சிந்தனை செய்திடுவோம்  
செல்வ மெல்லாம் தருவாள் - நமதொளி  
திக்கணைத்தும் பரவும் (ஓம் சக்தி)

## விவர்னாத் தாமரை

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலிருப்பாள்  
 வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்  
 கொள்ளை இன்பம் குலவு கவிதை  
 கூறு பாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்  
 உள்ள தாம் பொருள் தேடி உணர்ந்தே  
 ஒதும் வேதத்தின் உள்ளின் நோளிர்வாள்  
 கள்ள மற்ற முனிவர்கள் கூறும்  
 கருணை வாசகத் துட்பொருள் ஆவாள்



## நவராத்திரி காலச் சீறுவர் சொற்பொழிவுகள்

### 1. நவராத்திரி விரத மகிழம்



நவராத்திரி விரதம் இன்று ஆரம்பமாகிறது. இது ஒரு சக்தி விரதமாகும். ஓன்பது நாட்கள் தொடரும் இந்த விரதத்தின் மகிழமை பற்றி இன்றைய முதல் நாளில் நாம் சிற்று சிந்தித்துப் பார்ப்பது நல்லதல்லவா?

இந்து சமயத்தவரின் சமய வாழ்க்கையில் விரதங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. விரதம் என்பது மனம், மொழி, மெய்களால் உள்ளனபோடு இறைவனை வழிபடுத்தேயாகும். மனம் இறைவனிடம் லயிப்பதற்காக விரத நாட்களில் நாம் உணவை விடுக்கின்றோம். அல்லது குறைக்கின்றோம்.

சில விரதங்கள் உபவாச விரதங்களாக அமைகின்றன. உபவாசம் என்றால் இறைவனின் அருகில் வசித்தல் என்பது பொருள். உபவாச விரதங்களின்போது நாம் உணவை உண்ணாமல் இறைவனோடு மனம் ஒன்றி ஆலயம் சென்று அங்கேயே இருந்து வழிபாடு செய்கின்றோம்.

ஏனைய விரதங்களிற்கு நாம் உணவைக் குறைத்து மதியம் ஒரு வேளை மட்டும் உண்கிறோம். அல்லது இரு வேளை உணவு உண்கிறோம். அதுவும் அந்த நாட்களில் குளித்து தோய்த்து உலர்ந்த தூய ஆடை அணிந்து ஆலயம் சென்று வழிபடுகின்றோம். தூய்மையான சைவச் சாப்பாட்டை உண்கிறோம்.

விரத நாளில் இயன்றவரை தான் தர்மங்கள் செய்ய வேண்டும். பிறருக்கு உதவ வேண்டும். இன்சொல்லே பேச வேண்டும். முடிந்தவரை இறைநினைவிலேயே இருக்கவேண்டும்.

நவராத்திரி விரதம் பூர்ட்டாதி மாதம் வளர்பிறைப் பிரதமை முதல் நவமி வரை ஓன்பது நாட்கள் அனுட்டிக்கப்படுவது. அம்பிகையை நோக்கி இந்த விரதம் கைக்கொள்ளப்படுகிறது. வாழ்க்கையின் முக்கிய தேவைகளான வீரம், செல்வம், கல்வி மூன்றையும் வேண்டி முறையே தூர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி ஆகிய தேவியரை முறைப்பாடு வழிபட்டு விரதமிருக்கிறோம். பத்தாம் நாள் விஜயதசமி எனப்படும். அன்று விரதத்தைப் பூர்த்தி செய்து பார்ணை செய்யப்படும்.

விஜயதசமியில் மூன்று வயதுக் குழந்தைகளுக்கு ஏடு துவக்கி கல்வி புகட்ட ஆரம்பிப்பர். அதுமட்டுமல்லாமல் அன்று நற்காரியங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கும் உகந்த நாளாகும். நவராத்திரி நாயகியரின் அருளால் நாமனைவரும் நற்பேறுகள் யாவற்றையும் பெற்று நலமுடன் வாழ்வோமாக.

## 2. அம்பிகையின் கருணை



இன்று நவராத்திரி விரதத்தின் இரண்டாம் நாளாகும். நவராத்திரி காலத் தில் நாம் அம்பிகையை வணங்குகிறோம். அம்பிகையை சக்தி என்றும் கூறுவர். அதனால் இந்த விரதத்தை சக்தி விரதம் என்பர்.

சிவனே எமது முழுமுதற் கடவுள். அவரது வல்லமையாகிய சக்தியையே நாம் அன்னையாக வணங்குகிறோம். அதனால் சிவன் வேறு, சக்தி வேறு என என்னத் தேவையில்லை.

எம் ஒவ்வொருவருக்கும் எமது அன்னையும் தந்தையும் எவ் வாறு இருக்கின்றனரோ, அவ் வாறே இவ் உலகனைத்திற்கும் அம்மையப்பராகச் சிவனும் சக்தியும் இருக்கின்றனர்.

எமது தேவைகளை எமது இல்லத்தில் நம் அன்னையிடமே முதலில் தெரிவிக்கிறோம். அவள் நமது தந்தையிடம் அதனைத் தெரிவித்து அன்போடு நிறைவேற்றுகிறாள். நாம் அன்னையிடம்தான் அதிகம் ஆசையுடன் பழகுகின்றோம். அதுபோலவே ஆதி பராசக்தியிடம் நாம் நமது வேண்டுதல்களைத் தெரிவித்தால் அவள் சிவனிடம் நமக்காக வேண்டுவாளல்லவா?

சிவன் எவ்வாறு நடராசர், சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர் எனப் பல வடிவங்களில் தோன்றுகிறாரோ, அவ்வாறே சக்தியும் தூர்க்கா, இலக்குமி, சரஸ்வதி எனப் பல வடிவங்களில் தோன்றுகிறாள்.

கருணை மிகுந்த அம்பிகையை வழிபட்டு நல்லருள் பெற்ற அடியார்கள் பலர். ஆதிசங்கரர் ஓர் அம்பாள் பக்தர். அவர் சக்தியைப் போற்றும் பல தோத்திரங்களை இயற்றியிருக்கிறார். சௌந்தர்ய லகரி, கணகதாரா ஸ்தோத்திரம் என்பவற்றைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

அபிராமி பட்டர் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் சக்தி உபாசனையிலேயே கழித்தவர். அவரால் அருளப்பட்ட அபிராமி அந்தாதி அருமையான ஒரு தோத்திர நூலாகும்.

தேவீ பாகவதம், தேவீ மஹாத்மியம் முதலிய வடமொழி நூல்கள் அம்பிகையின் அருட் திருவிளையாடல்கள் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றன. மகிஷாசுரன் முதலிய பல அசுரர்களை அவள் பல்வேறு சம்பவங்களில் அழித்துத் தேவர்களைக் காக்கின்றாள். அவளுடைய வீரமும் வெற்றியும் போற்றுதற்குரியன. அவளை அன்போடு வணங்கி நாமும் நலம் பெறுவோம்.

நம்பினார் கெடுவதில்லை  
நான்கு மறை தீர்ப்பு  
அம்பிகையைச் சரண்புகுந்தால்  
அதிக வரம் பெறலாம்.

### 3. துர்க்கையைத் துதிப்போம்.



நவராத்திரி ஒன்பது நாட்களில் முதல் மூன்று நாட்களும் நாம் அவளைத் துர்க்கை எனவும் அடுத்த மூன்று நாளும் இலக்குமி எனவும், இறுதி மூன்று நாளும் சரஸ்வதி எனவும் போற்றி வணங்குகிறோம். மலைமகள் அல்லது பார்வதி எனவும் துர்க்கையைப் போற்றுகிறோம். துர்க்கை வீரத்திற்கு அதிபதி. அவளை வணங்கினால் நாம் வீரம், மனோபலம், தெரியம் ஆகியவற்றைப் பெறலாம்.

துர்க்கா என்றால் தீமையை அழிப்பவள் என்று பொருள். காவல் செய்கின்ற கோட்டை என்றும் அச் சொல்லுக்கு இன்னொரு பொருள் உண்டு. எமக்கு வரும் துன்பங்களை அழித்து நம்மை என்றும் காப்பதனால் துர்க்கை என்று அம்பிகையைப் போற்றுகிறோம்.

நம்மைச் சூழும் பகைவரை அழித்து நாம் வெற்றி வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமானால் நாம் தூர்க்கா பரமேஸ்வரியை வழிபட வேண்டும். அக்கால மன்னர்கள் யுத்தத்திற்குப் போகுமுன் துர்க்கையை வணங்கிச் செல்வார்கள்.

நமது உள்ளத்திலும் நமக்குப் பகைவர்கள் உள்ளனர். ஆசை, கோபம், குரோதம், பொறாமை, உலோபம் முதலியனவே அந்த உட்பகைகள். நாம் இவற்றை முதலில் வென்றாக வேண்டும். அதற்கும் அம்பிகையே கருணை செய்வாள்.

நாம் தினமும் ஆலயம் சென்று அன்னையை வணங்குவோம். நமக்கு நல்லறிவையும் நற்பண்புகளையும் தருமாறு வேண்டுதல் செய்வோம். நாமும் விடாழியற்சியிடன் நமது அறிவையும் பண்புகளையும் வளர்க்கப் பாடுபடுவோம். யாவருடனும் அன்புடன் பழகுவோம். உயிர்களிடத்தில் இரக்கம் காட்டுவோம். யாவருக்கும் உதவி செய்வோம்.

நம்மவர்கள் யாவரும் தமது துன்பங்களிலிருந்து விடுதலை பெற்று வாழ நாம் அனைவரும் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சக்தி ஓம். ஓம் சக்தி ஓம்.

ஓம் சக்தி ஓம். ஓம் சக்தி ஓம்.

வெற்றிவடிவேலன் அவனுடை வீரத்தினைப் புகழ்வோம்.

சுற்றி நில்லாதே போ பகையே துள்ளி வருகுது வேல்.

## 4. செல்வம் பேறு

இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குப் பொருள் மிகத் தேவை. பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகமில்லை என்பர். பொருள் என்றால் பொன்னும் மணியும் பணமும் தானியங்களும் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பிற செல்வங்களுமாம். இவை மிகுந்தியாக இருப்பின் வாழ்க்கையில் நமது தேவைகள் யாவற்றையும் நிறைவு செய்யலாம். அதனால் நாம் இன்பமாக வாழலாம்.

பொருள் இல்லாவிடில் வறுமையும் துன்பமும் நம்மை வாட்டும். அதனால்தான் வள்ளுவரும் “செய்க பொருளை” என்று கூறினார். செல்வம் என்னும்போது அது அருட் செல்வம், பொருட் செல்வம் என இரண்டையும் குறிக்கும். அருட்செல்வம் இல்லையேல் பொருட் செல்வமும் கிட்டாது. அதனால் அருட்செல்வத்தை வேண்டி நாம் அன்னையை வழிபட வேண்டும்.

செல்வத்திற்கு அதிபதி இலக்குமி. அவள் மகாவிஷ்ணுவின் மனைவி. அவளை மனங்கசிந்து வணங்கித் துதித்தால் நாம் சகல செல்வ போகங்களையும் பெறலாம். முன்வினைப் பயன் காரணமாக வறுமையிலே துன்புறுவோர் பலரை நாம் காண்கிறோம். அவர்களுக்கு நாம் இயன்றவரை உதவினால் நானை நமக்கு வறுமை வராமல் காத்துக் கொள்ளலாம். தான் தர்மங்கள்தான் நம்முடன் மறு பிறவியிலும் தொடரும்.

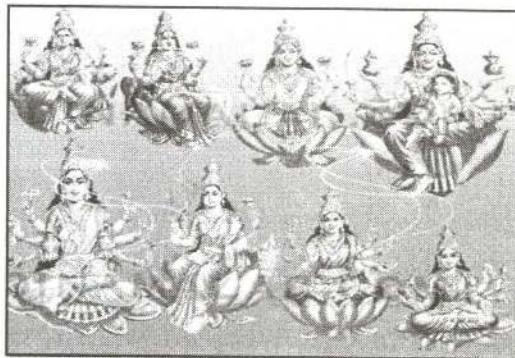
நம்மிலும் பார்க்க செல்வம் உள்ளவர்களைப் பார்த்து நாம் ஏங்கி மனம் வருந்தாமல் நம்மிலும் பார்க்க வறுமைப்பட்டவர்களைப் பார்த்து நாம் திருப்தி அடைய வேண்டும். நம்மிடம் உள்ள செல்வத்தை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தி நாமும் இன்புற்று நம்மைச் சார்ந்தவர்களையும் மகிழ்வித்து வாழவேண்டும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விதமான தேவைகள் உண்டு. மாணவர் வேண்டுவது கல்விச் செல்வம். இளைஞர் வேண்டுவது தொழிற் பேறு. கண்ணியர் வேண்டுவது மாங்கல்யப் பேறு. புதுமணத் தம்பதியர் வேண்டுவது நன்மக்கட் செல்வம். இப்படி அவரவர் வேண்டும் செல்வங்களை அவர்களுக்கு அருளி இவ்வுலக வாழ்க்கையை இனிமையாக அமையும்படி செய்கிறாள் இலக்குமி தேவி.

செந்தாமரை மலரில் உறைகின்ற இலக்குமியை ஸ்ரீ, திரு, செய்யாள், மஸர் மங்கை, திருமகள் எனப் பல பெயர்களால் போற்றுவர். அன்னை இலக்குமியின் கருணையை வேண்டி நாம் அனைவரும் வணக்கம் செலுத்துவோம்.

செல்வத் திருமகளைத் திடம் கொண்டு சிந்தனை செய்திடுவோம்  
செல்வமெல்லாம் தருவாள் பராசக்தி வாழி என்றே துதிப்போம்.

## 5. அஷ்ட லட்சமி



செல்வத்தை நல்கும் தெய்வ சக்தியை இலக்குமி என நாம் வழிபடுகின்றோம். சிவன் எனும் ஒரே தெய்வத்தை வழிபடும் சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாம். எனினும், இயற்கைச் சக்திகளையும் எம்மை வாழ வைக்கும் வளங்களையும் தெய்வ சக்திகளாக வழிபாடு செய்வதில் நாம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

காற்றினை வாடுபகவான் என்றும் மழையினை வருண பகவான் என்றும் நெருப்பினை அக்ணி பகவான் என்றும் பூமியைப் பூமாதேவி என்றும் இப்படிப் பலவாறு நாம் வழிபடும் சக்திகளை வகைப்படுத்தலாம்.

அவ்வகையில் நமது வாழ்க்கைக்கு முக்கியமான மூன்று சக்திகளை நவராத்திரி நாட்களில் நாம் வழிபடுகின்றோம். வீரம் விளைத்திடும் சக்தியைத் தூர்க்கை எனகிறோம். முதல் மூன்று நாட்களும் அவஞூக்குரியன். செல்வம் செழித்திடும் சக்தியை இலக்குமி எனகிறோம். அடுத்து வரும் மூன்று நாட்கள் இலக்குமிக்குரியன். அறிவைப் புகட்டிடும் சக்தியை வாணி எனகிறோம். இறுதி மூன்று நாட்களும் கலைவாணிக்குரியன்.

செல்வப் பேற்றினை வழங்குகின்ற இலக்குமியை மேலும் பகுத்துப் பலவகை இலக்குமிகளாக வழங்குவது மரபு. அஷ்ட லட்சமி என அவற்றைக் கூறுவர். அஷ்ட என்றால் எட்டு எனப் பொருள். எட்டுவகைச் செல்வங்களைத் தருபவர்கள் அஷ்ட லட்சமிகள்.

செல்வத்தை வழங்கும் தனலட்சமி, தானியங்களை வழங்கும் தான்ய லட்சமி, வீரத்தை வழங்கும் வீரலட்சமி, வெற்றியை வழங்கும் விஜயலட்சமி, கல்வியறிவை வழங்கும் வித்யாலட்சமி, புத்திரப் பேற்றினை வழங்கும் சந்தான லட்சமி, சகல நலன்களும் வழங்கும் கஜலட்சமி, அனைத்துக்கும் ஆதியான ஆதிலட்சமி ஆகியவர்களே அஷ்ட லட்சமிகளாவர்.

இவர்கள் யாவரையும் இணைத்தே நாம் மஹாலட்சமி என வணங்குகின்றோம். மஹாலட்சமியின் கிருபையால் நாம் எல்லாச் செல்வங்களையும் பெற்று இன்பற்று வாழுவோம்.

தனம் தரும் கல்வி தரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா  
மனம் தரும் தெய்வ வடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா  
இனம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே  
கனம் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக் கண்களே.

## 6. செல்வம் நமது அல்ல.

செல்வம்தான் இன்ப வாழ்வுக்கு அடிப்படை. அதனை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் செல்வம் நம்மிடம் இருப்பது நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கே. அதை நாம் என்றும் மறக்கக் கூடாது.

செல்வத்தை வைத்து நற்செயல்களும் செய்யலாம். தீய செயல்களும் செய்யலாம். தான் தர்மங்கள் செய்து மகிழலாம். அல்லது நாமே அனுபவித்தும் இனபுறலாம். நற்செயலுக்கான பயன் என்றும் நிலையான இன்பம். தீய செயல்களுக்கான பயன் மாறாத துண்பம்.

செல்வம் என்பது எப்போதும் ஒரே இடத்தில் இருப்பதில்லை. அது செல்வோம் செல்வோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும். ஒருநாள் பணக்காரனாக இருப்பவன் மறுநாளே ஏழையாவதுமுண்டு. ஒருநாள் ஏழையாயிருப்பவன் மறுநாளே பணக்காரனாவதும் உண்டு. அதனால்தான் செல்வம் நிலையற்றது என்கின்றனர்.

நிலையில்லாத செல்வம் நம்மிடத்தில் சில நாள் இருக்கும்போது நாம் நன்கு பயன்படுத்த வேண்டும். அந்த நிலையற்ற செல்வத்தைக்கொண்டு நிலையான அறத்தைச் செய்யவேண்டும். நாம் இருக்கும்போது செல்வம் நம்மோடு வராது. ஆனால் நாம் செய்த நல்லறம் நம்மோடு பிறவிகள்தோறும் தொடர்ந்து வரும்.

செல்வம் நம்மோடு என்றும் இருக்கவேண்டும் என்று நாம் இலக்குமியை வேண்டுவது முறையன்று. ஏனெனில் செல்வம் நம்முடையதன்று. ஆனால் செல்வம் எப்போதும் நம்மிடம் வந்துகொண்டிருக்கவேண்டும் என்று வேண்டுதல் செய்வோம். வருகின்ற செல்வத்தை வரவேற்று நல்லவழியில் செலவிட்டு நல்லறங்களைச் செய்துவைப்பதற்காகவே இலக்குமியை நாம் வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

பிச்சையெடுக்கச் சென்ற பிரம்மச்சாரியாகிய ஆதிசங்கரர் வேண்டிக் கொண்டதற்காக இலக்குமி பொன் மழையையே பெய்யச் செய்தாளே. அதில் உள்ள தத்துவம் என்ன? அவர் தனக்காக வேண்டாமல் பிறருக்காக வேண்டினார். அதற்காக அம்மையும் உடனே கருணை செய்தாள்.

நாமும் இயன்றவரை யாவருக்கும் உதவி செய்வோம். ஏழைகளுக்கு அருள் செய்யும்படி அம்பிகையை வேண்டுவோம்.

## 7. கஸ்வித் தெய்வம்.



நவராத்திரியின் இறுதி மூன்று நாட்களும் சரஸ்வதிக்குரியன். சரஸ்வதி கல்வித் தெய்வம். கல்வி, கலை, அறிவு, ஞானம் அனைத்தினுக்கும் அவளே அதிபதி. கஸ்வியே கருந்தனம் என்பர். கஸ்வியே எமக்குப் பெருஞ்செல்வம் ஆகும்.

மன்னர்க்குத் தன் தேசம் அல்லால் சிறப்பில்லை  
- கற்றோர்க்குச்  
சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு

என்ற புகழ்மொழியானது கஸ்வியின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகிறது. கஸ்வித் தெய்வம் சரஸ்வதியைப் போற்றி நாம் கஸ்வியில் உயர் வேண்டும். வீரம், செல்வம் இரண்டும் இருந்தாலும் அவற்றை நன்முறையில் பயன்படுத்தி உயர்வடைய நமக்குக் கஸ்வியறிவு அவசியம். அதனாலேயே அவற்றை வேண்டித் தூர்க்கையையும் இலக்குமியையும் வழிபட்ட நாம் இறுதியில் சரஸ்வதியை வழிபடுகின்றோம்.

சரஸ்வதி பிரம்மாவின் மனைவி. பிரம்மாவின் நாக்கிலே அவள் உறைகின்றாள். நமது நாவிலிருந்து நமது வார்த்தைகளை வருவிப்பவள் அவள்தான். அதனால்தான் அவளை நாவுக்கரசி என்கிறோம். சரஸ்வதியை வாணி, கலைச்செல்வி, கலைவாணி, கலையரசி, நாமகள் என்றெல்லாம் போற்றுகிறோம்.

கவியரசர் கம்பர் கலைவாணி பக்தராவார். அவர் சரஸ்வதி அந்தாதி என்னும் அருமையான துதிப் பாடலை இயற்றியிருக்கிறார். குமரகுருபர் சுவாமிகள் இயற்றிய சகலகலாவல்லி மாலையும் மிகச் சிறந்த சரஸ்வதி தோத்திரமாகும்.

மாணவர்களாகிய நமது தெய்வம் கலைவாணியே என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கஸ்வியையும் கலைகளையும் நமக்கு வருவிப்பவள் அவள்ளவா? அதனால் அவளைத் தினமும் பணிந்து வணங்கி கஸ்வியும் கலைகளும் சிறப்புற்று இனிது வாழுவோம்.

வெண்டாமரைக்கன்றி நின்பதம் தாங்க  
என் வெள்ளையுள்ளத்  
தண்டாமரைக்குத் தகாதுகொலோ  
சகமேழுமளித்து  
உண்டானுறங்க ஓழித்தான் பித்தாக  
உண்டாக்கும் வண்ணம்  
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே  
சகலகலா வல்லியே

## 8. கம்பரும் வாணியும்

கல்வியிற் பெரியன் கம்பன் என்பது அறிஞர் வாக்கு. கம்பர் புகழை இவ்வுலகம் அறியும். அவர் ஒரு தமிழ்ப் புலவர். தமிழர் மட்டுமென்றி வேற்று மொழியினர்கூட அவரது பெருமையை உணர்ந்திருக்கின்றனர். அவர் இயற்றிய இராமாயண காவியம் அருமையானது. அவரது பெயரோடு சேர்த்துக் கம்பராமாயணம் என்றே அதனைக் கூறுவர்.



அந்தக் காவியத்தை அவர் இயற்றும்பொழுது பல சந்தர்ப்பங்களில் சரஸ்வதி அவர்முன் தோன்றி அருள் செய்திருக்கிறாள். ஓட்டக்கூத்தர் என்ற புலவருக்கும் கம்பருக்கும் இடையில் கடும் போட்டி நிலவியது. கம்பருடைய பாட்டில் பிழை இருப்பதாக ஓட்டக் கூத்தர் அரசனிடம் கூறினார். அரசன் உண்மையை அறிய வழி என்ன? எனச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த நேரத்தில் வயோதிப்ப பெண்ணாக உருவெடுத்து வந்த கலைவாணி தமது பேச்சின் மூலமாக அந்தப் பாட்டில் பிழை இல்லை என உணர்த்தினாள்.

இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் கம்பருடைய மகன் அம்பிகாபதி மிகவும் சங்கடமான நிலையில் இருந்தபொழுதும் ஒரு மனிதப் பெண்ணாக வந்து அவரைக் காப்பாற்றினாள்.

இப்படி அவரது அளவில்லாத பக்தி காரணமாக சரஸ்வதி எப்போதும் அவர் கூடவே இருந்து அருள்செய்து வந்தாள். கம்பர் சரஸ்வதியைப் போற்றிச் சரஸ்வதி அந்தாதி என்று அருமையான ஒரு நாலை இயற்றியுள்ளார். நாழும் இடைவிடாது அவளை வணங்கி வந்தால் நமக்கும் அவள் உறுதுணையாக இருப்பாள்.

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கிணையும்  
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை - தூய  
உருப் பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தின் உள்ளே  
இருப்பள் இங்கு வாராதிடர்.

படிக நிறமும் பவளச் செவ்வாயும்  
கடிகமழுபூந் தாமரைபோற் கையும் - துடியிடையும்  
அல்லும் பகலும் அனவரதமும் துதித்தால்  
கல்லும் சொல்லாதோ கவி.

## 9. ஆயுத பூசை

நவராத்திரியின் ஒன்பதாம் நாளாகிய இன்று ஆயுதபூசை செய்கிறோம். ஆயுதம் என்பது கொலைக் கருவியைக் குறிப்பதல்ல. ஆயுதம் என்றால் கருவி எனப் பொருள்படும். கத்தி, கோட்டி, மண்வெட்டி, சுத்தியல் முதலியன் மட்டும் கருவிகளல்ல. பெஞ்சில், பேணை, தூரிகை, சலங்கை முதலியனவும் கருவிகளோம்.

கல்வி கற்பதற்கும் கலைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் பயன்படும் எல்லா உபகரணங்களையும் நாம் என்றும் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். அவற்றைத் தெய்வீகமானவையாகக் கருதும் மனப்பான்மை இந்துக்களிடம் உண்டு.

இயற்கையில் காணும் எல்லாப் பொருட்களிலும் இறைசுக்தியைக் கண்டு வணங்குவது நமது மரபு. அவ்வகையில் நமது தொழிலை நடத்த உதவும் ஆயுதங்களையும் கல்வி கலைகளுடன் சேர்ந்த அனைத்துக் கருவிகளையும் நாம் வணங்குகிறோம்.

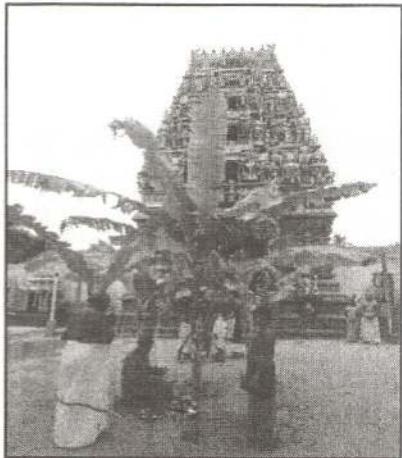
கல்வி கலைகளுக்குச் சரஸ்வதியே தெய்வமென்பதால் சரஸ்வதி பூசை நாளிலே நாம் அவற்றைப் பூசை செய்து வழிபடுகிறோம். சரஸ்வதி படம் அல்லது கும்பத்துக்கு முன்னால் நமது பாடப் புத்தகங்கள் கொப்பிகள், பெஞ்சில், பேணை மற்றும் கருவிகளுடன் தொழில்செய்யும் ஆயுதங்களையும் வைத்து அவற்றிற்குச் சந்தனம், குங்குமம் என்பன சாத்துகின்றோம். மலர்கள் சொரிந்து வழிபடுகின்றோம்.

எங்கும் உறைகின்ற கலைவாணி நமது நாவில் சிறப்பாக உறைவது போல இக் கருவிகளிலும் மகிழ்ந்து உறைகின்றாள். அவை நம்மை வாழவைக்கும் கருவிகளாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. அதனால் நாம் அவற்றைப் போற்றி நற்புகழுடைவோமாக.

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலிருப்பாள்  
வீணை செய்யும் ஒலியிலிருப்பாள்.  
கொள்ளை இன்பம் குலவு கவிதை  
கூறு பாவலர் உள்ளைத் திருப்பாள்  
உள்ள தாம்பொருள் தேடி உணர்ந்தே  
ஒதும் வேதத்தின் உள்ளின் நோளிரவாள்  
கள்ளைமற்ற முனிவர்கள் கூறும்  
கருணை வாசகத் துட்பொரு ளாவாள்

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலிருப்பாள்.

## 10. வெற்றி நல்கும் விஜயதசமி



இன்று விஜயதசமித் திருநாள். விஜயம் என்றால் வெற்றி. தசமி என்பது இன்றைய நாளின் திதியைக் குறிக் கிறது. அதாவது அமாவாசையின்பின் இன்று வளர்பிறை பத்தாம் நாள்.

ஒன்பது நாள் நோன்பிருந்து சக்தியை வழிபட்டதன் பயன் சித்திக்கும் நன்னாள். வட இந்தியாவிலே இந்தப் பத்து நாளையும் சேர்த்து தசரா எனக் கூறுவர். இந்த நாட்கள் அங்கு விடுமுறை நாட்களாகும்.

முதல் ஒன்பது நாட்களும் நமது ஏனைய செயற்பாடுகள் யாவும் விடுபட்டு சக்திமயமாகவே இருக்கும். பத்தாம் நாள் நமது வழமையான காரியங்களை முறைப்படி அம்பிகையின் அருளோடு புதிதாக மறுபடி ஆரம்பிக்கிறோம். அவை யாவும் வெற்றியாகவே அமையும் என்பது நம்பிக்கை.

சரஸ்வதி பூசை நாளிலே நமது தொழில்கள் மற்றும் கல்வி, கலைகளுக்குரிய பொருட்களை அம்பிகையின் சந்தித்தியிலே வைத்து ஆயுத பூசை செய்கிறோம். தெய்வீக அருள் பெற்றிருக்கும் அப் பொருட்களை விஜயதசமி நாளிலே அங்கிருந்து எடுத்துப் பயன்படுத்தக் கொடுக்கும்போது அவை அதிக சக்தி வாய்ந்தவையாக உள்ளன.

நாம் சோர்வுற்று அல்லது அக்கறையின்றிக் கைவிட்டிருந்த கலைமுயற்சிகளை இன்று புத்தனர்ச்சியுடன் மீண்டும் ஆரம்பிக்கிறோம். அதனால் வெற்றி கிட்டுமல்லவா?

பாண்டவர்கள் வனவாசமும் அஞ்ஞாத வாசமும் முடிந்து முதன்முதல் தமது ஆயுதங்களை எடுத்து மீண்டும் பயன்படுத்தத் தொடங்கிய நாள் விஜயதசமி நாள்தான். தாம் யாரென்பது தெரியாத வகையில் மாறுவேடத்துடன் ஒருவருடம் வாழ்ந்த பாண்டவர்கள் ஒரு வன்னி மரத்தின் பொந்திலே தமது ஆயுதங்களை மறைத்து வைத்திருந்தனர்.

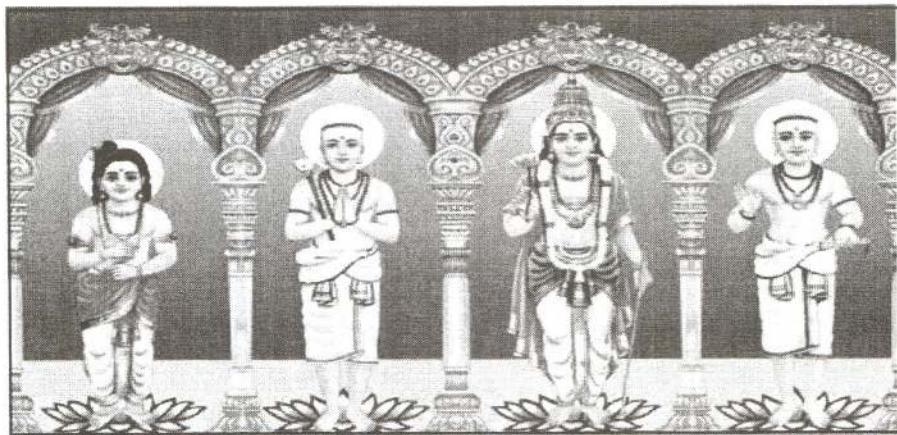
விஜயதசமி நாளில் அவற்றை எடுத்தவுடன் அந்த வன்னி மரத்திலேயே அவ் ஆயுதங்களின் கூர்மையைப் பரிசோதித்தனர். அதனை நினைவு கூர்ந்து வன்னிக் கிளையுடன் கூடிய வாழை மரத்தை நட்டு அதனை வெட்டி வீழ்த்தி வாழை வெட்டு என்ற நிகழ்வைக் கொண்டாடுகிறோம். மானம்பூ உற்சவமாகும்.

மா நோன்பு என்பதே மானம்பூ என மருவியது எனவும் கூறுவர். ஒன்பது நாள் நடந்த பெரிய நோன்பாகிய விரதத்தின் இறுதி நாள் உற்சவம் என்பது இதன் பொருள்.

நம்பினார் கெடுவதில்லை  
நான்கு மறை தீர்ப்பு  
அம்பிகையைச் சரணடைந்தால்  
அதிக வரம் பெறலாம்.

## பாடம் - 8

### சமய் பெரியார்கள்



திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் சுந்தரரூர்த்தி மாணிக்கவாசகர் கவாமிகள்

நமது சமயத்தை வளர்த்த பெரியார்கள் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களைப்பற்றி நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும். சமயத் தொண்டுகள் புரிந்தும் அரூட் பாடல்கள் பாடியும் அற்புதங்கள் பல நிகழ்த்தியும் இறைவனையே நினைத்து வாழ்ந்த பெரியோர்கள் சிலர் நாயன்மார்கள் என அழைக்கப்படுவர்.

இவர்களிலும் மிகச் சிறந்த நால்வரை நாம் சமய குரவர் எனப் போற்றுகிறோம். திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரரூர்த்தி நாயனார், மாணிக்க வாசகர் ஆகியோரே அந்த நால்வரும்.

நமது ஈழத் திருநாட்டில் வாழ்ந்த ஆழமுக நாவலர் ஜந்தாம் குரவர் எனப் போற்றப்பட்டவர். வியாசர், வான்மீகி முதலிய முனிவர்களும் சேக்கிழார், கச்சியப்பர் முதலிய புலவர்களும் திருவள்ளுவர், தாயுமானவர், அபிராமி பட்டர் முதலியோரும் இந்த வரிசையில் நாம் போற்றவேண்டிய பெரியோர்களாவர்.

## ஐந்தாம் குரவர் ஆறுமுக நாவலர்

சமய குரவர்கள் நால்வர் எனப் பார்த்தோம். அந்த நான்கு சமய குரவர்களுக்கு அடுத்து ஐந்தாம் குரவர் என்ற நிலையில் இருப்பவர் ஆறுமுக நாவலர் ஆவார்.



யாழ்ப்பாணத்திலே நல்லூரில் வாழ்ந்த நாவலர் அவர்கள் நமது சைவ சமயம் நிலைபெறுவதற்குப் பெருந் தொண்டு ஆற்றியவராவார். ஆங்கிலேயரது ஆட்சி இலங்கையில் நடைபெற்ற காலத்தில் அவர் வாழ்ந்தார். ஆங்கில மொழியும் கிரீஸ்தவ சமயமும் வெகு வேகமாகப் பரவியதால் அக்காலத்தில் தமிழ் மொழியும் சைவமும் கொண்டுள்ள சிறப்பினை நம்மவர்கள் மறந்தனர்.

அவ்வேளையில் சமயப் பிரசங்கங்கள் செய்தும் பல நால் களை அச்சிட்டு வெளியிட்டும் வகுப்புக்கள் நடத்தியும் நமது சைவ சமயத்தையும் தமிழ் மொழியையும் காத்தார். அதனால் அவர் நமது தேச பிதாக்களுள் ஒருவராக மதிக்கப்படுகிறார்.

நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல்  
சொல்லு தமிழ் எங்கே சுருதி எங்கே – எல்லவரும்  
ஏத்து புரா ணாகமங்கள் எங்கே ப்ரசங்கம் எங்கே  
ஆத்தனநி வெங்கே அறை.

திருச் சிற்றம்பலம்  
தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர்  
தூவெண் மதி குடி  
காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசி என்  
உள்ளாங் கவர் கள்வன்  
ஏடுடைய மலரான் முனை நாட்பணிந்து  
ஏத்த அருள்செய்த  
பீடுடைய பிரமா புரம் மேவிய  
பெம்மான் இவன் அன்றே.  
திருச் சிற்றம்பலம்

## யானுக்கு அழுத யாலகன்



இந்தியாவிலே தமிழ்நாட்டிலே சீர்காழி என்ற ஒரு திருத்தலத்திலே முன்பு சிவபாத இருதயர் என்ற பெயருடைய ஓர் அந்தணர் இருந்தார். அவரது மனைவியின் பெயர் பகவதி அம்மையார். அவர்கள் சிவபக் தியில் மிக் கவர்கள். அவர்களுக்கு சிவனருளாலே ஒரு குழந்தை பிறந்தது.

அந்தக் குழந்தைக்கு மூன்று வயதாக இருக்கையில் ஒருநாள் தந்தையார் தோணிபுரத்து இறைவனைத் தரிசிக்க எண்ணிப் புறப்பட்டார். குழந்தை தானும் வருவேன் என்று புறப்பட்டது. குழந்தையையும் அழைத்துச் சென்றார் தந்தையார். குழந்தையைக் குளக்கரையில் இருத்திவிட்டுக் குளத்தில் இறங்கிய தந்தையார் நீரில் மூழ்கி நீராடினார். தந்தையைக் காணாமல் குழந்தை அழுதது.

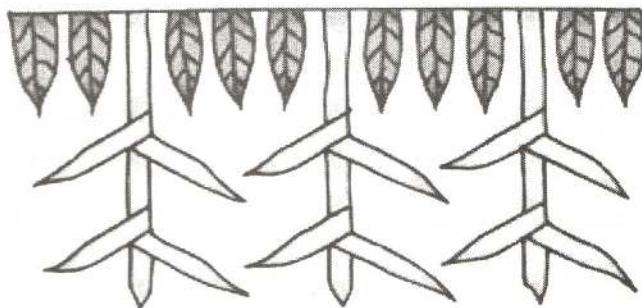
குழந்தையின் அழுகை சிவபாத இருதயருக்குக் கேட்கவில்லை. ஆனால் அம்மையப்பருக்குக் கேட்டது. சிவபிரான் உமாதேவியாருடன் அங்கே காட்சி தந்தார். உமையம்மையார் தமது திருமூலைப் பாலைப் பொற் கிண்ணத்தில் கறந்து அந்தக் குழந்தைக்கு ஊட்டினார்.

குழந்தை அழுகையை நிறுத்தியது. நீராடி முடித்த தந்தை வெளியிலே வந்து பார்த்தபோது கடைவாயில் பால் வழிந்தபடி குழந்தையைக் கண்டார். தம் குழந்தைக்கு யார் பால் கொடுத்தார்கள் என எண்ணியபடி கோபத்துடன் ‘யார் உனக்குப் பால் கொடுத்தார்கள்?’ எனக் குழந்தையைக் கேட்டார்.

ஞானப் பால் உண்ட அந்தக் குழந்தை உடனே கோவில் கோபுரத்தைக் காட்டியவாறு ‘தோடுடைய செவியன்’ என்று தேவாரம் பாடியது. மூன்று வயதுக்கு குழந்தை இப்படிப் பாடுகிறதே என அவர் வியந்தபோது வானில் சிவபிரான் உமையம்மையோடு காட்சி கொடுத்தார். ஞானப் பால் உண்ட குழந்தை ஆதலால் திருஞூன சம்பந்தர் என அவர் பெயர் பெற்றார்.

அதன்பிறகு தந்தையாரின் தோள்மீது அமர்ந்தவாறு திருத்தலங்கள் யாவற்றுக்கும் சென்று தேவாரங்கள் பாடி வந்தார். அவரது அருட் பாடல்களால் மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவருக்குப் பொற் தாளம், முத்துப் பல்லக்கு என்பவற்றைப் பரிசாகக் கொடுத்தார்.

## மாவிலை தோரணம்



நமது சமய விழாக்கள் யாவற்றிலும் அலங்காரம் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. அந்த அலங்காரங்கள் வெறுமனே கண்ணைக் கவருவனவாக இல்லாமல் பாரம்பரியப் பழக்க வழக்கங்களைப் பேணுபவையாக இருப்பதே அவற்றின் சிறப்பு.

இவ்வகையான அலங்காரங்களில் முக்கிய இடம்பெறுபவை வாழை மரங்களும் மாவிலை தோரணங்களும் நிறைகுடமும் ஆகும்.

விழா நிகழும் மண்டபத்தைச் சூழவும் கயிறு கட்டி அவற்றில் மாவிலைகளையும் தென்னங்குருத்தினால் செய்த தோரணங்களையும் தொங்கவிடுவார்கள். ஆங்காங்கே வாழைமரங்களைக் கட்டியிருப்பார்கள். இந்த இலைகள் குழலைக் குளிர்மையாக வைத்துக்கொள்ள உதவுகின்றன. மேலும் விழாக்களின்போது பலர் ஒன்றுகூடுவதால் அங்கு உயிர்வாயுவாகிய ஓட்சிசன் குறைவடையுமல்லவா? இந்தப் பச்சிலைகளிலிருந்து வெளியேறும் உயிர்வாயு காற்றின் நச்சத் தன்மையை அகற்றிச் சமநிலையைப் பேண உதவுகின்றது.

அதேநேரம் இவை கட்டப்பட்டிருக்கும் முறையிலிருந்து அதனைப் பார்க்கும் ஒருவர் அங்கு நடைபெறும் விழா மகிழ்ச்சிகரமானதா அல்லது மரணச்சடங்கு முதலியனவா என்பதைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

பூர்வக் கிரியை என்படும் மங்கலச் சடங்குகளில் மாவிலைகள் உட்புறமாக மடித்துச் சொருகப்பட்டிருக்கும். தோரணங்களின் குருவிகள் நான்கிற்கு மேற்பட்டவையாகவும் மேல்நோக்கியவையாகவும் இருக்கும்.

அபரக் கிரியை என்படும் அமங்கலச் சடங்குகளில் மாவிலைகள் வெளிப்புறமாக மடித்துச் சொருகப்பட்டிருக்கும். தோரணங்களின் குருவிகள் மூன்றாகவும் கீழ்நோக்கியும் இருக்கும்.

## நிறைகுடம்

நமது விழாக்கள் நடைபெறும் சூழலில் மாவிலை, தோரணம் அழகுசெய்வது போல விழா நடைபெறும் இடத்தில் முகப்பிலே பூரண கும்பம் எனப்படும் நிறைகுடமும் குத்துவிளக்கும் நம்மை வரவேற்கும்.

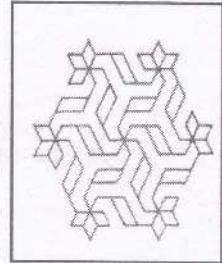
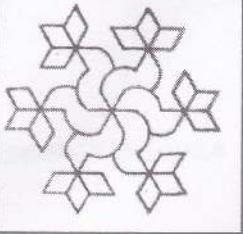
நிறைகுடம் என்ற சொல்லிலேயே நிறைவு என்ற சொல் சேர்ந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். பூரணத்துவம் எனும் நிறைவை உணர்த்துவதாக மங்கலப் பொலிவை எடுத்துக் காட்டுவதாக நிறைகுடம் அமைக்கப்படுகிறது. ஒரு குடம் அல்லது செம்பு நிறைய நீர் நிரப்பப்பட்டு அதன்மேல் மாவிலைகள் வைத்து அதன்மேல் தேங்காய் வைக்கப்பட்டதும் நிறைகுடம் உருவாகிவிடுகிறது. இங்கு வைக்கப்படும் மாவிலைகள் கொத்தாக வைக்கப்படுவதும் உண்டு. அல்லது நுனி சிதையாத அழகிய மாவிலைகளை ஒரே அளவினதாக ஜந்து, ஏழு, ஒன்பது என்ற ஒற்றைப்படை எண்ணிக்கையில் சேகரித்து வைப்பர்.

நிறைகுடத்தின் அருகில் குத்துவிளக்கு ஏற்றிவைக்கப்படும். தீபம் ஏற்றுதல் அல்லது மங்கல விளக்கு ஏற்றுதல் என்பது மங்கலமான செயற்பாடு. எமது உள்ளத்தில் அறியாமையைப் போக்கி அறிவை நிரப்புவதன் அடையாளமாக இருளைப் போக்கி ஒளியை வரவேற்கும் இந்த நிகழ்வு அமைகிறது.

ஒளிவீசிக்கொண்டிருக்கும் அந்த விளக்கின் அருகில் நமது பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் இன்னும் சில பொருட்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஒரு தட்டிலே வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் என்பனவும் திருநீறு, சந்தனம், குங்கும் ஆகிய பொருட்களும் அழகிய பூக்கள் சிலவும் அங்கு காணலாம். மலர்ச்சி, இனிமை, வாசனை, அழகு என்பனவற்றை எமது உள்ளத்தில் நிறைவாக வைத்திருந்து எமது அயலவர்களுடன் நாம் அவற்றைப் பகிரந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதை இவை வலியுறுத்துகின்றன.



## கோலம் யோநுதல்



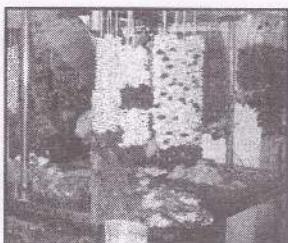
நமது விழாக்கள் நடைபெறும் குழலில் மாக்கோலங்களும் வண்ணக் கோலங்களும் அழகு செய் வதைக் காண் கிறோம். கோலங்கள் கலைத் திறமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. மனத் தைக் களிப்படைய வைக்கின்றன. தெய்வீக உணர்வினைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

அரிசிமாவினால் போடப்படும் கோலங்கள் எழும்பு முதலிய சிறு உயிரினங்களுக்கு உணவாகவும் ஆகின்றன.

தேங்காய்ப்பூவில் வண்ணங்கள் சேர்த்து அவற்றால் கோலங்களை அழுபடுத்துவர். மாவை நீரில் கரைத்துச் சிறு துணியில் தோய்த்தெடுத்து விரல்களால் அம்மாப்பசையை நிலத்தில் வரைந்து கோலங்கள் உருவாக்கப்படும்போது அவை பல நாட்களுக்கு அழியாமல் இருக்கும்.

புள்ளிகளை இட்டு அவற்றைத் தொடுத்துப் புள்ளிக்கோலங்கள் போடுவர். கோடுகளால் அமைக்கப்படுபவை கீற்றுக் கோலங்கள் எனப்படும்.

## பூமாலை தொநுத்தல்



அழகான பூக்களைத் தொடுத்துப் பூமாலை கட்டுதல் எமது பார்ம்பரியப் பெருமைகளில் ஒன்று. பூமாலை தொடுத்தல் என்பது கலைத்துவம் மிகக் ஒரு செயற்பாடு. மனமகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. ஒரே நிறமான மலர்களைத் தொடுத்தல், வேறுபட்ட நிறப்பூக்களைக் கலந்து கதம்பமாகத் தொடுத்தல் என்று பலவிதமாக மாலைகள் அமையும்.

வாழைநாரில் தொடுத்தே பெரிதும் மாலைகள் ஆக்கப்படுகின்றன. நூலினால் தொடுத்தும் கோத்தும்கூட மாலைகளை உருவாக்குகின்றார்கள். கழுத்துமாலை, கரமாலை, கொண்டைமாலை எனவும் ஆரம், சரம், ஆண்டாள் மாலை எனவும் பலவகையான பூமாலைகள் இருக்கின்றன.

மணமக்களை அலங்கரிக்கவும் பெரியவர்களைக் கெளரவிக்கவும் மாலைகளைப் பயன்படுத்துவர். பெண்கள் அழகுக்காகவும் வாசனைக்காகவும் கூந்தலில் பூமாலைகளைச் சூடுவார்கள். முக்கியமாக இறைவனின் திருவுருவங்களை அலங்கரிக்கவே பெரிதும் மாலைகளைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

## நமது இந்து சமயம் பாகம் II

(ஆறாம் வகுப்பு முதல் உயர் வகுப்பு மாணவர்கள் வரை கற்பதற்கு உகந்தது)

### பாடத்திட்டம்

பாடம் 1

#### இயற்கையும் நாமும்

இயற்கையுடன் நமக்குள் தொடர்புகள், வேத, ஆகம அடிப்படையிலும் அறிவியல், விஞ்ஞான அடிப்படையிலுமான விளக்கங்கள். குழல் மாசடைதலும் அதனைத் தவிர்த்து இயற்கைச் சமநிலை பேணலும்.

பாடம் 2

#### ஆலயம்

ஆலய அமைப்பு - சிற்பவியல், தத்துவ - அறிவியல் விளக்கங்கள்.

பாடம் 3

#### கிரியைகள்

கிரியை மரபுகள் - நித்திய, நெமித்திக, காமியக் கிரியைகள் பற்றிய ஆகம, தத்துவ, அறிவியல் விளக்கங்கள். மஹாந்சவ வரிசையும் விளக்கமும்.

பாடம் 4

#### ஒழுக்கமும் ஒழுங்கும்

ஒழுங்கமைப்பு, அழகு, நெறிமுறை, ஒழுக்கம், மனத்தாய்மை, புறத்தாய்மை.

பாடம் 5

#### இல்லறக் கிரியைகளும் சடங்குகளும்

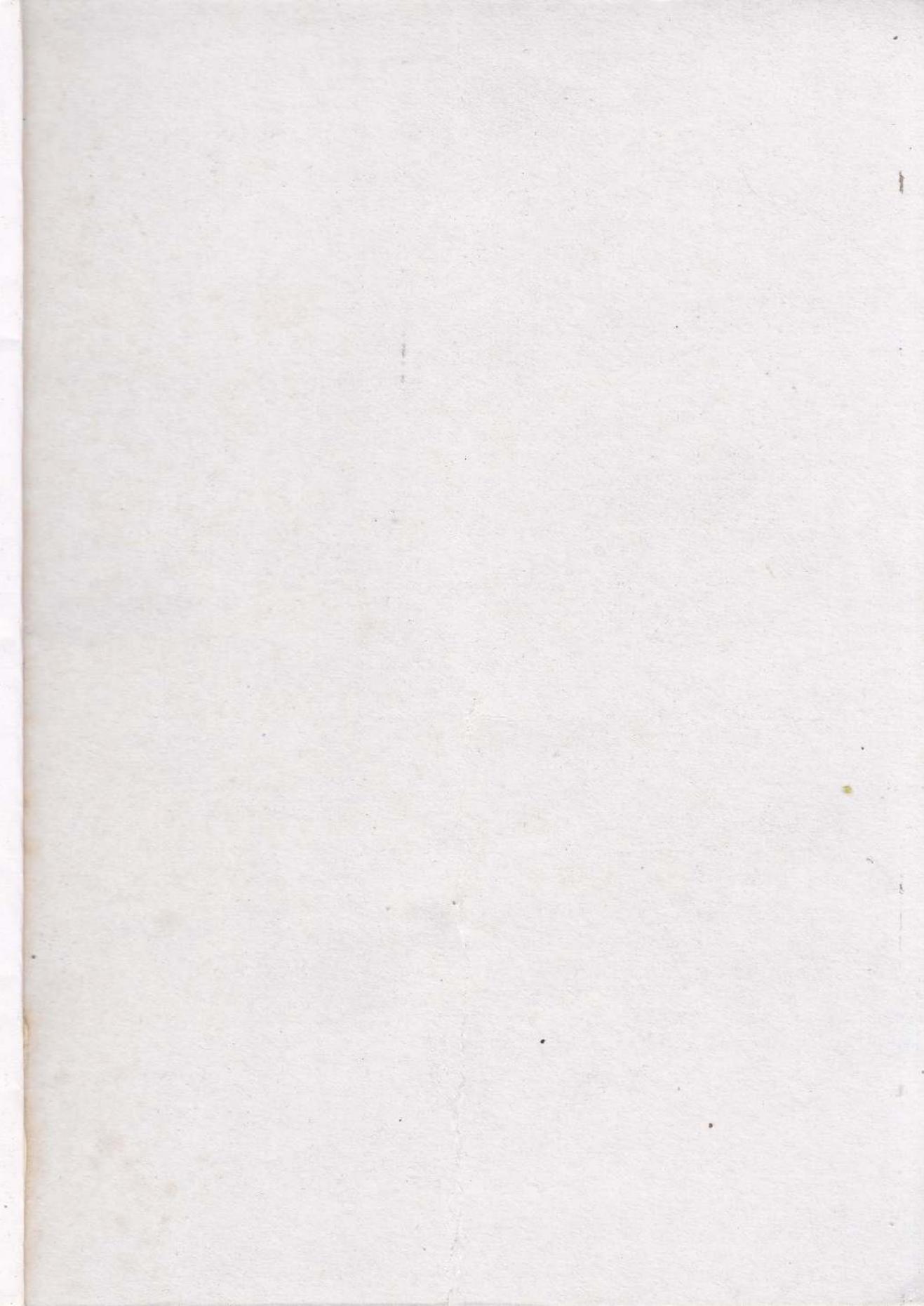
வீடுகளில் நடைபெறும் பூர்வ - அபரக் கிரியைகளின் நோக்கம், நடைமுறைகள். ஆசௌசம் பற்றிய விளக்கம். அகச்சுத்தம், புங்சுத்தம் தொடர்பான விளக்கக் குறிப்புக்கள்.கலை, பண்பாட்டு மரபுகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி  
நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும் நின் ஜந்தெழுத்தைச்  
சொல்லாப் பிழையும் தொழாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும்  
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சி ஏகம்பனே

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்பமே சூழ்க! எல்லோரும் வாழ்க!!  
அன்பே சிவம்



# வாழ்க வளமுன்



Design By : Global Graphics Tel 2360678

*Distributed by:*  
**Lanka Book Depot (Pvt) Ltd.**  
**F.L.1.14, Dias Place, Gunasingapura,**  
**Colombo - 12. Sri Lanka.**

நல்ல பண்புகளை உருவாக்குகின்ற,  
மன வலிமையை வளர்க்கின்ற,  
அறிவை வளம்பெறச் செய்கின்ற,  
தன்னம்பிக்கையை ஊட்டுகின்ற  
கல்வியே  
நமக்குத் தேவை.

கவாமி விவேகானந்தர்.

